

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

13 juin 2013

PROJET DE LOI

**modifiant les dispositions du Code judiciaire
relatives à la discipline**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
M. **Stefaan DE CLERCK**

SOMMAIRE

Page

I. Exposé introductif de Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice.....	3
II. Discussion générale.....	7
III. Discussion des articles.....	14
IV. Votes.....	52
V. Deuxième lecture (art. 94 du Règlement).....	57
Annexe: Texte adopté en première lecture par la commission de la Justice	69

Documents précédents:

Doc 53 **2790/ (2012/2013):**

001: Projet transmis par le Sénat.
002 à 004: Amendements.

Voir aussi:

006: Texte adopté par la commission.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 juni 2013

WETSONTWERP

**tot wijziging van de bepalingen van het
Gerechtigd Wetboek betreffende de tucht**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Stefaan DE CLERCK**

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie.....	3
II. Algemene bespreking.....	7
III. Artikelsgewijze bespreking.....	14
IV. Stemmingen	52
V. Tweede lezing (art. 94 van het Reglement).....	57
Bijlage: Tekst aangenomen in eerste lezing door de commissie voor de Justitie	69

Voorgaande documenten:

Doc 53 **2790/ (2012/2013):**

001: Ontwerp overgezonden door de Senaat.
002 tot 004: Amendementen.

Zie ook:

006: Tekst aangenomen door de commissie.

6206

**Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag**

Président/Voorzitter: Kristien Van Vaerenbergh

A. — Titulaires / Vaste leden:

N-VA	Sophie De Wit, Koenraad Degroote, Sarah Smeyers, Kristien Van Vaerenbergh
PS	Mohammed Jabour, Laurence Meire, André Perpète, Özlem Özen
CD&V	Sonja Becq, Raf Terwingen
MR	Philippe Goffin, Marie-Christine Marghem
sp.a	Renaat Landuyt
Ecolo-Groen	Stefaan Van Hecke
Open Vld	Carina Van Cauter
VB	Bert Schoofs
cdH	Christian Brotcorne

B. — Suppléants / Plaatsvervangers:

Siegfried Bracke, Daphné Dumery, Theo Francken, Miranda Van Eetvelde, Ben Weyts
Thierry Giet, Karine Lalieux, Yvan Mayeur, N
Stefaan De Clerck, Gerald Kindermans, Liesbeth Van der Auwera
Corinne De Permentier, Denis Ducarme, Charles Michel
Rosaline Mouton, Peter Vanvelthoven
Juliette Boulet, Fouad Lahssaini
Patrick Dewael, Sabien Lahaye-Battheu
Gerolf Annemans, Peter Logghe
Joseph George, Benoît Lutgen

C. — Membre sans voix délibérative / Niet-stemgerechtigd lid:

INDEP-ONAFH Laurent Louis

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
LDD	:	Lijst Dedecker
MLD	:	Mouvement pour la Liberté et la Démocratie
INDEP-ONAFH	:	Indépendant-Onafhankelijk

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n ^o de base et du n ^o consécutif	DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN:	Plenum
COM:	Réunion de commission	COM:	Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<p>Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.lachambre.be courriel : publications@lachambre.be</p>	<p>Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail : publicaties@dekamer.be</p>

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné ce projet de loi transmis par le Sénat au cours de ses réunions des 14, 21 et 22 mai et 4 juin 2013.

**I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF
DE MME ANNEMIE TURTELBOOM,
MINISTRE DE LA JUSTICE**

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que le projet de loi à l'examen s'inscrit dans le prolongement du parcours du groupe Atomium (2011). Ce groupe s'était préoccupé de recomposer le paysage judiciaire. Il s'était également soucié de donner à la justice une plus grande efficacité. Dans la foulée de cette réflexion générale, la question de la discipline des magistrats et du personnel judiciaire a été abordée.

Il existait au sein du gouvernement précédent un très large consensus concernant un certain nombre de principes fondamentaux et en particulier:

- la création d'un organe disciplinaire indépendant et impartial qui assure une distance suffisante par rapport au magistrat concerné;
- le traitement de l'ensemble du dossier dans un délai raisonnable;
- l'instauration d'une procédure disciplinaire simple et rapide, identique pour les magistrats et pour le personnel judiciaire;
- le souci de préserver l'indépendance de la magistrature dans le traitement des dossiers individuels, tant en ce qui concerne les magistrats du siège qu'en ce qui concerne les magistrats du parquet;
- la simplification et l'amélioration de la transparence des procédures disciplinaires;
- la spécialisation en fonction de la personne concernée;
- le renforcement de la mission de surveillance confiée au parquet par l'article 140 du Code judiciaire;
- l'instauration de nouvelles mesures spécifiques afin de pouvoir sanctionner efficacement;

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit door de Senaat overgezonden wetsontwerp besproken tijdens haar vergaderingen van 14, 21 en 22 mei en 4 juni 2013.

**I. — INLEIDENDE UITEENZETTING
VAN MEVROUW ANNEMIE TURTELBOOM,
MINISTER VAN JUSTITIE**

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat voorliggend wetsontwerp in het verlengde ligt van de werkzaamheden van de Atomium-groep uit 2011. Het was de bedoeling dat deze groep de structuur van justitie zou aanpassen. Voorts wou de groep justitie efficiënter maken. In de context van die algemene denkoefening kwam ook de kwestie van de tuchtreglementering voor magistraten en gerechtelijk personeel aan bod.

Binnen de vorige regering was toen een zeer ruime consensus bereikt over een aantal grondbeginselen, waarbij het inzonderheid gaat om:

- de oprichting van een onafhankelijk en onpartijdig tuchtorgaan, dat voldoende afstand garandeert ten aanzien van de betrokken magistraat;
- de afhandeling van het volledige dossier binnen een redelijke termijn;
- de invoering van een eenvoudige en snelle tuchtprocedure die identiek is voor de magistraten en voor het gerechtelijk personeel;
- de vrijwaring van de onafhankelijkheid van de magistratuur bij de behandeling van individuele zaken, zowel ten aanzien van de zittende als van de staande magistratuur;
- de vereenvoudiging en grotere transparantie van de tuchtprocedures;
- de specialisatie op grond van de betrokken persoon;
- de versterking van de toezichtsoverdracht van het parket op grond van artikel 140 van het Gerechtelijk Wetboek;
- de invoering van nieuwe specifieke maatregelen, om op een doelmatiger wijze te kunnen straffen;

— l'instauration au profit des magistrats d'une possibilité de recours contre les mesures d'ordre qui sont des sanctions disciplinaires déguisées.

Les grandes lignes du texte adopté par le Sénat sont les suivantes:

Première caractéristique: deux tribunaux et deux tribunaux d'appel

Un tribunal disciplinaire francophone (également compétent pour les procédures visant des germanophones), dont le siège sera situé à Namur, et un tribunal disciplinaire néerlandophone, dont le siège sera situé à Gand, ainsi que deux tribunaux disciplinaires d'appel ayant leur siège à Bruxelles, sont créés au sein de l'ordre judiciaire. Les fonctions du ministère public près ces juridictions sont respectivement exercées par le procureur du Roi de Namur et de Gand et par le procureur général de Bruxelles.

Deuxième caractéristique: la composition

Ces juridictions, non permanentes, sont composées d'une part de deux magistrats et d'autre part d'un assesseur. Les deux magistrats membres des juridictions disciplinaires sont issus respectivement soit des tribunaux de première instance soit des cours d'appel, et sont désignés pour un mandat de sept ans (non renouvelable). L'assesseur est issu d'une *pool* et est désigné selon le cas parmi les magistrats d'une juridiction ou d'un parquet de même niveau que celui de la personne faisant l'objet de la procédure disciplinaire, ou parmi les membres du personnel de niveau A ou B de niveau au moins égal à celui de la personne faisant l'objet de la procédure disciplinaire. Le mandat des assesseurs est un mandat de cinq ans (non renouvelable).

Pour les procédures relatives aux magistrats de la Cour de cassation, l'assesseur est un ancien membre de cette Cour.

Un bâtonnier ayant voix délibérative est adjoint à la chambre.

Sauf décision contraire de la chambre, un magistrat instructeur est désigné parmi les juges au tribunal disciplinaire.

Troisième caractéristique: l'élargissement de l'échelle des peines

La régression barémique et la rétrogradation étant ajoutées parmi les sanctions disciplinaires, l'échelle des peines est davantage calquée sur l'échelle applicable

— de l'invoering van een verhaalmogelijkheid voor de magistraten tegen ordemaatregelen die verholde tuchtmaatregelen zijn.

De krachtlijnen van de door de Senaat aangenomen tekst zijn de volgende.

Eerste kenmerk: twee rechtbanken en twee rechtbanken in hoger beroep

In de rechterlijke orde wordt een Nederlandstalige tuchtrechtbank gecreëerd, met zetel in Gent, en een Franstalige tuchtrechtbank, met zetel in Namen (ook bevoegd voor de rechtspleging in verband met Duitstaligen), alsook twee tuchtrechtbanken in hoger beroep, met zetel in Brussel. De functies van het openbaar ministerie bij die rechtscolleges worden respectievelijk uitgeoefend door de procureur des Konings van Gent en van Namen, en door de procureur-generaal van Brussel.

Tweede kenmerk: de samenstelling

Die niet-permanente rechtscolleges worden samengesteld uit enerzijds twee magistraten en anderzijds een assessor. De twee magistraten die lid zijn van de tuchtorganen, komen respectievelijk uit ofwel de rechtbanken van eerste aanleg, ofwel de hoven van beroep, en worden aangewezen voor een mandaat van zeven jaar (niet verlengbaar). De assessor komt uit een *pool* en wordt naar gelang van het geval aangewezen onder de magistraten van een rechtscollege of van een parket van hetzelfde niveau als dat van de persoon tegen wie de tuchtprocedure loopt, of onder de personeelsleden van niveau A of B van een niveau dat ten minste gelijk is aan dat van de persoon tegen wie de tuchtprocedure loopt. Het mandaat van de assessoren duurt vijf jaar (niet verlengbaar).

Voor de procedures met betrekking tot de magistraten van het Hof van Cassatie, is de assessor een voormalig lid van dat Hof.

Een stafhouder die stemgerechtigd is, wordt aan de kamer toegevoegd.

Tenzij de kamer anders beslist, wordt onder de rechters bij de tuchtrechtbank een onderzoeksmagistraat aangewezen.

Derde kenmerk: uitbreiding van de lijst van tuchtstraffen

Nu ook lagere inschaling en terugzetting aan de lijst van tuchtstraffen zijn toegevoegd, is de strafschaal meer in overeenstemming met die welke geldt voor de

aux agents de la fonction publique fédérale. Le déplacement disciplinaire est exclu.

Le chef de corps conservant la compétence de prononcer des peines mineures, la différence entre peine mineure et peine majeure est maintenue.

Quatrième caractéristique: l'absence de lien entre évaluation et discipline

Contrairement à la proposition de loi qui est à l'origine du présent projet de loi, ce dernier ne prévoit pas de saisine d'office du tribunal disciplinaire après deux évaluations insuffisantes.

Cinquième caractéristique: en ce qui concerne les autorités disciplinaires

Les autorités visées à l'article 410 du Code judiciaire — à savoir notamment le chef de corps, le greffier en chef et le secrétaire en chef — conservent le pouvoir de mettre la procédure en mouvement et de prononcer le cas échéant une peine mineure. Il est toutefois désormais prévu que l'autorité disciplinaire compétente pour initier une procédure à l'égard d'un greffier en chef est, selon le cas, le premier président de la cour ou le président du tribunal.

Ces autorités reçoivent et examinent les plaintes à caractère disciplinaire transmises directement par les particuliers ou par le Conseil supérieur de la Justice. Elles désignent un magistrat pour effectuer une enquête sur les faits pour lesquels une procédure disciplinaire a été ouverte et saisiront le tribunal disciplinaire pour les faits requérants une peine majeure. Il est également procédé à une enquête lorsque la plainte est recevable.

À l'exception de la révocation, qui est constitutionnellement une compétence du Roi, et du pouvoir laissé au chef de corps de prononcer une peine mineure, les décisions disciplinaires sont prises par le tribunal disciplinaire.

Si la chambre estime qu'il y a lieu de révoquer un magistrat du ministère public, le tribunal disciplinaire transmet une décision de proposition motivée de révocation au Roi.

Lorsque le chef de corps prend une mesure d'ordre, il saisit sans délai le tribunal disciplinaire d'une demande de comparution.

Le tribunal disciplinaire connaît des recours introduits par les magistrats contre les peines disciplinaires déguisées.

ambtenaren van de federale overheid. Overplaatsing is overigens uit de lijst van tuchtstraffen verwijderd.

De korpschef blijft bevoegd om lichte tuchtstraffen uit te spreken; het onderscheid tussen lichte en zware tuchtstraffen blijft dus gehandhaafd.

Vierde kenmerk: geen verband tussen evaluatie en tucht

Anders dan het wetsvoorstel dat aan de basis van dit wetsontwerp ligt, voorziet dit wetsontwerp er niet in dat de tuchtrechtbank ambtshalve wordt geadieerd na twee ongunstige beoordelingen.

Vijfde kenmerk: aangaande de tuchtoverheden

De overheden als bedoeld in artikel 410 van het Gerechtelijk Wetboek — meer bepaald de korpschef, de hoofdgriffier en de hoofdsecretaris — blijven bevoegd om de procedure op te starten en in voorkomend geval een lichte tuchtstraf uit te spreken. Het wetsontwerp voorziet er evenwel in dat de eerste voorzitter van het hof dan wel de voorzitter van de rechtbank, naar gelang het geval, de bevoegde tuchtoverheid zal zijn om een procedure op te starten ten aanzien van een hoofdgriffier.

Die overheden ontvangen en onderzoeken de klachten van tuchtrechtelijke aard die hen rechtstreeks worden overgezonden door particulieren of door de Hoge Raad voor de Justitie. Zij stellen een magistrat aan om de feiten waarvoor een tuchtprocedure werd ingeleid te onderzoeken, en maken de zaak aanhangig bij de tuchtrechtbank ingeval het feiten betreft die een zware tuchtstraf vereisen. Wanneer de klacht ontvankelijk is, wordt eveneens een onderzoek uitgevoerd.

Met uitzondering van de afzetting, waarvoor de Koning krachtens de Grondwet bevoegd is, en van de door de korpschef uitgesproken lichte tuchtstraf, worden de tuchtbeslissingen genomen door de tuchtrechtbank.

Indien de kamer van oordeel is dat een magistrat van het openbaar ministerie moet worden afgezet, verzendt de tuchtrechtbank een beslissing met een met redenen omkleed voorstel tot afzetting aan de Koning.

Wanneer de korpschef een ordemaatregel neemt, maakt hij onverwijld een verzoek tot verschijning aanhangig bij de tuchtrechtbank.

De tuchtrechtbank doet uitspraak over de beroepen van de magistraten tegen de verkapte tuchtstraffen.

Le rôle du ministère public est renforcé. D'une part, le ministère public peut saisir le tribunal disciplinaire soit directement soit en réaction à l'inaction du chef de corps soit à la suite d'une plainte. D'autre part, le ministère public peut recevoir injonction du premier président près la cour d'appel ou du premier président près la cour du travail de saisir le tribunal disciplinaire.

Sixième caractéristique: une nouvelle procédure

Une procédure de révocation des membres du tribunal et du tribunal d'appel est prévue.

Des délais sont imposés aux chefs de corps tant lorsqu'ils enclenchent eux-mêmes une procédure disciplinaire que lorsqu'une plainte lui a été transmise.

Si, dans un délai de trois mois à dater de la notification de l'ouverture d'une enquête, aucune suite n'est donnée par le chef de corps, qui a pris l'initiative de cette enquête, la personne concernée peut saisir le tribunal disciplinaire, qui se substitue à cette autorité. Si, dans un délai de trois mois à dater de la notification de l'ouverture d'une enquête, le chef de corps ou le ministère public ne donne aucune suite à cette enquête, le premier président de la Cour de cassation ou le procureur général près la Cour de cassation, selon le cas, peut, dans les mêmes délais, donner injonction au ministère public de saisir le tribunal disciplinaire d'un dossier concernant un membre ou un membre du personnel de l'ordre judiciaire.

Le tribunal disciplinaire est en outre saisi dans les six mois de la connaissance des faits par l'autorité compétente pour initier une procédure disciplinaire.

Lorsqu'un magistrat a été chargé d'instruire les faits, le tribunal disciplinaire statue sur rapport du magistrat instructeur. Le magistrat instructeur rend son rapport dans les quatre mois de sa désignation.

Des délais de comparution sont prévus devant le tribunal disciplinaire tant lorsqu'un magistrat instructeur a été désigné que lorsque le tribunal n'a pas jugé nécessaire d'en désigner un. Le jugement doit être rendu dans les deux mois suivant la première audience exception faite du cas où les faits font l'objet de poursuites pénales.

Het openbaar ministerie krijgt een grotere rol. Enerzijds kan het openbaar ministerie een zaak voor de tuchtrechtbank brengen, hetzij rechtstreeks, hetzij als reactie op het uitblijven van een initiatief vanwege de korpschef, hetzij als gevolg van een klacht. Anderzijds kan de eerste voorzitter van het hof van beroep of van het arbeidshof het openbaar ministerie bevelen een zaak aanhangig te maken bij de tuchtrechtbank.

Zesde kenmerk: een nieuwe procedure

Er is voorzien in een procedure tot herroeping van de leden van de rechtbank en van de rechtbank in hoger beroep.

Aan de korpschefs worden termijnen opgelegd, zowel als zij zelf een tuchtprocedure starten als ingeval hun een klacht werd overgezonden.

Indien binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de opening van een onderzoek geen enkel gevolg wordt gegeven door de korpschef, die het initiatief tot dat onderzoek heeft genomen, kan de betrokkene de zaak aanhangig maken bij de tuchtrechtbank, die in de plaats treedt van die overheid. Indien binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de opening van een onderzoek, de korpschef, of het openbaar ministerie geen enkel gevolg geeft aan dit onderzoek, kan, naargelang het geval, de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie het openbaar ministerie binnen dezelfde termijnen injunctie geven een dossier betreffende een lid of een personeelslid van de rechterlijke orde aanhangig te maken bij de tuchtrechtbank.

Een zaak moet bovendien bij de tuchtrechtbank aanhangig worden gemaakt binnen zes maanden nadat de overheid bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen, kennis heeft genomen van de feiten.

Wanneer een magistraat belast werd met het onderzoek naar de feiten, doet de tuchtrechtbank uitspraak op verslag van de onderzoeksmagistraat. De onderzoeksmagistraat brengt verslag uit binnen vier maanden na zijn aanwijzing.

Er werden termijnen bepaald om voor de tuchtrechtbank te verschijnen, zowel voor de gevallen waarin een onderzoeksmagistraat werd aangewezen, als voor die waarin de rechtbank het niet nodig heeft geacht er één aan te wijzen. Het vonnis moet worden uitgesproken binnen twee maanden na de eerste terechtzitting, behalve in de gevallen waarin de feiten strafrechtelijk worden vervolgd.

L'intéressé peut demander, et ce, dès avant la première audience, au tribunal disciplinaire de traiter l'affaire à huis clos. Le tribunal fait droit à cette demande à moins que l'intérêt général ne s'y oppose.

Septième caractéristique: le recours

L'intéressé et le ministère public peuvent introduire un recours devant le tribunal disciplinaire contre la décision disciplinaire du chef de corps.

L'intéressé, le ministère public près le tribunal disciplinaire, le chef de corps et le ministère public près la juridiction dont est issue la personne concernée peuvent introduire un appel contre la sanction ou l'absence de sanction décidée par le tribunal disciplinaire.

L'appel n'est pas suspensif.

Un recours peut être introduit contre une mesure d'ordre devant le tribunal disciplinaire d'appel par la personne concernée ou le ministère public. Il n'est pas suspensif.

Un appel peut être interjeté dans le mois par le chef de corps contre le jugement du tribunal disciplinaire qui annule une mesure disciplinaire déguisée en mesure d'ordre.

II. — DISCUSSION GÉNÉRALE

A. Questions et remarques des membres

M. Christian Brotcorne (cdH) se réjouit de l'aboutissement du projet de loi à l'examen et il félicite le Sénat pour le travail accompli. Dorénavant, la discipline concernant les magistrats sera organisée de manière cohérente, indépendante et sur base de modalités bien définies. En effet, depuis la création de la Belgique, l'action disciplinaire à l'encontre des magistrats était laissée à l'appréciation du président du tribunal et sans les garanties dignes d'un État de droit. Le présent projet de loi va corriger cette anomalie.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) reconnaît que le Sénat a fourni un texte bien ficelé mais perfectible. Ce projet représente une avancée considérable, en ce qu'il crée un tribunal disciplinaire. Ces dernières années, on constate une perte de confiance des citoyens dans la justice, notamment en raison de la lenteur des tribunaux,

De betrokkene kan de tuchtrechtbank reeds voor de eerste terechtzitting verzoeken om de zaak met gesloten deuren te behandelen. De rechtbank gaat in op dit verzoek, tenzij zij dit strijdig acht met het algemeen belang.

Zevende kenmerk: het beroep

De betrokken persoon en het openbaar ministerie kunnen bij de tuchtrechtbank hoger beroep instellen tegen de tuchtrechtelijke beslissing van de korpschef.

De betrokken persoon, het openbaar ministerie bij de tuchtrechtbank, de korpschef, en het openbaar ministerie bij het rechtscollege waar de betrokkene werkzaam is, kunnen hoger beroep aantekenen tegen de straf of tegen het gebrek aan straf waartoe de tuchtrechtbank beslist heeft.

Het beroep heeft geen schorsende werking.

De betrokkene of het openbaar ministerie kan tegen een ordemaatregel hoger beroep instellen bij de tuchtrechtbank van beroep. Dat beroep heeft geen schorsende werking.

Hoger beroep kan binnen een maand worden aangekend door de korpschef tegen de uitspraak van de tuchtrechtbank die een als ordemaatregel verholde tuchtmaatregel vernietigt.

II. — ALGEMENE BESPREKING

A. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer Christian Brotcorne (cdH) is verheugd dat de parlementaire werkzaamheden in verband met de tuchtprocedure voor magistraten bijna afgerond zijn. Hij feliciteert de Senaat met het gedane werk. Voortaan zal de tuchtprocedure voor magistraten coherent, onafhankelijk en op grond van welomschreven nadere regels verlopen. Sinds de oprichting van België werd de tuchtprocedure ten aanzien van magistraten overgelaten aan de beoordeling van de voorzitter van de rechtbank, zonder dat werd voorzien in waarborgen een rechtsstaat waardig. Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp zal die anomalie rechtzetten.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) erkent dat de Senaat een goed onderbouwde tekst heeft afgeleverd, maar dat die voor verbetering vatbaar is. Dit wetsontwerp is een grote stap in de goede richting omdat het voorziet in de oprichting van een tuchtrechtbank. De jongste jaren wordt vastgesteld dat de burgers

de l'arriéré judiciaire, de l'impunité de certains magistrats ayant commis des fautes graves. Le Conseil supérieur de la Justice a reçu des plaintes. Il était dès lors urgent de restaurer la confiance dans la justice. Cette restauration de la confiance est possible à condition que le projet soit crédible et qu'il inspire confiance.

À cet égard, l'intervenant attire l'attention sur les points suivants.

En ce qui concerne la fiabilité de la procédure préconisée, il est important de savoir qui pourra initier la procédure. Actuellement, c'est le chef de corps ou le parquet qui peuvent initier une procédure disciplinaire. Selon l'intervenant, cette possibilité devrait être élargie à tout magistrat, à tout collaborateur de la justice ou encore à tout bâtonnier d'un barreau qui constate des infractions auxquelles le chef de corps ne réagit pas. Il arrive que des avocats s'adressent à leur bâtonnier pour se plaindre du fonctionnement d'un tribunal, d'une chambre ou d'un magistrat.

Ensuite, M. Van Hecke se demande si le système préconisé est assez transparent. À cet égard, le projet préconise la publicité des audiences avec cependant la possibilité de passer au huis clos dans certaines conditions. Il est clair que l'équilibre est fragile entre la publicité et le huis clos lorsqu'il convient de protéger la vie privée. À cet égard, le texte proposé respecte cet équilibre.

Le projet prévoit également qu'un citoyen peut porter plainte auprès du parquet qui décide de l'opportunité des poursuites. À cet égard, le projet ne précise pas si le plaignant sera tenu au courant des suites de sa plainte ce qui pourrait porter préjudice à la transparence de la procédure et ainsi à la crédibilité de la justice.

M. Van Hecke demande si une sanction disciplinaire aura des conséquences sur la future carrière du magistrat. Comme la ministre, Le CSJ sera-t-il averti de la sanction étant donné qu'il doit se prononcer sur les nominations?

minder vertrouwen hebben in het gerecht, meer bepaald omdat de rechtbanken te traag werken, wegens de gerechtelijke achterstand en doordat bepaalde magistraten die in de fout zijn gegaan, ongestraft blijven, ook als het om zware fouten gaat. De Hoge Raad voor de Justitie heeft klachten ontvangen. Daarom moest het vertrouwen in het gerecht dringend worden hersteld. Dit vertrouwensherstel is mogelijk, op voorwaarde dat het hele plan geloofwaardig is en het vertrouwen inboezemt.

In dat verband wijst de spreker op de volgende aspecten.

Met betrekking tot de betrouwbaarheid van de naar voren geschoven procedure is het van belang te weten wie de procedure mag inleiden. Momenteel mag de korpschef of het parket een tuchtprocedure opstarten. Volgens de spreker zou die mogelijkheid tevens moeten openstaan voor elke magistraat, elke gerechtelijke medewerker of nog elke stafhouder van een balie die misdrijven vaststelt waarop de korpschef niet reageert — het gebeurt immers dat advocaten zich tot hun stafhouder wenden om hun beklag te doen over de werking van een rechtbank, een kamer of een magistraat.

Vervolgens vraagt de heer Van Hecke zich af of de ontworpen regeling voldoende transparant is. In dat verband zouden de terechtzittingen van de tuchtrechtbanken krachtens artikel 26 van het wetsontwerp openbaar verlopen, maar met de mogelijkheid in bepaalde omstandigheden de zaken met gesloten deuren te behandelen. Het mag duidelijk zijn dat het moeilijk is de balans te handhaven tussen openbaarheid en behandeling met gesloten deuren in gevallen waarin de persoonlijke levenssfeer moet worden beschermd. In dat verband neemt het wetsontwerp die balans in acht.

Het ter bespreking voorliggende wetsontwerp bepaalt tevens dat een burger een klacht kan indienen bij het parket, dat beslist of het wenselijk is vervolging in te stellen. Op dat punt verduidelijkt het wetsontwerp niet of de klager op de hoogte zal worden gehouden van het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven; die onduidelijkheid kan afbreuk doen aan de transparantie van de procedure, en derhalve ook aan de geloofwaardigheid van het gerecht.

De heer Van Hecke wenst te weten of een tuchtstraf gevolgen zal hebben voor de verdere loopbaan van de magistraat. Zal de Hoge Raad voor de Justitie — net als de minister — in kennis worden gesteld van de opgelegde straf, aangezien die Raad zich over de benoemingen moet uitspreken?

L'intervenant se pose également des questions sur l'effacement de la sanction qui peut intervenir soit après 6 mois, soit après un an, selon la gravité de la faute.

Il estime que le projet garanti une procédure rapide et fluide.

Il se pose néanmoins des questions en cas de concours entre une procédure disciplinaire et une procédure pénale.

Actuellement on parle de suspension du délai pour intenter une action disciplinaire; il faudrait plutôt tendre vers une interruption afin d'éviter qu'en cas d'enquête judiciaire trop longue, la procédure disciplinaire ne soit plus possible.

Enfin, M. Van Hecke relève que le texte soumis par le Sénat présente encore certaines incohérences qui mériteraient un examen plus approfondi du service juridique.

Mme Sonja Becq (CD&V) espère que le présent projet de loi, issu des travaux du groupe Atomium, permettra de restaurer la confiance dans la justice. Il garantit un équilibre entre la poursuite des magistrats fautifs et l'indépendance de la justice. La composition de l'organe disciplinaire garantit également l'objectivité et l'impartialité des procédures. Il serait toutefois utile de préciser dans le texte que les personnes siégeant dans le tribunal disciplinaire ne peuvent pas être des collègues ou des supérieurs de la personne concernée.

Mme Becq se réjouit également que les citoyens puissent porter plainte et que la procédure soit une procédure en cascade.

Elle demande à la ministre combien de plaintes sont actuellement en cours contre des magistrats. Le projet risque-t-il de faire augmenter ce nombre? Quelle est la procédure disciplinaire actuelle pour la Cour constitutionnelle et le Conseil d'État?

Enfin, l'intervenante demande quels ont été les critères pour le choix de Namur et de Gand comme lieux d'établissement des tribunaux disciplinaires. Pourquoi n'a-t-on pas opté pour Bruxelles?

M. Bert Schoofs (VB) espère que le présent projet permettra de sortir la magistrature de sa tour d'ivoire.

Voorts heeft de spreker bedenkingen bij de uitwijzing van de straf die, naargelang van de ernst van de fout, kan worden doorgevoerd na zes maanden dan wel na één jaar.

Volgens de heer Van Hecke waarborgt het wetsontwerp een snelle en vlotte rechtspleging.

Niettemin vraagt hij zich af wat er zal gebeuren als tegelijk een tuchtprocedure en een strafrechtelijke procedure aan de gang zijn.

In de huidige stand van zaken wordt geopperd de termijn op te schorten om een tuchtvordering in te stellen; veeleer zou moeten worden gestreefd naar een stuiting van de termijn, teneinde te voorkomen dat geen tuchtprocedure meer kan worden opgestart omdat het gerechtelijk onderzoek te lang heeft geduurd.

Tot slot merkt de heer Van Hecke op dat de door de Senaat overgezonden tekst nog bepaalde incoherenties bevat, die de Juridische dienst van de Kamer nader zou moeten uitklaren.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) hoopt dat het ter bespreking voorliggende wetsontwerp, dat voortvloeit uit de werkzaamheden van de Atomium-werkgroep, het vertrouwen in het gerecht zal kunnen herstellen. De tekst waarborgt de balans tussen de vervolging van in de fout gegane magistraten en de onafhankelijkheid van het gerecht. Ook de samenstelling van het tuchtorgaan waarborgt dat de procedures objectief en onpartijdig verlopen. Het ware echter zinvol in de tekst te verduidelijken dat de personen die zitting hebben in de tuchtrechtbank collega's noch oversten mogen zijn van de betrokken magistraat.

Mevrouw Becq is tevens verheugd dat de burgers een klacht zullen mogen indienen en dat de in uitzicht gestelde procedure een cascadeprocedure is.

Het lid vraagt de minister hoeveel klachten momenteel tegen magistraten lopen. Dreigt het wetsontwerp dat aantal te doen stijgen? In welke tuchtprocedure is momenteel voorzien voor het Grondwettelijk Hof en voor de Raad van State?

Tot slot vraagt de spreekster volgens welke criteria Namen en Gent werden gekozen als vestigingsplaatsen van de tuchtrechtbanken. Waarom werd niet geopteerd voor Brussel?

De heer Bert Schoofs (VB) hoopt dat dit wetsontwerp de magistratuur uit haar ivoeren toren zal kunnen halen.

Il se réjouit de l'instauration d'une procédure disciplinaire pour les magistrats mais il se pose néanmoins des questions sur le lien entre les faits et les sanctions. Pour quels faits un magistrat risque-t-il, par exemple, de perdre ses droits à la pension? Il convient que les sanctions soient équitables.

L'intervenant estime qu'il aurait été opportun d'autoriser la présence de personnes extérieures et de garantir une plus grande publicité des débats. Le fait que le huis clos puisse être décrété à tout moment risque de faire croire aux citoyens que l'on veut cacher des choses.

M. Schoofs se rallie à la suggestion de M. Van Hecke d'étendre le droit de plainte au bâtonnier.

Il demande également pour quelles raisons il a été opté pour la ville de Gand.

Enfin, il demande pourquoi le texte à l'examen ne mentionne plus que deux évaluations négatives peuvent donner lieu à une procédure disciplinaire.

M. Koenraad Degroote (N-VA) rappelle que son groupe réclame depuis longtemps une procédure disciplinaire claire et efficace pour les membres de l'ordre judiciaire; il soutiendra dès lors la création d'un tribunal disciplinaire tout en regrettant l'absence de composition échevinale de cette juridiction alors que cela est possible dans les tribunaux du travail et les tribunaux du commerce. Une composition échevinale aurait permis de dissiper tout soupçon de corporatisme et de restaurer la confiance dans la justice.

M. Degroote prend bonne note de la suggestion d'inclure le bâtonnier avec une fonction consultative mais il craint que l'avis du bâtonnier n'ait aucune valeur juridique et reste lettre morte.

Il préférerait que le tribunal soit également composé de non-magistrats, ce que recommande d'ailleurs également le CSJ.

Sans vouloir retarder les travaux, M. Degroote suggère de soumettre le texte du projet au service juridique de la Chambre.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) se réjouit de voir aboutir le présent projet qui est le fruit d'un long travail. Il est peu

Hij is opgetogen dat een tuchtprocedure voor de magistraten wordt ingesteld, maar heeft niettemin vragen bij het verband tussen de feiten en de sancties. Om welke feiten dreigt een magistraat bijvoorbeeld zijn pensioenrechten te verliezen? De sancties moeten billijk zijn.

Volgens de spreker ware het wenselijk geweest de aanwezigheid van buitenstaanders toe te staan en te garanderen dat de debatten meer openbaar verlopen. Het feit dat te allen tijde kan worden afgekondigd dat de vergadering met gesloten deuren moet plaatsvinden, dreigt bij de burgers de indruk te wekken dat het de bedoeling is zaken te verhullen.

De heer Schoofs is het eens met de suggestie van de heer Van Hecke het klachtrecht uit te breiden tot de stafhouder.

Voorts vraagt hij zich af waarom voor Gent is gekozen.

Tot slot vraagt hij waarom de ter bespreking voorliggende tekst niet langer aangeeft dat twee ongunstige evaluaties aanleiding kunnen geven tot een tuchtprocedure.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) herinnert eraan dat zijn fractie al lang een duidelijke en doeltreffende tuchtprocedure eist voor de leden van de rechterlijke macht, en hij zal dan ook de oprichting van een tuchtrechtbank steunen. Toch betreurt hij dat dit rechtscollege niet uit lekenrechters én beroepsrechters is samengesteld, terwijl dat wel mogelijk is bij de arbeidsrechtbanken en de rechtbanken van koophandel. Een rechtscollege met lekenrechters en beroepsrechters had elke verdenking van corporatisme kunnen uitsluiten en het vertrouwen in het gerecht kunnen herstellen.

De heer Degroote neemt nota van het voorstel om ook de stafhouder met raadgevende stem in het rechtscollege op te nemen, maar hij vreest dat de mening van de stafhouder geen enkele juridische waarde zal hebben en dat ze tevergeefs zal zijn.

Hij zou er de voorkeur aan geven dat de rechtbank tevens uit niet-magistraten zou zijn samengesteld, iets wat overigens ook de HRJ aanbeveelt.

Zonder de werkzaamheden te willen vertragen, stelt de heer Degroote voor de tekst voor te leggen aan de Juridische dienst van de Kamer.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) is opgetogen dat deze tekst, die het resultaat is van langdurige

à peu apparu évident aux yeux de toutes les instances concernées qu'il fallait adapter la procédure disciplinaire existante. La création d'un tribunal disciplinaire est une étape importante de cette adaptation qui inspirera certainement d'autres sphères professionnelles. Il est clair que le chef de corps n'était pas la personne adéquate pour gérer la procédure disciplinaire de ses magistrats; à cet égard, la création d'un tribunal indépendant et spécialisé est une bonne chose.

M. De Clerck rappelle qu'en principe c'est le chef de corps qui reçoit et examine les plaintes introduites par les particuliers et par le CSJ. Le parquet peut également intervenir. Ce système en cascade est positif.

Il demande des précisions sur le droit d'injonction et sur le lien entre des évaluations négatives et une procédure disciplinaire.

M. Renaat Landuyt (sp.a) estime que le projet à l'examen est important pour trois raisons; il s'en explique.

Il se réjouit de la modification du droit disciplinaire des magistrats. En effet, l'absence de procédure disciplinaire était jusqu'à présent invoquée pour justifier l'immobilisme. Dans ce sens, le projet constitue une avancée.

Tout changement en matière de justice doit, en outre, être considéré comme une amélioration.

Bien que le système parfait ne puisse pas être élaboré en une seule fois, il ne faut pas sous-estimer la dynamique engendrée par la création d'un tribunal.

M. Landuyt expose ensuite quatre préoccupations:

— le manque de personnes extérieures dans la composition du tribunal; les arguments constitutionnels à cet égard ne sont pas convaincants;

— Le droit d'injonction de la ministre de la Justice sera-t-il limité?

— La publicité des débats n'est pas garantie étant donné que le huis clos peut être décidé sur simple demande;

— Quel est le lien entre les sanctions, les évaluations et les nominations?

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) se réjouit de la mise en oeuvre d'une procédure disciplinaire pour les

werkzaamheden, bijna wet is. Geleidelijk is het alle betrokken instanties duidelijk geworden dat de bestaande tuchtprocedure moest worden bijgestuurd. De oprichting van een tuchtrechtbank is een belangrijke stap in die bijsturing, die zeker ook andere beroepsdomeinen zal inspireren. Het is duidelijk dat de korpschef niet de geknipte persoon was om de tuchtprocedure van zijn magistraten te beheren; in dat opzicht is de oprichting van een onafhankelijke, gespecialiseerde rechtbank een goede zaak.

De heer De Clerck herinnert eraan dat in beginsel de korpschef de door burgers en de HRJ ingediende klachten ontvangt en onderzoekt. Ook het parket kan optreden. Dat getrapte systeem is positief.

Hij vraagt meer uitleg over het injunctierecht en over het verband tussen ongunstige evaluaties en een tuchtprocedure.

De heer Renaat Landuyt (sp.a) vindt het wetsontwerp belangrijk om drie redenen. Hij legt uit waarom.

Hij is ingenomen met de bijsturing van het tuchtrecht voor de magistraten. Tot dusver werd immobilisme verantwoord met het argument dat er geen tuchtprocedure voorhanden was. In die zin betekent het wetsontwerp een vooruitgang.

Voorts moet elke verandering van het gerechtelijk bestel worden beschouwd als een verbetering.

Hoewel een volmaakt systeem niet in één keer kan worden uitgewerkt, mag de dynamiek die de oprichting van een rechtbank teweegbrengt niet worden onderschat.

Vervolgens gaat de heer Landuyt in op vier aandachtspunten.

De samenstelling van de rechtbank omvat geen buitenstaanders; de grondwettelijke argumenten dien-aangaande zijn niet overtuigend.

Zal het injunctierecht van de minister van Justitie worden ingeperkt?

De openbaarheid van de debatten is niet gewaarborgd, aangezien op eenvoudig verzoek kan worden besloten de vergadering met gesloten deuren te houden.

Wat is het verband tussen de sancties, de evaluaties en de benoemingen?

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is verheugd dat er een tuchtprocedure komt voor de magistraten. De

magistrats. Le groupe de travail Atomium s'était penché sur le sujet mais n'avait pas débouché sur un accord définitif. Le présent projet de loi a le mérite de créer un organe disciplinaire indépendant, ce qui représente une garantie pour les magistrats qui devront comparaître. La procédure est uniforme et simple et permettra un traitement rapide des plaintes. L'indépendance des magistrats est garantie.

Mme Van Cauter est cependant déçue que le projet ne soit pas plus ambitieux et ne prévoie que la présence de tiers avec voix délibérative. Elle déplore également que le pouvoir d'injonction du ministre de la Justice ait été affaibli.

B. Réponses de la ministre de la Justice

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, remercie également les sénateurs pour le travail accompli. Le projet à l'examen est le fruit du groupe de travail Atomium. La création d'un tribunal disciplinaire pour les magistrats est un moment historique. Le tribunal disciplinaire aura pour but d'examiner les cas de fautes manifestes et inacceptables dans le chef de magistrats, de restaurer l'image de la justice et, partant, de restaurer la confiance des citoyens.

Actuellement, la procédure disciplinaire est plutôt limitée; depuis 2005, pour les magistrats effectifs, suppléants et laïcs, 30 dossiers sont en cours sur base de l'article 405ter; il y a eu 22 avertissements, 19 blâmes, 5 retenues de traitement, 2 démissions d'office, 1 destitution de mandat. Ces deux dernières sanctions ont ensuite été annulées. Il n'y a eu aucune révocation.

En ce qui concerne la publicité des audiences, la ministre renvoie à l'article 148 de la Constitution qui stipule que "*Les audiences des tribunaux sont publiques, à moins que cette publicité ne soit dangereuse pour l'ordre ou les mœurs; et, dans ce cas, le tribunal le déclare par un jugement. En matière de délits politiques et de presse, le huis clos ne peut être prononcé qu'à l'unanimité.*"

Le texte du projet de loi opte pour des audiences publiques mais prévoit le huis clos, soit à la demande de l'intéressé, soit dans l'intérêt de la moralité ou de l'ordre public, lorsque les intérêts des mineurs ou la protection

Atomium-werkgroep had zich daarover gebogen maar was niet tot een definitief akkoord kunnen komen. Het voorliggende wetsontwerp heeft de verdienste een onafhankelijk tuchtorgaan op te richten, wat een garantie inhoudt voor de magistraten die ervoor zullen moeten verschijnen. De procedure is eenvormig en eenvoudig, en maakt een snelle afhandeling van de klachten mogelijk. De onafhankelijkheid van de magistraten wordt gewaarborgd.

Mevrouw Van Cauter is echter teleurgesteld dat het wetsontwerp niet ambitieuzer is en dat het alleen voorziet in de aanwezigheid van derden met louter adviserende stem. Zij betreurt ook dat de injunctiebevoegdheid van de minister van Justitie wordt afgezwakt.

B. Antwoorden van de minister van Justitie

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, dankt ook de senatoren voor de verrichte arbeid. Het voorliggende wetsontwerp is het resultaat van de werkzaamheden van de Atomium-werkgroep. De oprichting van een tuchtrechtbank voor de magistraten is een historisch moment. Bedoeling van de tuchtrechtbank is de gevallen van manifeste en onaanvaardbare fouten vanwege magistraten te onderzoeken alsook het imago van het gerecht en, bijgevolg, het vertrouwen van de burgers te herstellen.

Thans wordt de tuchtprocedure veeleer beperkt toegepast. Sinds 2005 zijn er, voor wat betreft de magistraten, effectieven, plaatsvervangende en leken, 30 dossiers hangende op grond van artikel 405ter. Er zijn 22 waarschuwingen, 19 blamen, 5 inhoudingen van wedde, 2 ontslagen van ambtswege en 1 ontzetting uit het ambt geweest. Die laatste twee sancties werden naderhand vernietigd. Er is geen enkele afzetting geweest.

Wat de openbaarheid van de terechtzittingen betreft, verwijst de minister naar artikel 148 van de Grondwet, dat luidt: "*De terechtzittingen van de rechtbanken zijn openbaar, tenzij de openbaarheid gevaar oplevert voor de orde of de goede zeden; in dat geval wordt zulks door de rechtbank bij vonnis verklaard. Inzake politieke misdrijven en drukpersmisdrijven kan het sluiten der deuren niet dan met algemene stemmen worden uitgesproken.*"

Artikel 26 van het wetsontwerp opteert voor openbare terechtzittingen, maar bepaalt dat de tuchtrechtbank met gesloten deuren zitting kan houden, op verzoek van de betrokkene. Dat gebeurt "*in het belang van de goede*

de la vie privée de la personne poursuivie l'exigent, ou dans la mesure jugée strictement nécessaire par le tribunal disciplinaire, lorsque dans des circonstances spéciales, la publicité serait de nature à porter atteinte aux intérêts de l'administration de la justice.

La ministre estime logique que ce soit le chef de corps qui initie la procédure. Ce principe de responsabilisation du chef de corps est également inscrit dans les projets de loi de réforme qui seront introduits sous peu au Parlement. Une telle procédure est d'ailleurs déjà en vigueur à la police. L'article 23 du projet prévoit également que des particuliers peuvent déposer plainte auprès du tribunal disciplinaire tout en respectant certaines modalités.

Le CSJ peut également transmettre au tribunal des plaintes à caractère disciplinaire. À cet égard, l'article 4 du projet précise que les chefs de corps et les membres du CSJ ne peuvent être désignés dans les juridictions disciplinaires. Si une sanction est prononcée à l'encontre d'un magistrat, elle sera consignée dans son dossier et le CSJ en aura connaissance lorsque ce magistrat concourra pour une promotion.

Le choix de Namur et de Gand a été motivé par la surcharge de travail qui caractérise Bruxelles.

Le projet ne concerne pas les magistrats du Conseil d'État ni ceux de la Cour constitutionnelle étant donné qu'il ne s'agit pas de magistrats de l'ordre judiciaire. Il ne tombe dès lors pas dans le champ d'application du projet.

En ce qui concerne l'évaluation, la ministre précise que le Sénat a choisi de limiter le projet au tribunal disciplinaire tout en sachant qu'il faudra tôt ou tard réfléchir à la problématique de l'évaluation.

L'expérience montrera après quelques années si la publicité des audiences est une bonne chose ou s'il convient de modifier la Constitution pour permettre au tribunal disciplinaire de siéger à huis clos. La création du tribunal est un signal important pour montrer qu'il existe désormais un instrument pour sanctionner de manière graduelle des magistrats qui commettent des fautes graves. Une évaluation permettra de déterminer si la législation doit être adaptée.

zeden of van de openbare orde, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privéleven van de persoon tegen wie vervolging is ingesteld zulks vereisen of, in de mate dat dit door de tuchtrechtbank onder bepaalde omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geacht, wanneer de openbaarheid de belangen van de rechtsbedeling zou schaden."

De minister acht het logisch dat de procedure door de korpschef wordt ingeleid. Dat beginsel van verantwoordelijkheidstoedeling van de korpschef is ook opgenomen in de ontwerpen van hervormingswet die binnenkort bij het Parlement zullen worden ingediend. Een dergelijke procedure is trouwens al van toepassing bij de politie. Artikel 23 van het wetsontwerp bepaalt ook dat particulieren een klacht kunnen indienen bij de tuchtrechtbank, op voorwaarde dat daarbij bepaalde nadere regels in acht worden genomen.

Voorts kan ook de HRJ klachten van tuchtrechtelijke aard verzenden aan de rechtbank. Artikel 4 van het wetsontwerp preciseert in dat opzicht dat de korpschefs en de leden van de HRJ niet kunnen worden aangewezen in de tuchtorganen. Als aan een magistraat een sanctie wordt opgelegd, wordt ze vermeld in zijn dossier en zal de HRJ er kennis van hebben als die magistraat meedingt voor een bevordering.

Er is gekozen voor Namen en Gent wegens de werkoverlast in Brussel.

Het wetsontwerp slaat niet op de magistraten van de Raad van State en van het Grondwettelijk Hof, omdat zij geen magistraten van de rechterlijke orde zijn. Zij vallen dus niet onder het toepassingsgebied van het wetsontwerp.

Wat de evaluatie betreft, preciseert de minister dat de Senaat ervoor heeft gekozen het wetsontwerp te beperken tot de tuchtrechtbank, wetende dat men zich vroeg of laat over de problematiek van de evaluatie zal moeten buigen.

De ervaring zal na enkele jaren uitwijzen of de openbaarheid van de terechtzittingen een goede zaak is, dan wel of de Grondwet moet worden gewijzigd om de tuchtrechtbank toe te staan zitting te houden met gesloten deuren. De oprichting van de rechtbank is een belangrijk signaal om aan te geven dat voortaan een instrument bestaat om op graduele wijze magistraten die ernstige fouten maken, te bestraffen. Een evaluatie zal de mogelijkheid bieden uit te maken of de wetgeving moet worden aangepast.

III.— DISCUSSION DES ARTICLES

Article 1er

Cet article n'appelle aucun commentaire.

Art. 2

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cet article introduit les termes “tribunal disciplinaire” et “tribunal disciplinaire d'appel” dans l'article 58 du Code judiciaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) est d'avis que l'appellation “tribunal disciplinaire d'appel” prête à confusion. Selon lui, il serait plus indiqué de parler de “Cour disciplinaire” était donné qu'il s'agit d'un niveau d'appel.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, répond que le Sénat n'a jamais envisagé de modifier la terminologie qu'il avait choisie au départ.

Quoi qu'il en soit, c'est le contenu des concepts qui importe.

Art. 3

L'article 3 complète l'article 58*bis* du Code judiciaire en y ajoutant les mandats de juge au tribunal disciplinaire et de conseiller au tribunal disciplinaire d'appel.

La commission apporte une correction technique dans le texte néerlandais en modifiant le terme “tuchtorganen” par le terme “tuchtrechtscollege”. Cette correction doit être apportée à l'ensemble du projet de loi.

Pour le surplus, cet article n'appelle aucun commentaire.

Art. 3/1 (*nouveau*)

M. Koenraad Degroote (N-VA) introduit l'amendement n°1 (DOC 53 2790/002) tendant à insérer un article 3/1(nouveau). L'objectif de l'amendement est de permettre au Conseil supérieur de la Justice d'assurer un contrôle *a posteriori* sur le déroulement des procédures disciplinaires et pas seulement le contrôle général qui lui est reconnu. Ce dernier est purement formel. Il se limite à des considérations générales transmises par

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 2

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat dit artikel de begrippen “tuchtrechtbank” en “tuchtrechtbanken in hoger beroep” invoegt in artikel 58 van het Gerechtelijk Wetboek.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vindt dat de benaming “tuchtrechtbank in hoger beroep” tot verwarring leidt. Volgens hem zou het beter zijn te spreken van “tuchthof”, aangezien het om een hogere aanleg gaat.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, antwoordt dat de Senaat nooit enige wijziging heeft overwogen van de terminologie die van bij de aanvang in het wetsvoorstel van senator Delpérée werd gehanteerd.

Het gaat hoe dan ook om de inhoud van de begrippen.

Art. 3

Artikel 3 vult artikel 58*bis* van het Gerechtelijk Wetboek aan door er de mandaten van rechter in de tuchtrechtbank en van raadsheer in de tuchtrechtbank in hoger beroep aan toe te voegen.

De commissie brengt in de Nederlandse tekst van een technische correctie aan door het begrip “tuchtorganen” te wijzigen in “tuchtrechtscollege”. Deze verbetering dient in het gehele wetsontwerp te worden aangebracht.

Voor het overige worden over dit artikel geen opmerkingen gemaakt.

Art. 3/1 (*nieuw*)

De heer Koenraad Degroote (N-VA) dient amendement nr. 1 (DOC 53 2790/002) in, dat ertoe strekt een artikel 3/1 (nieuw) in te voegen. De bedoeling is de Hoge Raad voor de Justitie, naast het algemeen toezicht waarvoor hij al bevoegd is, eveneens de mogelijkheid te geven toezicht *a posteriori* uit te oefenen op het verloop van de tuchtprocedures. Zijn algemeen toezicht is immers louter formeel: het blijft beperkt tot algemene

les juridictions et n'apporte aucune information utile permettant l'exercice d'un contrôle véritable.

L'amendement tend à renforcer le contrôle du CSJ sur la procédure disciplinaire; il ne touche pas aux articles énumérés dans l'actuel article 259bis-14 du Code judiciaire. Le seul point sur lequel la compétence du CSJ est modifiée est donc le contrôle formel. Les compétences du CSJ ne sont pas étendues à la procédure disciplinaire elle-même. Cette procédure, qui est prévue aux articles 417 et suivants du Code judiciaire, reste exclue du champ d'application du contrôle du Conseil. Celui-ci ne pourra donc se prononcer que sur la question de la mise en œuvre ou non d'une procédure et sur l'exécution de la peine disciplinaire tout comme il le fait déjà aujourd'hui.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, estime qu'il n'est pas opportun d'élargir les compétences du CSJ pour lui permettre un contrôle dans des dossiers disciplinaires individuels.

Art. 4

Cet article règle la procédure de désignation des juges qui pourront siéger au tribunal disciplinaire.

Mme Sonja Becq (CD&V) introduit un amendement n° 30 (DOC 53 2790/003) afin de clarifier la rédaction de l'article qui concerne la désignation des magistrats siégeant au tribunal disciplinaire. Elle demande de quelle manière le chef de corps constituera la liste de magistrats qu'il présentera pour siéger au tribunal disciplinaire. Les magistrats intéressés doivent-ils se porter candidats ou sont-ils choisis de manière arbitraire par le chef de corps? Mme Becq souhaite que le choix des magistrats soit motivé.

La commission apporte une correction d'ordre légistique dans le texte néerlandais de l'alinéa 3 en vue de remplacer le mot "raadsheren" par le mot "rechters".

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) fait remarquer à Mme Becq que l'alinéa 5 de l'article stipule que les candidats doivent être présentés de façon motivée par le chef de corps. Elle se demande de quelle manière les assemblées générales pourront motiver leur choix des juges qu'elles désignent.

overwegingen die door de rechtscolleges worden overgezonden en draagt geen nuttige informatie aan voor de uitoefening van een volwaardig toezicht.

Het amendement strekt ertoe de controle van de Hoge Raad voor de Justitie op de tuchtprocedure te versterken. Het raakt niet aan de opgesomde artikelen in het vigerende artikel 259bis-14 van het Gerechtelijk Wetboek. De bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Justitie wordt dus enkel gewijzigd wat de formele controle betreft. Zijn bevoegdheden worden niet uitgebreid tot de tuchtprocedure zelf. Die procedure, die bepaald is bij de artikelen 417 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek, zal nog steeds buiten het toepassingsgebied van zijn controle vallen. De Hoge Raad zal zich dus, net zoals vandaag, slechts kunnen uitspreken over het al dan niet instellen van een procedure en over de uitvoering van de tuchtstraf.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, vindt het niet passend om de bevoegdheden van de Hoge Raad voor de Justitie uit te breiden, zodat hij toezicht krijgt in individuele tuchtdossiers.

Art. 4

Dit artikel regelt de procedure voor de aanwijzing van de rechters die in de tuchtrechtbank zitting zullen hebben.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) dient amendement nr. 30 (DOC 53 2790/003) in, dat ertoe strekt de formulering van het artikel te verduidelijken. Zij vraagt hoe de korpschef de lijst van magistraten zal opstellen die hij zal voordragen met het oog op de aanwijzing voor de tuchtrechtbank. Moeten de geïnteresseerde rechters zich kandidaat stellen, of worden zij willekeurig door de korpschef gekozen? De spreekster wenst dat de keuze van de magistraten met redenen wordt omkleed.

De commissie brengt een wetgevingstechnische correctie aan in de Nederlandse tekst van het derde lid, teneinde het woord "raadsheren" te vervangen door het woord "rechters".

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) wijst er mevrouw Becq op dat het ontworpen artikel 259sexies/1, vierde lid, bepaalt dat de kandidaten door de korpschef "op een met redenen omklede wijze" moeten worden voorgedragen. Zij vraagt zich af hoe de algemene vergaderingen hun keuze van de rechters die zij aanwijzen, met redenen zullen omkleeden.

M. Christian Brotcorne (cdH) fait remarquer qu'il existe des modalités de désignation au sein des assemblées générales. Actuellement déjà, les présentations doivent être motivées. Il en va de même pour la désignation de personnes par le conseil communal. La décision doit être motivée.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise que c'est sur base du vote qui interviendra que sera rédigée la motivation du choix.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) introduit l'amendement n° 19 (DOC 53 2790/003) tendant à prévoir des quotas, à savoir qu'au moins 30 % des juges ou conseillers désignés par leurs assemblées générales respectives doivent être de sexe différent. L'amendement vise à garantir une présence équilibrée des femmes et des hommes au sein des juridictions disciplinaires.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, n'est pas opposée au principe mais est d'avis que ce n'est pas le moment d'introduire cette disposition dans le projet; il conviendrait d'abord d'avoir un débat de fond sur le sujet.

La ministre souligne également qu'il ressort des chiffres en sa possession qu'à l'heure actuelle, 50,4 % des magistrats sont de sexe masculin et 49,6 % de sexe féminin, ce qui démontre la caractère superfétatoire de l'amendement n° 19.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) se réjouit de ces chiffres, mais il craint que ces femmes se trouvent surtout au niveau des tribunaux de première instance et moins dans les juridictions supérieures ou au sommet de la hiérarchie du ministère public.

M. Christian Brotcorne (cdH) estime que si des quotas sont prévus pour le tribunal disciplinaire, il faudra en prévoir pour les autres juridictions également; ce ne sera pas chose facile. Si l'introduction de quotas est intellectuellement justifiée, elle est difficilement réalisable dans la pratique. Il fait remarquer qu'actuellement, il existe déjà un équilibre hommes-femmes au sein de la magistrature.

Mme Sonja Becq (CD&V) signale que des quotas sont déjà prévus en ce qui concerne les recrutements. Il ne faut pas rejeter d'emblée l'idée de quotas mais le problème mérite réflexion.

De heer Christian Brotcorne (cdH) merkt op dat er in de algemene vergaderingen nadere regels voor de aanwijzing zijn. Nu al moeten de voordrachten met redenen zijn omkleed. Hetzelfde geldt voor de aanwijzing van personen door de gemeenteraad. De beslissing moet met redenen worden omkleed.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, preciseert dat de motivering van de keuze zal worden opgesteld op basis van de stemming die plaatsheeft.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient amendement nr. 19 (DOC 53 2790/003) in, dat ertoe strekt in quota's te voorzien, in die zin dat ten minste 30 % van de door de respectieve algemene vergaderingen aangewezen rechters of raadsheren van het andere geslacht moeten zijn. Zijn amendement beoogt de waarborg op een evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de tuchtcolleges.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, is niet tegen het principe gekant, maar vindt het niet het geschikte moment om die bepaling in het wetsontwerp in te voegen; er zou daarover eerst een inhoudelijk debat moeten plaatshebben.

De minister wijst er ook op dat uit de haar ter beschikking gestelde cijfers blijkt dat vandaag 50,4 % van de magistraten man zijn, 49,6 % vrouw. Dit toont aan dat het amendement nr. 19 in feite overbodig is.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) is tevreden met die cijfers, maar vreest dat deze vrouwen zich vooral bevinden op het niveau van de rechtbanken van eerste aanleg werken, en minder in de hoogste rechtscolleges of bij de top van het openbaar ministerie.

De heer Christian Brotcorne (cdH) vindt dat, als voor de tuchtrechtbank quota worden vastgesteld, dit ook voor de andere rechtbanken het geval moet zijn; dat zal geen sinecure zijn. De invoering van quota mag dan intellectueel gezien wel gerechtvaardigd zijn, maar in de praktijk valt zulks moeilijk te verwezenlijken. In de magistratuur bestaat nu al een evenwicht tussen mannen en vrouwen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) merkt op dat er voor de indienstnemeningen al quota zijn. Het idee van de quota moet niet meteen worden afgeschoten, maar de aangelegenheid verdient een nadere reflectie.

Art. 4/1 (*nouveau*)

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 2 tendant à insérer un nouvel article (DOC 53 2790/002). L'article tend à insérer un § 4 dans l'article 259*decies* du même Code.

M. Koenraad Degroote (N-VA) explique que l'amendement tend à revenir à l'objet initial de la proposition de loi initiale, selon laquelle le magistrat est renvoyé devant le tribunal disciplinaire après deux évaluations ayant donné lieu à la mention 'insuffisant'. En vertu de la réglementation actuelle, une évaluation négative ne donne lieu qu'à une réduction temporaire de la rémunération. De cette manière, l'évaluation n'est assortie d'aucun effet utile. Il semble dès lors indiqué, dans ce cas, de saisir le tribunal disciplinaire. Deux évaluations ayant donné lieu à la mention "insuffisant" montrent clairement que la relation entre le chef de corps et le magistrat concerné s'est détériorée. Il est alors important qu'un tribunal disciplinaire indépendant puisse se prononcer sur la situation.

La ministre n'estime pas opportun de lier automatiquement l'évaluation à la discipline. L'évaluation doit faire l'objet d'un débat séparé.

Art. 4/2 (*nouveau*)

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 3 tendant à insérer un nouvel article (DOC 53 2790/002). L'article tend à insérer un § 7 dans l'article 287*ter* du même Code.

L'auteur principal renvoie à la justification de l'amendement n° 2.

Art. 5

L'article 5 adapte la terminologie de l'article 287*sexies*, alinéa 1er du Code judiciaire.

Cet article n'appelle aucune remarque.

Art. 6

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise que l'article 6 concerne la réception des conseillers et des conseillers assesses devant l'une des chambres de la cour d'appel.

Art. 4/1 (*nieuw*)

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 2 in tot invoeging van een nieuw artikel (DOC 53 2790/002). Het artikel strekt ertoe in artikel 259*decies* van hetzelfde Wetboek een nieuwe paragraaf 4 in te voegen.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) verduidelijkt dat het amendement ertoe strekt om terug te keren naar het oorspronkelijk opzet van het oorspronkelijk wetsvoorstel, waarbij na twee evaluaties "onvoldoende" de magistraat wordt verwezen naar de tuchtrechtbank. Volgens de huidige regelgeving wordt een negatieve evaluatie enkel berispt met een tijdelijke vermindering van de verloning. Op deze wijze wordt geen nuttig gevolg gegeven aan de evaluatie. Het lijkt daarom aangewezen om in dit geval de tuchtrechtbank deze zaak ten gronde te laten behandelen. Twee onvoldoende evaluaties tonen duidelijk dat de relatie tussen de korpschef en de betrokken magistraat is misgelopen. Op dat ogenblik is het belangrijk dat een onafhankelijke tuchtrechtbank zich kan uitspreken over de situatie.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, acht het niet gepast de evaluatie automatisch te koppelen aan de tucht. Over de evaluatie moet een afzonderlijke discussie worden gevoerd.

Art. 4/2 (*nieuw*)

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 3 in tot invoeging van een nieuw artikel (DOC 53 2790/002). Het artikel strekt ertoe in artikel 287*ter* van hetzelfde Wetboek een nieuwe paragraaf 7 in te voegen.

De hoofdindienster verwijst naar haar toelichting bij amendement nr. 2.

Art. 5

Artikel 5 voorziet in een terminologische aanpassing van artikel 287*sexies*, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 6

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, preciseerd dat artikel 6 betrekking heeft op de installatie van de raadsheren en de raadsheren-assessoren voor een van de kamers van het hof van beroep.

La commission apporte une correction dans le texte néerlandais de cet article en modifiant le mot “gebeurt” par le mot “geschiedt”.

Art. 7

Cet article abroge le § 4 de l'article 341 du Code judiciaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) introduit l'amendement n° 20 (DOC 53 2790/003) qui prévoit l'introduction d'un Code de déontologie pour les magistrats du tribunal disciplinaire.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, rappelle qu'en juin 2012, le Conseil supérieur de la Justice a déjà rédigé un Code de déontologie à la demande de la ministre, à la suite d'un incident avec des magistrats qui avaient visité un temple. Elle n'estime pas opportun de prévoir un ancrage légal de ce Code de déontologie dans le projet de loi à l'examen.

Art. 8

Cet article mentionne la gradation des sanctions qui peuvent être infligées par le tribunal disciplinaire.

Mme Laurence Meire (PS) demande à la ministre pour quelles raisons les membres du personnel de l'ordre judiciaire peuvent également se voir infliger les sanctions prévues à cet article. Pourquoi ne sont-ils pas traités comme les autres fonctionnaires?

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) pose une question sur la rédaction de cet article. Se référant au 3°, il demande ce qu'il faut entendre par “la perte du dernier supplément de traitement”. Le texte ne précise pas pendant quelle période la mesure sera appliquée. Il se pourrait dès lors que cette sanction s'applique jusqu'à la fin du mandat de l'intéressé.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise que le statut des membres du personnel de l'ordre judiciaire est autant que possible calqué sur celui du personnel de la fonction publique. Toutefois, l'ordre judiciaire est organisé de manière différente qu'un SPF et en l'occurrence le SPF Justice, la hiérarchie est différente, il n'y a pas de président d'un comité de direction. Il n'est donc pas possible de calquer parfaitement le statut disciplinaire de la fonction publique sur celui du personnel de l'ordre judiciaire. C'est en raison de ces différences que ce personnel est repris à cet article.

De commissie brengt een correctie aan in de Nederlandse tekst van dit artikel: het woord “gebeurt” wordt vervangen door het woord “geschiedt”.

Art. 7

Dit artikel heft § 4 van artikel 341 van het Gerechtelijk Wetboek op.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient amendement nr. 20 (DOC 53 2790/003) in, dat ertoe strekt een deontologische code uit te werken voor de magistraten van de tuchtrechtbank.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, wijst erop dat de Hoge Raad voor de Justitie al in juni 2012 op verzoek van de minister een deontologische code heeft opgesteld, naar aanleiding van een incident met magistraten die in Antwerpen een Indische tempel hadden bezocht. Ze vindt het niet opportuun die deontologische code wettelijk te verankeren in dit wetsontwerp.

Art. 8

In dit artikel worden de verschillende straffen opgesomd die de tuchtrechtbank kan opleggen.

Mevrouw Laurence Meire (PS) vraagt de minister waarom ook aan de personeelsleden van de rechterlijke orde de bij dit artikel ingestelde straffen kunnen worden opgelegd. Waarom worden zij niet behandeld zoals de andere ambtenaren?

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) stelt een vraag over de redactie van dit artikel. In verband met § 1, 3°, vraagt hij zich af wat precies wordt bedoeld met “verlies van de laatste weddebijslag”. De tekst geeft niet de periode aan waarin de maatregel van toepassing zal zijn. Die sanctie zou dus evengoed van toepassing kunnen zijn tot het mandaat van de betrokken persoon afloopt.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, preciseert dat het statuut van de personeelsleden van de rechterlijke orde zoveel mogelijk geënt is op dat van de personeelsleden van het openbaar ambt. De rechterlijke orde is evenwel anders georganiseerd dan een FOD, in voorkomend geval de FOD Justitie; er geldt voorts een andere hiërarchie en er is geen voorzitter van een directiecomité. Het tuchtrechtelijk statuut van het openbaar ambt kan dus niet onverkort worden toegepast op dat van de personeelsleden van de rechterlijke orde. Omwille van die verschillen wordt in dit artikel naar die personeelsleden verwezen.

La ministre précise également que le tribunal disciplinaire sera composé différemment selon qu'il doit juger un magistrat ou un membre du personnel. Les fédérations nationales qui représentent les greffiers et le personnel ont été entendues au Sénat et n'ont pas émis d'objections à ce sujet, au contraire.

En ce qui concerne le supplément de traitement, la ministre précise qu'il appartiendra au tribunal d'apprécier la période d'application de la sanction.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) introduit l'amendement n° 21 (DOC 53 2790/003). Il estime que la perte de la pension est une sanction trop sévère et propose de revenir à la formulation initiale de la destitution et de la révocation qui ne prévoit pas de perte de la pension.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'objectif est bien de prévoir une sanction lourde comme c'est le cas également dans la police pour les personnes ayant de grandes responsabilités. Toutefois, il est clair que, dans la pratique, cette sanction la plus sévère ne sera pas souvent appliquée.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime que la comparaison avec la police n'est pas un argument valable. À l'heure actuelle, une telle sévérité ne se justifie plus. D'ailleurs, le texte original de la proposition de loi ne le prévoyait pas. Cette sanction a été ajoutée par le Sénat. L'intervenant se demande en outre s'il est légal de priver une personne des ses droits sociaux liés au mandant qu'elle a exercé.

Mme Sonja Becq (CD&V) demande si la personne visée par cette sanction pourra encore prétendre à une pension de fonctionnaire.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, répond que la personne sanctionnée pourra bien entendre encore bénéficié d'une pension pour travailleur salarié mais les suppléments de pension liés au mandat exercé lui seront retirés. Une telle sanction ne sera appliquée qu'en cas de fautes très graves, lorsque le tribunal jugera que la personne ne peut plus bénéficier des avantages de pension liés à son mandat.

M. Stefaan Van Hecke demande comment sera calculé le montant de cette pension de salarié? S'agira-t-il d'une pension minimale ou maximale?

De minister geeft ook aan dat de tuchtrechtbank anders zal zijn samengesteld naargelang een magistraat dan wel een personeelslid moet worden berecht. De nationale verenigingen die de griffiers en de personeelsleden vertegenwoordigen, werden in de Senaat gehoord en hebben op dat punt geen bezwaren geuit, wel integendeel.

In verband met de weddebijslag verklaart de minister dat de rechtbank de periode zal bepalen waarin de sanctie van toepassing is.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient amendement nr. 21 (DOC 53 2790/003) in. Hij is van mening dat het verlies van het pensioen een al te zware sanctie is en stelt daarom voor de begrippen "ontzetting" en "afzetting" opnieuw af te bakenen volgens hun oorspronkelijke definitie, waarin niet in verlies van het pensioen was voorzien.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het wel degelijk de bedoeling is te voorzien in een zware sanctie, zoals bij de politie het geval is voor de personen met een hoge verantwoordelijkheid. Uiteraard zal die zwaarste sanctie slechts zelden in de praktijk worden toegepast.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) is van mening dat de vergelijking met de politie niet opgaat. Een dergelijk strenge sanctie is tegenwoordig niet langer gerechtvaardigd. Bovendien was die sanctie niet opgenomen in de oorspronkelijke tekst van het wetsvoorstel. Zij werd er door de Senaat aan toegevoegd. Bovendien vraagt de spreker of het wettig is iemand de sociale rechten te ontzeggen die aan de uitoefening van een mandaat zijn ontleend.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) vraagt of de persoon op wie een dergelijke sanctie van toepassing is, nog aanspraak zal kunnen maken op een ambtenarenpensioen.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, antwoordt dat de persoon die een sanctie kreeg opgelegd, uiteraard op het werknemerspensioen aanspraak kan maken, maar dat de aan het uitgeoefende mandaat ontleende pensioentoeslagen hem zullen worden ontzegd. Een dergelijke sanctie zal slechts in geval van zeer ernstige fouten worden toegepast, wanneer de rechtbank zal oordelen dat de betrokken persoon niet langer de aan zijn mandaat ontleende pensioenvoordelen kan genieten.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt hoe dat werknemerspensioen zal worden berekend. Betreft het een minimaal dan wel een maximaal pensioen?

L'intervenant part du principe que, contrairement à ce que la ministre affirme, l'on bénéficie de la pension de fonctionnaire en cas de perte de la pension. Il demande quelle est la disposition légale ou réglementaire qui est à la base de cette mesure et à quel niveau de pension on retombe dans ce cas.

La commission apporte une correction technique au texte néerlandais de l'article 8, § 6, en remplaçant le mot "*betrokkene*" par les mots "*betrokken persoon*".

Mme Sonja Becq (CD&V) se demande ce qu'il adient dans le cas où un magistrat, qui est au courant du fait qu'une procédure disciplinaire est engagée contre lui, met de l'eau dans son vin et présente sa démission. Conservera-t-il ses droits à la pension, sachant que cette procédure pourrait avoir pour effet de le priver de sa pension de retraite?

M. Stefaan De Clerck (CD&V) estime que la démission peut être refusée, sur la base de l'argument qu'il est impossible, compte tenu de la procédure disciplinaire, de porter une appréciation globale sur la situation. Il n'est ainsi pas possible de décider si l'on peut accorder une démission honorable ou non.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, partage ce point de vue. Elle précise qu'il convient toujours d'apporter des éléments qui étayent ce refus.

À la question de M. Van Hecke elle répond que, comme il a été indiqué, le magistrat en question bénéficiera de la pension pour travailleurs salariés. C'est ce qui ressort de la lecture combinée de la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques et des articles 4 et 8 de la loi du 5 août 1968 établissant certaines relations entre les régimes de pension du secteur public et ceux du secteur privé.

La partie pertinente de l'article 50 de la loi générale du 21 juillet 1844 est la suivante: "*Perdent le droit à la pension de retraite, les personnes dont les services ont pris fin à la suite de la sanction disciplinaire la plus grave prévue par leur statut ...*". L'article 4 de la loi du 5 août 1968 dispose: "*Lorsqu'un agent des pouvoirs publics [...] perd ses droits à la pension de retraite, il est censé (avoir été assujettis au régime de pension des ouvriers, des employés, des marins ou des travailleurs salariés) pendant la durée des services rémunérés, admissibles en matière de pension de retraite dans le régime auquel il a été soumis.*".

De spreker gaat ervan uit dat men, in tegenstelling tot wat de minister voorhoudt, bij het verlies van het pensioen terugvalt op het ambtenarenpensioen. Hij wenst te weten op welke wettelijke of reglementaire bepaling dit gebaseerd is en op welk niveau van pensioen men dan terugvalt.

De commissie brengt in de Nederlandse tekst een technische verbetering aan en vervangt in het ontworpen artikel 405, § 6, het woord "*betrokkene*" door de woorden "*betrokken persoon*".

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) vraagt zich af wat de gevolgen zijn in het geval dat een magistraat, die op de hoogte is van het feit dat er een tuchtprocedure tegen hem wordt aangevat, eieren voor zijn geld kiest en zijn ontslag aanvraagt. Zal die dan zijn pensioenrechten behouden, wetende dat die tuchtprocedure tot gevolg zou kunnen hebben dat zijn rustpensioen hem wordt ontnomen?

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) meent dat het ontslag kan worden geweigerd, op grond van het argument dat het, gelet op de tuchtprocedure, onmogelijk is om de toestand globaal te beoordelen. Zo is het niet mogelijk om te beslissen of het ontslag "eervol" kan worden verleend of niet.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, onderschrijft dit standpunt. Zij preciseert dat er wel altijd elementen moeten worden aangevoerd die die weigering staven.

Op de vraag van de heer Van Hecke antwoordt zij dat, zoals gezegd, de magistraat in kwestie terugvalt op het werknemerspensioen en dat een en ander wordt afgeleid uit een samenlezing van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen en de artikelen 4 en 8 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privésector.

Het relevante gedeelte van artikel 50 van de algemene wet van 21 juli 1844 luidt als volgt: "*Personen van wie de dienstuitoefening geëindigd is ingevolge de zwaarste tuchtstraf in hun statuut, verliezen het recht op rustpensioen ...*". Artikel 4 van de wet van 5 augustus 1968 bepaalt: "*Wanneer een personeelslid van de openbare machten zijn rechten op het rustpensioen verliest, wordt hij geacht aan de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers onderworpen te zijn geweest tijdens de duur van de bezoldigde diensten, aanneembaar voor het rustpensioen in het stelsel waartoe hij heeft behoord.*".

Ces dispositions ont pour conséquence que les magistrats et membres du personnel des cours et tribunaux ne perdent pas tous leurs droits en matière de pension en cas de révocation à titre de sanction disciplinaire: ils perdent exclusivement la pension de fonctionnaire (plus avantageuse) et peuvent toujours prétendre à une pension dans le régime des travailleurs salariés (en vertu des articles 4 et 8 de la loi du 5 août 1968 établissant certaines relations entre les régimes de pension du secteur public et ceux du secteur privé, les cotisations nécessaires à cet effet doivent être transférées vers le régime de pension des travailleurs salariés).

C'est également la conséquence de la jurisprudence du Conseil d'État. Dans son arrêt n° 171 523 du 24 mai 2007 (Dassonville) qui est basé sur la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme, le Conseil d'État précise ce qui suit à ce propos: *"la déchéance du droit aux prestations de retraite constitue une atteinte au droit de la propriété du requérant; aussi convient-il de déterminer si un juste équilibre a été aménagé entre les exigences relatives à l'intérêt général de la société et les impératifs liés à la protection des droits fondamentaux de l'individu. Il convient donc de ménager un équilibre entre les exigences liées à l'intérêt général et la protection du droit de propriété de l'individu"* (arrêt CEDH du 16/09/1996, GAYGUSUZ c. Autriche).

Le Conseil d'État s'est basé sur cette jurisprudence européenne pour annuler une sanction disciplinaire qui avait pour effet que la personne concernée perdait tous ses droits à la pension. Selon le Conseil, une sanction disciplinaire ne peut avoir pour effet de priver la personne sanctionnée de tous ses droits à la pension.

Dans ce cadre, la ministre renvoie également à l'arrêt de la CEDH du 9 mars 2006 (affaire C. LALOYAUX, greffier en chef du tribunal du travail), dans lequel la Cour reconnaît que l'article 50 de la loi du 21 juillet 1844 ou l'article 46 de la loi du 15 mai 1984 portant mesures d'harmonisation dans les régimes de pensions ne violent pas le protocole n° 1 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (CEDH), compte tenu de sa lecture combinée avec l'article 4 de la loi du 5 août 1968. L'article 1er du protocole dispose ce qui suit: *"Toute personne physique ou morale a droit au respect de ses biens. Nul ne peut être privé de sa propriété que pour cause d'utilité publique et dans les conditions prévues par la loi et les principes généraux du droit international. Les dispositions précédentes ne portent pas atteinte au droit que possèdent les États de mettre en vigueur les lois qu'ils jugent nécessaires pour réglementer l'usage des biens conformément à l'intérêt général*

Deze bepalingen leiden ertoe dat de magistraten en personeelsleden van de hoven en rechtbanken in geval van afzetting bij wijze van tuchtstraf niet à hun pensioenrechten verliezen: zij verliezen uitsluitend het (voordeliger) ambtenarenpensioen en kunnen altijd nog aanspraak maken op een pensioen in de regeling voor werknemers (krachtens de artikelen 4 en 8 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privésector moeten de nodige bijdragen daartoe overgedragen worden naar het stelsel van de werknemerspensioenen).

Dit is ook het gevolg van rechtspraak van de Raad van State. Het arrest van de Raad van State nr. 171.523 van 24 mei 2007 (Dassonville), dat gebaseerd is op de rechtspraak van de Europese Hof van de Rechten van de Mensen bepaalt dienaangaande het volgende: *"la déchéance du droit aux prestations de retraite constitue une atteinte au droit de la propriété du requérant; aussi convient-il de déterminer si un juste équilibre a été aménagé entre les exigences relatives à l'intérêt général de la société et les impératifs liés à la protection des droits fondamentaux de l'individu. Il convient donc de ménager un équilibre entre les exigences liées à l'intérêt général et la protection du droit de propriété de l'individu"* (arrêt CEDH du 16/09/1996, GAYGUSUZ c. Autriche)

De Raad van State heeft zich gebaseerd op deze Europese rechtspraak om een tuchtsanctie te vernietigen die tot gevolg had dat de betrokkene al zijn pensioenrechten verloor. Volgens de Raad mag een tuchtsanctie niet tot gevolg hebben dat alle pensioenrechten teloor gaan.

In dit kader verwijst de minister ook naar het arrest van het EHRM van 9 maart 2006 (inzake C. Laloyaux, hoofdgreffier bij de Arbeidsrechtbank), waarin het Hof erkent dat artikel 50 van de wet van 21 juli 1844 of artikel 46 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen het protocol nr. 1 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) niet schenden, gelet op de samenlezing ervan met artikel 4 van de wet van 5 augustus 1968. Artikel 1 van dat protocol bepaalt het volgende: *"Iedere natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en onder de voorwaarden voorzien in de wet en in de algemene beginselen van internationaal recht. De voorgaande bepalingen tasten echter op geen enkele wijze het recht aan, dat een Staat heeft om die wetten toe te passen, die hij noodzakelijk*

ou pour assurer le paiement des impôts ou d'autres contributions ou des amendes."

La commission apporte une correction technique au texte néerlandais de l'article 8, § 6, en remplaçant le mot "betrokkene" par les mots "betrokken persoon".

Art. 9

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cet article, qui vise à remplacer l'article 405ter du même Code, prévoit que les autorités qui peuvent tenter une procédure disciplinaire informent immédiatement le ministre de la Justice ou le Roi de la saisine du tribunal disciplinaire.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent un amendement n° 4 (DOC 53 2790/002). M. Koenraad Degroote (N-VA) explique que les auteurs souhaitent que le Conseil supérieur de la Justice (CSJ) soit également averti. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présente un amendement n° 22 (DOC 53 2790/003) dont la portée est analogue. Parallèlement, l'auteur vise à préciser dans la loi que, dans le cadre de procédures de nomination ou de désignation, la commission de nomination ou de désignation compétente du CSJ peut avoir accès au dossier disciplinaire de la personne à nommer ou à désigner.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ne voit pas la valeur ajoutée de ces deux amendements.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande si la ministre de la Justice sous-entend que lorsque le CSJ doit pourvoir à des emplois vacants, il doit de toute façon s'adresser au SPF Justice pour avoir accès au dossier disciplinaire des candidats concernés.

À cet égard, M. Koenraad Degroote (N-VA) demande si les informations relatives aux instructions disciplinaires en cours sont, elles aussi, transmises au CSJ.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, répond qu'il est d'usage que l'accès au dossier soit demandé au SPF Justice. Pour autant, ce n'est pas systématique.

oordeelt om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen of boeten te verzekeren".

De commissie brengt in de Nederlandse tekst een technische verbetering aan en vervangt in het ontworpen artikel 405, § 6, het woord "betrokkene" door de woorden "betrokken persoon".

Art. 9

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat dit artikel tot vervanging van artikel 405ter van hetzelfde Wetboek bepaalt dat de overheden die een tuchtprocedure kunnen instellen, de minister van Justitie of de Koning onmiddellijk op de hoogte brengen van de aanhangigmaking van het dossier bij de tuchtrechtbank.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 4 (DOC 53 2790/002) in. De heer Koenraad Degroote (N-VA) legt uit dat de indieners wensen dat de Hoge Raad voor de Justitie (HRJ) eveneens op de hoogte wordt gebracht. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient amendement nr. 22 (DOC 53 2790/003) in dat een gelijkaardige strekking heeft. Daarnaast beoogt de indiener wettelijk te verankeren dat bij benoemings- of aanwijzingsprocedures, de bevoegde benoemings- en aanwijzingscommissie van de HRJ toegang kan krijgen tot het tuchtdossier van de te benoemen of aan te wijzen persoon.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, ziet de toegevoegde waarde van beide amendementen niet in.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt of het antwoord van de minister impliceert dat de HRJ, wanneer vacatures moeten worden ingevuld, sowieso aan de FOD Justitie vraagt om toegang te krijgen tot het tuchtdossier van de betrokken kandidaten.

Hierbij aansluitend, vraagt de heer Koenraad Degroote (N-VA) of ook informatie met betrekking tot lopende tuchtonderzoeken wordt overgemaakt aan de HRJ.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, antwoordt dat het tot de geplogenheden behoort dat aan de FOD Justitie toegang tot het dossier wordt gevraagd. Het gaat evenwel niet om een automatisme.

À la question de M. Degroote, la ministre répond que ces informations sont effectivement transmises, pour autant que cela soit nécessaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) plaide pour que l'accès soit accordé automatiquement, sans trop de formalités administratives.

Art. 10

Cet article vise à adapter l'article 405^{quater} du même Code afin de remplacer la suspension automatique de l'examen de la demande de démission en cas d'insubordination disciplinaire par une *possibilité* de suspension.

Il ne donne lieu à aucune observation.

Art. 11

Cet article vise à modifier l'article 406, § 1er, du même Code. *Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice*, explique qu'il modifie une série de dispositions en ce qui concerne la prononciation de mesures d'ordre.

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent un amendement n° 15 (DOC 53 2790/003) tendant à supprimer la dernière phrase de l'article 406, § 1er, alinéa 2, proposé. L'intervenant explique que les sénateurs ont considéré qu'il n'était pas indiqué d'accorder au ministre de la Justice un droit d'injonction étendu en ce qui concerne les procédures disciplinaires (voir entre autres Doc. Sénat 5-1067/8, p. 121-125). Il s'indique de supprimer également la mention explicite du droit d'injonction dans la disposition proposée. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement. *M. Brotcorne* souligne toutefois que cette suppression n'empêche pas que les dispositions générales concernant le droit d'injonction soient d'application et que le ministre de la Justice dispose de cette possibilité dans le cadre d'affaires disciplinaires. L'amendement vise uniquement à mettre les dispositions de l'article 406, § 1er, alinéa 2, en concordance avec les autres dispositions du projet de loi.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) souligne que la modification proposée par *M. Brotcorne* aurait pour effet de priver également le ministère public de la possibilité de s'adresser d'office aux autorités compétentes. Tel ne peut être l'objectif recherché.

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent alors un amendement n° 34 (DOC 2790/003) tendant

Wat de vraag van de heer Degroote betreft, deze informatie wordt, in het geval dat dit nodig is, inderdaad overgezonden.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) pleit ervoor dat automatisch toegang zou worden verleend, zonder al te veel administratieve rompslomp.

Art. 10

Dit artikel beoogt artikel 405^{quater} van hetzelfde Wetboek aan te passen teneinde de automatische schorsing van het onderzoek van verzoek tot ontslag in het geval van een tuchtonderzoek te vervangen door een *mogelijkheid* tot schorsing.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Art. 11

Dit artikel beoogt de wijziging van artikel 406, § 1, van hetzelfde Wetboek. *Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie*, legt uit dat het een aantal bepalingen op het stuk van het opleggen van ordemaatregelen wijzigt.

De heer Christian Brotcorne (cdH) c.s. dient een amendement 15 (DOC 53 2790/003) in tot weglating van de laatste zin van het ontworpen tweede lid van artikel 406, § 1. De spreker legt uit dat men in de Senaat van oordeel was dat het niet aangewezen was om de minister van Justitie een verregaand injunctierecht toe te kennen met betrekking tot de tuchtprocedures (zie o.m. Doc. Senaat 5-1067/8, blz. 121-125). Het past om de uitdrukkelijke vermelding van het injunctierecht eveneens weg te laten in de ontworpen bepaling. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement. *De heer Brotcorne* benadrukt evenwel dat deze weglating niet belet dat de algemene bepalingen omtrent het injunctierecht van toepassing zijn en dat de minister ook in tuchtzaken over deze mogelijkheid beschikt. Het amendement is er louter op gericht om de bepalingen van het ontworpen artikel 406, § 1, tweede lid, in overeenstemming te brengen met de overige bepalingen van het wetsontwerp.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) wijst erop dat de door de heer Brotcorne voorgestelde wijziging tot gevolg zou hebben dat het openbaar ministerie zich ook niet meer ambtshalve tot de bevoegde overheid kan wenden. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Hierop dient *de heer Christian Brotcorne (cdH) c.s.* een amendement 34 (DOC 53 2790/003) tot wijziging

à modifier l'amendement n°15. Cet amendement tient compte de l'observation de M. Van Hecke et tend à supprimer les mots "ou sur injonction du ministre de la Justice".

M. Stefaan De Clerck (CD&V) approuve l'idée de maintenir le droit "général" d'injonction du ministre de la Justice, même sans qu'il soit y renvoyé explicitement dans certains textes de loi. Il souligne toutefois la spécificité de la matière sur laquelle portent les dispositions proposées: l'imposition de mesures d'ordre. En ce qui concerne cette matière, il lui semble utile et indiqué de spécifier quand même explicitement que le ministre dispose d'un droit d'injonction. L'intervenant souligne également que cela ne veut pas dire que le dossier ne serait pas, par ailleurs, entouré de toutes les garanties en termes d'indépendance et d'impartialité. Le droit d'injonction, qui, du reste, ne peut être utilisé qu'à titre exceptionnel, habilite exclusivement le ministre à contraindre le ministère public à soumettre le dossier à l'autorité disciplinaire.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) n'est pas convaincue que la formulation de la disposition en projet le permette. Le texte prévoit que "Le ministère public *peut* (...) sur injonction du ministre de la Justice, saisir l'autorité (...)" (italiques mis par nos soins).

M. Renaat Landuyt (sp.a) ne peut marquer son accord sur avec la suppression proposée par M. Brotcorne. Cette suppression est basée sur un point de départ erroné et expose les responsables politiques à la critique, sans qu'ils aient la possibilité de se défendre. À l'heure actuelle, on se plaint déjà de ne pouvoir rien faire, ou pas grand-chose, en cas de dérapage ou de blocage au sein de la Justice. La proposition de suppression du droit d'injonction du ministre ne fait que renforcer cette impuissance supposée des autorités.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, marque néanmoins son accord sur les modifications proposées. Elle estime que la proposition de M. Brotcorne traduit la volonté de rendre les chefs de corps plus autonomes et de responsabiliser les supérieurs. Elle souligne en outre que le ministre de la Justice n'est que trop souvent invité à faire usage de son droit d'injonction, parce que la personne qui le demande se sent lésée.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) estime que chacun doit jouer son rôle, y compris le ministre de la Justice, lequel doit pouvoir, si cela s'avère nécessaire, faire valoir son autorité et (oser) prendre ses responsabilités sur le plan politique. Il répète qu'eu égard à la matière concernée (l'imposition de mesures d'ordre), la mention explicite

van amendement nr. 15 in. Dat amendement houdt rekening met de opmerking van de heer Van Hecke en beoogt de weglating van de woorden "of op injunctie van de minister van Justitie".

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) gaat akkoord met de stelling dat het "algemene" injunctierecht van de minister van Justitie behouden blijft, zelfs zonder uitdrukkelijke verwijzing ernaar in bepaalde wetteksten. Hij wijst evenwel op de specificiteit van de aangelegenheid waarop de ontworpen bepalingen betrekking hebben: het opleggen van ordemaatregelen. Voor deze aangelegenheid lijkt het de spreker nuttig en aangewezen om toch uitdrukkelijk te bepalen dat de minister over een injunctierecht beschikt. Hij beklemtoont ook dat dit niet wil zeggen dat het dossier dan verder niet met alle waarborgen inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid zou worden omringd. Het injunctierecht, dat overigens slechts per uitzondering mag worden aangewend, geeft de minister uitsluitend de bevoegdheid om het openbaar ministerie te dwingen het dossier aan te kaarten bij de tuchtoverheid.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is er niet van overtuigd dat de bewoordingen van de ontworpen bepaling dit toelaten. In de tekst wordt bepaald: "het openbaar ministerie *kan* zich (...) op injunctie van de minister van Justitie wenden tot de overheid (...)" (eigen cursivering).

De heer Renaat Landuyt (sp.a) gaat niet akkoord met de door de heer Brotcorne voorgestelde weglating. Zij is gebaseerd op een fout uitgangspunt en stelt de beleidsverantwoordelijken bloot aan kritiek zonder mogelijk verweer. Nu al wordt er gemord dat men weinig of niets kan doen indien er iets misloopt of men stilzit binnen Justitie. De voorgestelde schrapping van het injunctierecht van de minister werkt dit vermeende onvermogen van de overheid alleen maar verder in de hand.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat desalniettemin akkoord met de voorgestelde wijzigingen. Zij meent dat het voorstel van de heer Brotcorne kadert in het streven naar meer autonomie voor de korpschefs en het responsabiliseren van de oversten. Zij wijst er bovendien op dat de minister van Justitie al te vaak geconfronteerd wordt met de vraag om zijn injunctierecht te gebruiken omdat diegene die het vraagt, zich misdeeld voelt.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) is van oordeel dat ieder zijn rol moet spelen, ook de minister van Justitie die, indien dat nodig blijkt, zijn gezag moet kunnen doen gelden en politieke verantwoordelijkheid moet (durven) opnemen. Hij herhaalt dat de uitdrukkelijke vermelding van het injunctierecht, gelet op de aangelegenheid (het

du droit d'injonction est utile et indiquée. Il estime enfin que si le ministre devait — dans des cas extrêmes — ordonner au ministère public de saisir l'autorité disciplinaire, cela pourrait être considéré comme une forme de responsabilisation, ce que souhaite la ministre. Une fois mis au courant, le chef de corps peut encore décider de ne rien faire.

En ce qui concerne l'observation de Mme Van Cauter, il souligne que le mot "peut" a exclusivement trait à la possibilité qu'a le ministère public de saisir d'office l'autorité disciplinaire.

M. Renaat Landuyt (sp.a) estime que le raisonnement de la ministre est bancal, car basé sur l'hypothèse que la responsabilisation implique que l'on est intouchable, ce qui n'est absolument pas le cas. Il faut également prévoir la possibilité de devoir rendre des comptes lorsque l'on n'a pas assumé correctement la responsabilité qui vous a été confiée. L'intervenant souligne en outre que l'on ne peut en aucun cas considérer le droit d'injonction comme une possibilité de recours.

Pour conclure, l'intervenant attire l'attention sur le fait que les mêmes arguments (la responsabilisation) sont invoqués pour défendre des solutions contraires, ce dont pourrait abusivement profiter certaines personnes pourvues de mauvaises intentions.

M. Christian Brotcorne (cdH) précise que son amendement ne vide absolument pas le droit général d'injonction de sa substance. Conformément aux principes généraux, le ministre de la Justice conserve son droit d'injonction.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) estime que c'est assurément le cas sur le plan pénal et en matière de sanctions disciplinaires — comme le confirme également l'article 399 du Code judiciaire. Mais il souhaite qu'il n'y ait aucun doute non plus quant à la compétence du ministre d'imposer des mesures d'ordre dans le cadre d'une procédure disciplinaire. L'intervenant plaide pour que l'on souligne cette compétence en le précisant explicitement dans le texte. L'imposition de telles mesures doit d'ailleurs toujours s'effectuer dans l'urgence, et ces mesures s'imposent le plus souvent dans des dossiers qui retiennent l'attention du public, ce qui justifie d'autant plus la compétence du ministre en la matière. M. De Clerck aimerait savoir clairement ce qu'il en est de la compétence du ministre de donner des injonctions judiciaires.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, renvoie premièrement et simplement à l'article 151, § 1er, de la Constitution, qu'elle cite. Elle souligne ensuite que l'article 400 du Code judiciaire habilite le ministre de la

opleggen van ordemaatregelen), nuttig en aangewezen is. Hij meent ten slotte dat, wanneer de minister — in extreme gevallen — het openbaar ministerie zou bevelen zich tot de tuchtverheid te wenden, dit kan worden beschouwd als een vorm van de door de minister gewenste responsabilisering. Eens op de hoogte gebracht, kan de korpschef nog altijd beslissen om niets te doen.

Wat de opmerking van mevrouw Van Cauter betreft, merkt hij op dat het woord "kan" uitsluitend betrekking heeft op de bevoegdheid van het openbaar ministerie om zich ambtshalve tot de tuchtverheid te wenden.

De heer Renaat Landuyt (sp.a) meent dat de redering van de minister mank loopt. Zij is gebaseerd op de veronderstelling dat responsabilisering impliceert dat men onaantastbaar is. Dat is geenszins waar. Men moet ook kunnen afgerekend worden op het feit dat men de hem toebedeelde verantwoordelijkheid niet naar behoren heeft opgenomen. Bovendien wijst de spreker er op dat het injunctierecht geenszins als een beroepsmogelijkheid mag worden aangezien.

Afsluitend vestigt de spreker er de aandacht op dat dezelfde argumenten worden aangevoerd (de responsabilisering) om tegengestelde oplossingen te verdedigen. Dit zou kunnen worden misbruikt door personen met slechte intenties.

De heer Christian Brotcorne (cdH) verduidelijkt dat zijn amendement geenszins het algemene injunctierecht uitholt. Op grond van de algemene beginselen blijft de minister van Justitie zijn injunctierecht behouden.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) is van oordeel dat dit zeker het geval is op strafrechtelijk vlak en inzake tuchtstraffen — zoals ook wordt bevestigd door artikel 399 van het Gerechtelijk Wetboek. Hij wenst over de bevoegdheid van de minister inzake de procedure voor het opleggen van ordemaatregelen evenmin twijfel te laten bestaan. De spreker pleit ervoor om, door de uitdrukkelijke vermelding in de tekst, deze bevoegdheid te onderstrepen. Het opleggen van dergelijke maatregelen moet trouwens steeds met de nodige spoed gebeuren en dringt zich meestal op in dossiers die onder de publieke aandacht staan, wat de ministeriële bevoegdheid in deze alleen maar nog meer verantwoordbaar maakt. De heer De Clerck wenst duidelijkheid te krijgen over de bevoegdheid van de minister om gerechtelijke bevelen te geven.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verwijst in de eerste plaats zonder meer naar en citeert artikel 151, § 1, van de Grondwet. Voorts haalt zij artikel 400 van het Gerechtelijk Wetboek aan, dat de minister

Justice à exercer sa surveillance, de manière générale, sur tous les officiers du ministère public. Elle renvoie également à l'article 399 du Code judiciaire.

Pour le surplus, la ministre reste partisane d'une responsabilisation maximale des chefs de corps et de la modification proposée par M. Brotcorne.

Mme Kristien Van Vaerenbergh, présidente, fait observer qu'il existe manifestement trois conceptions du droit d'injonction ministériel.

La première est celle de M. Brotcorne, qui part du principe que le ministre dispose d'un droit général d'injonction, y compris en matière de mesures d'ordre.

La deuxième est celle de M. De Clerck, qui part du principe que le pouvoir d'injonction permettant d'imposer des mesures d'ordre dans le cadre d'une procédure disciplinaire doit être mentionné explicitement dans la loi.

Et la troisième est celle de la ministre de la Justice, qui estime qu'il est préférable que le ministre ne dispose pas du moindre pouvoir d'injonction dans le cadre d'une procédure visant l'imposition de mesures d'ordre.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) recommande que l'on fasse la clarté. Les dispositions proposées doivent faire apparaître clairement si le ministre dispose ou non d'un droit d'injonction. Si l'on souhaite que le ministre puisse donner un ordre, cela doit apparaître en tant que tel dans le texte.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) souscrit *a priori* à la vision de M. Brotcorne.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) souhaite que la clarté soit faite. Il tient principalement à savoir si, en vertu de la législation existante, le ministre dispose déjà aujourd'hui d'un droit d'injonction en matière de mesures d'ordre.

À la lumière de la discussion en cours, *M. Christian Brotcorne (cdH)* estime qu'il s'indique de faire explicitement état du droit d'injonction du ministre de la Justice dans la disposition en projet. Aussi retire-t-il ses amendements n°s 34 et 15. Tout doute est ainsi levé; il pense néanmoins qu'il serait peut-être utile d'adapter le libellé afin de préciser que le pouvoir d'office du ministère public est exercé lorsque le ministère public le juge utile et qu'il n'existe pas de choix possible lorsque le ministre fait usage de son droit d'injonction.

van Justitie de bevoegdheid geeft om op algemene wijze toezicht uit te oefenen op alle ambtenaren van het openbaar ministerie. Zij verwijst eveneens naar artikel 399 van het Gerechtelijk Wetboek.

Voor het overige blijft de minister voorstander van een maximale responsabilisering van de korpsoversten en de door de heer Brotcorne voorgestelde wijziging.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh, voorzitter, merkt op dat er blijkbaar drie visies bestaan over het ministeriële injunctierecht.

De eerste visie van de heer Brotcorne, die ervan uitgaat dat de minister over een algemeen injunctierecht beschikt, ook op het vlak van ordemaatregelen.

De tweede visie van de heer De Clerck, die ervan uitgaat dat de injunctiebevoegdheid inzake de procedure voor het opleggen van ordemaatregelen uitdrukkelijk in de wet moet worden opgenomen.

De derde visie van de minister van Justitie, die van oordeel is dat het beter is dat de minister over geen enkele injunctiebevoegdheid inzake de procedure voor het opleggen van ordemaatregelen beschikt.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) pleit voor duidelijkheid. De ontworpen bepalingen moeten duidelijk zijn over de vraag of de minister al dan niet over een injunctierecht beschikt. Als men wil dat de minister een bevel kan geven, dan moet dat als dusdanig in de tekst worden vermeld.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) ondersteunt *a priori* de visie van de heer Brotcorne.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) wenst dat er duidelijkheid wordt geschapen. Hij wenst vooral te weten of de minister ook vandaag al, op grond van de bestaande regelgeving, een injunctierecht heeft inzake ordemaatregelen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) meent, gelet op de gevoerde discussie, dat het aangewezen is om het injunctierecht van de minister van Justitie uitdrukkelijk te vermelden in de ontworpen bepaling. Bijgevolg trekt hij zijn amendementen 34 en 15 in. Zo wordt elke twijfel weggenomen; wel denkt hij dat de bewoordingen misschien moeten worden aangepast om te verduidelijken dat de ambtshalve bevoegdheid van het openbaar ministerie wordt uitgeoefend indien het openbaar ministerie zelf dat nuttig acht en dat er geen keuzemogelijkheid bestaat wanneer de minister zijn injunctierecht gebruikt.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent ensuite un amendement n° 35 (DOC 53 2790/004) tendant à remplacer, dans l'article 406, § 1er, alinéa 2, proposé, les mots "peut d'office ou sur injonction du ministre de la Justice, saisir" par les mots "saisit, d'office ou sur injonction du ministre de la Justice,". Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime que la modification proposée prive le ministère public de tout pouvoir d'appréciation. L'utilisation du mot "saisit", qui porte à la fois sur le pouvoir d'office et la situation dans laquelle il est fait usage du droit d'injonction, traduit une obligation. Aussi ne marque-t-il pas son accord sur la modification proposée.

M. Stefaan De Clerck (CD&V), Mme Sonja Becq (CD&V) et Mme Carina Van Cauter (Open Vld) estiment que la modification proposée ne porte en rien atteinte au pouvoir d'appréciation du ministère public dans le cas où le ministre de la Justice ne fait pas usage de son droit d'injonction. Ils ne se rallient pas à la thèse de M. Van Hecke.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) demande des explications au sujet du membre de phrase "La mesure d'ordre est respectivement prononcée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, (...)"'. Entend-on par là que les magistrats du siège peuvent prononcer la mesure à l'égard des magistrats au siège qui leur sont subordonnés, et les membres de la magistrature debout à l'égard des membres du ministère public qui leur sont subordonnés, chacun au sein de son propre ordre? Ou le ministère public peut-il également prononcer la mesure à l'égard des membres du siège si la magistrature assise ne l'a pas fait? Mme Marghem considère que la rédaction actuelle de l'article peut entraîner des problèmes d'interprétation.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, confirme que la première interprétation est la bonne. Chacun est compétent au sein de son propre ordre.

Mme Sonja Becq (CD&V) doute que cette interprétation soit défendable. Elle renvoie à l'actuel article 410, § 4, du Code judiciaire, en vertu duquel le ministère public peut saisir toute autorité disciplinaire visée dans cet article d'une procédure disciplinaire. Cela signifie que les autorités disciplinaires compétentes pour la magistrature assise sont également concernées. Ne pourrait-on dès lors pas soutenir que le ministère public

In het verlengde daarvan dient *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s.* een amendement 35 (DOC 53 2790/004) in. Daarmee wordt beoogd om in het ontworpen artikel 406, § 1, tweede lid, de woorden "kan zich ambtshalve of op injunctie van de minister van Justitie wenden" te vervangen door de woorden "wendt zich ambtshalve of op injunctie van de minister van Justitie". Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) meent dat de voorgestelde wijziging geen enkele appreciatiebevoegdheid aan het openbaar ministerie meer toekent. Het gebruik van het woord "wendt", dat zowel slaat op de ambtshalve bevoegdheid als op de situatie waarin het injunctierecht wordt uitgeoefend, duidt op een verplichting. Hij stemt bijgevolg niet in met de voorgestelde wijziging.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V), mevrouw Sonja Becq (CD&V) en mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) zijn van oordeel dat de voorgestelde wijziging de appreciatiebevoegdheid van het openbaar ministerie onverlet laat in het geval dat de minister van Justitie geen gebruik maakt van zijn injunctierecht. Zij gaan niet akkoord met de stelling van de heer Van Hecke.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) vraagt duidelijkheid over de zinsnede "De ordemaatregel wordt respectievelijk uitgesproken door de overheid bedoeld in artikel 412, § 1, (...)"'. Wil men daarmee bedoelen dat de magistraten van de zetel dit kunnen doen ten aanzien van de aan hen ondergeschikte zittende magistraten en de leden van de staande magistratuur ten aanzien van de aan hen ondergeschikte leden van het openbaar ministerie, elk binnen hun eigen orde? Of kan het openbaar ministerie dit ook ten aanzien van de leden van de zetel, indien de zittende magistratuur dat niet heeft gedaan? Mevrouw Marghem denkt dat het artikel, door de wijze waarop het is opgesteld, tot interpretatieproblemen aanleiding kan geven.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, bevestigt dat de eerste interpretatie de juiste is. Elk is bevoegd binnen de eigen orde.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) betwijfelt of deze interpretatie kan standhouden. Zij verwijst naar het huidige artikel 410, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek waarin wordt bepaald dat het openbaar ministerie een tuchtprocedure aanhangig kan maken bij elke tuchtoverheid die in dat artikel wordt vermeld. Dat wil zeggen, ook bij de tuchtoverheden die bevoegd zijn voor de zittende magistratuur. Zou men dan niet kunnen voorhouden

pourrait être également compétent pour imposer des mesures d'ordre à l'égard des magistrats assis? Elle souhaite que la ministre clarifie les choses à ce sujet.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime que le texte manque de clarté. L'article 406, § 1er, alinéa 2, proposé, traite deux aspects. Le premier règle la question de savoir qui est compétent pour *prononcer* la mesure d'ordre. Le membre renvoie, à cet égard, à l'article 412, § 1, proposé. Il explique qu'à son estime, les autorités qui y sont énumérées du 1° au 7° sont compétentes à l'égard des magistrats ou des membres du personnel de leur propre ordre qui leur sont hiérarchiquement subordonnés. Le deuxième aspect concerne la question de savoir qui est compétent pour *demandeur* l'imposition d'une mesure d'ordre (en l'occurrence, la suspension dans l'intérêt du service). La dernière phrase de l'article 406, § 1er, alinéa 2, proposé, prévoit qu'il s'agit du ministère public, tant à l'égard du siège que de la magistrature debout.

Mme Kristien Van Vaerenbergh, présidente, fait observer que dans le texte néerlandais de la disposition qu'il est proposé d'ajouter au § 1er, les mots "*aangetekende brief*" doivent être remplacés par les mots "*aange-tekende zending*". *Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice*, ainsi que *la commission*, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

Art. 12

Cet article vise à remplacer, dans l'article 407 du même Code, les mots "de l'autorité compétente pour prononcer la suspension" par les mots "du tribunal disciplinaire".

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Art. 13

Cet article vise à remplacer l'intitulé de la section I^o du livre II, titre V, chapitre 2, du même Code par l'intitulé "Des juridictions disciplinaires".

Mme Kristien Van Vaerenbergh, présidente, fait observer qu'il serait préférable de remplacer, dans le texte néerlandais, le mot "*tuchtorganen*" par le mot "*tuchtrechtscollege*".

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que *la commission*, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

dat het openbaar ministerie ook een bevoegdheid voor het opleggen van ordemaatregelen ten aanzien van zittende magistraten kan hebben? Zij wenst dat de minister hieromtrent duidelijkheid schept.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) meent dat de tekst voldoende duidelijk is. Het ontworpen artikel 406, § 1, tweede lid, handelt over twee aspecten. Het eerste aspect regelt de vraag wie bevoegd is om de ordemaatregel *uit te spreken*. Daarvoor wordt verwezen naar het ontworpen artikel 412, § 1. De spreker legt uit dat volgens hem de daar onder 1° tot 7° opgesomde overheden bevoegd zijn ten aanzien van de hen hiërarchisch ondergeschikte magistraten of personeelsleden van de eigen orde. Het tweede aspect betreft wie bevoegd is om te *verzoeken* een ordemaatregel (*in casu* schorsing in het belang van de dienst) op te leggen. De laatste zin van het ontworpen artikel 406, § 1, tweede lid, bepaalt dat dit het openbaar ministerie is, zowel ten aanzien van de zetel als de staande magistratuur.

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh, voorzitter, merkt op dat in de Nederlandse versie van de ontworpen aanvulling van paragraaf 1, de woorden "aange-tekende brief" dienen te worden vervangen door de woorden "aangetekende zending". *Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie*, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 12

Dit artikel beoogt de vervanging, in artikel 407 van hetzelfde Wetboek van de woorden "van de overheid die tot het uitspreken van de schorsing bevoegd is" door de woorden "van de tuchtrechtbank".

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Art. 13

Dit artikel beoogt de vervanging van het opschrift van afdeling I van boek II, titel V, hoofdstuk 2, van hetzelfde Wetboek door het opschrift "Tuchtorganen".

Mevrouw Kristien Van Vaerenbergh, voorzitter, merkt op dat het verkieslijk is om het woord "tuchtorganen" te vervangen door het woord "tuchtrechtscollege".

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 14

Cet article vise à remplacer l'article 409 du même Code en vue de la création et de l'organisation d'un tribunal disciplinaire de langue française et d'un tribunal disciplinaire de langue néerlandaise non permanents.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) fait observer que le procureur du Roi près le tribunal de première instance de l'arrondissement au siège duquel le tribunal disciplinaire tiendra ses audiences assume déjà des tâches importantes. La ministre a-t-elle procédé à une évaluation de la charge de travail supplémentaire qui lui incombera? Pourra-t-il exercer sa fonction de ministère public près le tribunal disciplinaire sans disposer de moyens supplémentaires?

L'intervenant souligne par ailleurs qu'en vertu du § 2, alinéa 3, proposé, la ministre de la Justice désigne les personnes parmi lesquelles seront nommés les assesseurs appelés à siéger au sein des chambres du tribunal disciplinaire. N'aurait-il pas été plus judicieux de laisser à la catégorie professionnelle concernée le soin de composer elle-même le groupe des assesseurs susceptibles d'être désignés?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, estime que le procureur concerné pourra s'acquitter des missions supplémentaires sans nouveaux moyens. Elle se fonde pour ce faire sur le nombre de dossiers qui ont été traités à partir de 2005 (30). En outre, l'impact de la réglementation proposée sera évalué en temps opportun.

À la deuxième question de M. Van Hecke, la ministre répond que la désignation par le ministre ne porte "que" sur la formation d'un *pool* et que ce n'est finalement pas elle qui décide quel assesseur fera partie de la chambre concernée.

Mme Sonja Becq (CD&V) souligne que la désignation des membres du personnel assesseurs, qui est aussi réglée par l'article 411 du Code judiciaire proposé (voir article 18 du projet de loi), s'effectue parmi les membres du personnel des niveaux A et B. Elle se demande pourquoi, dans l'optique d'une représentation proportionnelle des membres du personnel, les membres du personnel des niveaux B et C n'ont pas aussi été pris en considération.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, comprend la préoccupation de l'intervenante précédente. Elle indique cependant que les membres du

Art. 14

Dit artikel beoogt de vervanging van artikel 409 van hetzelfde Wetboek teneinde de niet-permanente Franstalige en Nederlandstalige tuchtrechtbanken op te richten en te organiseren.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) wil weten of de minister, gelet op het belang van de functie van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de tuchtrechtbank zitting houdt, een evaluatie heeft gedaan van de extra werklast die hij zal moeten verwerken. Kan hij zijn functie van openbaar ministerie bij de tuchtrechtbank uitoefenen zonder extra middelen?

De spreker merkt ook op dat, in uitvoering van de ontworpen § 2, derde lid, de minister van Justitie de groep van assessoren aanwijst van waaruit uiteindelijk de assessoren zullen worden aangewezen die deel uitmaken van de kamers van de tuchtrechtbank. Ware het niet beter geweest dat de betrokken beroepsgroep zelf de groep van aanwijsbare assessoren kan samenstellen?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, meent dat de betrokken procureur de extra taken zonder nieuwe middelen aankan. Zij gaat daarbij af op het aantal dossiers dat vanaf 2005 werd behandeld (30). Bovendien zal de impact van de ontworpen regeling te gepaste tijde worden geëvalueerd.

Op de tweede vraag van de heer Van Hecke antwoordt de minister dat de aanwijzing door de minister "slechts" betrekking heeft op de vorming van een *pool* en dat het uiteindelijk niet zij is die beslist welke assessor deel zal uitmaken van de betrokken kamer.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) wijst erop dat de aanwijzing van de assessoren-personeelsleden, die mede wordt geregeld door het ontworpen artikel 411 van het Gerechtelijk Wetboek (zie artikel 18 van het wetsontwerp), gebeurt onder de personeelsleden van de niveaus A en B. Zij vraagt zich af waarom men, met het oog op een evenredige vertegenwoordiging van personeelsleden van alle categorieën, ook de personeelsleden van de niveaus B en C niet in aanmerking heeft genomen.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, heeft begrip voor de bezorgdheid van de vorige spreker. Zij wijst er evenwel op dat de personeelsleden

personnel des niveaux A et B collaborent quotidiennement avec les membres du personnel des autres niveaux et sont par conséquent sensibles à ce qui se passe au sein de groupe.

M. Bert Schoofs (VB) présente un amendement n° 29 (DOC 53 2790/003), visant à faire siéger le tribunal disciplinaire de langue néerlandaise à Anvers. Anvers occupe en effet une situation géographique plus centrale que Gand. La modification proposée aura surtout des conséquences positives pour les acteurs judiciaires qui doivent se déplacer depuis le Limbourg. Ceux-ci sont actuellement défavorisés de manière disproportionnée par rapport aux acteurs judiciaires des autres provinces.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ne souscrit pas à cet amendement.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent un amendement n° 5 (DOC 53 2790/002) tendant à remplacer l'article 409, § 2, proposé. *M. Koenraad Degroote (N-VA)* explique que le but est d'arriver à une meilleure composition des chambres, en particulier en y faisant aussi siéger un non-magistrat. Pour le surplus, *M. Degroote* renvoie à la justification de l'amendement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présente un amendement n° 23 (DOC 53 2790/003) ayant un objet similaire. Il estime que le fait d'associer également des personnes extérieures aux décisions des chambres des collègues disciplinaires ne peut être que bénéfique pour l'objectivité du jugement. Pour le reste, il renvoie à la justification de l'amendement.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cette discussion a déjà été menée lors de l'examen de la proposition de loi initiale au Sénat. La ministre souligne cependant que cette piste a été abandonnée car elle exigerait une modification de l'article 157 de la Constitution. Les tribunaux disciplinaires ne figurent en effet actuellement pas dans la liste des tribunaux pour lesquels la loi peut notamment déterminer la durée du mandat et la compétence des membres. Les modifications proposées par les amendements n°s 5 et 23, en particulier l'octroi d'une voix délibérative aux assesseurs externes, ne peuvent être apportées sans modifier la Constitution.

M. Renaat Landuyt (sp.a) doute que l'adoption des modifications proposées conduise à une inconstitutionnalité. Il comprend cependant que, selon la ministre, il n'est actuellement pas opportun à l'égard des personnes appartenant à l'ordre judiciaire d'associer des

van de niveaus A en B dagelijks samenwerken met de personeelsleden van de overige niveaus en derhalve voeling hebben met wat er leeft binnen deze groep.

De heer Bert Schoofs (VB) dient een amendement 29 (DOC 53 2790/003) in, teneinde de Nederlandstalige tuchtrechtbank in Antwerpen te laten zetelen. Antwerpen is centraler gelegen dan Gent. Deze voorgestelde wijziging zal vooral positieve gevolgen hebben voor betrokkenen die zich vanuit Limburg moeten verplaatsen. Die worden nu onevenredig benadeeld ten opzichte van betrokkenen uit andere provincies.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat niet akkoord met dit amendement.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient een amendement 5 (DOC 53 2790/002) tot vervanging van het ontworpen artikel 409, § 2, in. *De heer Koenraad Degroote (N-VA)* legt uit dat men tot een betere samenstelling van de kamers wil komen, in het bijzonder door er ook een niet-magistraat in te laten zetelen. Voor het overige verwijst de heer Degroote naar de verantwoording bij het amendement.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient een amendement 23 (DOC 53 2790/003) in dat een gelijkaardige strekking heeft. Hij meent dat het de objectiviteit van de beoordeling alleen maar ten goede kan komen indien men ook externe personen betreft bij de beslissingen van de kamers van de tuchtrechtscolleges. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat deze discussie ook al werd gevoerd naar aanleiding van de behandeling van het oorspronkelijke wetsvoorstel in de Senaat. De minister beklemtoont evenwel dat deze piste werd verlaten omdat dit een wijziging van artikel 157 van de Grondwet zou vergen. De tuchtrechtbanken zijn vandaag immers niet opgenomen in de lijst van rechtbanken waarvoor de wet onder meer de duur van het mandaat en de bevoegdheid van de leden kan bepalen. De door de amendementen 5 en 23 voorgestelde wijzigingen, in het bijzonder het toekennen van een beslissende stem aan de externe assessoren, kunnen dus niet worden doorgevoerd zonder grondwetswijziging.

De heer Renaat Landuyt (sp.a) durft te betwijfelen dat de aanneming van deze voorgestelde wijzigingen tot een ongrondwettigheid zou leiden. Hij begrijpt evenwel dat het volgens de minister op dit ogenblik niet opportuun is om externe personen te betrekken bij de

personnes extérieures aux décisions disciplinaires. Même si la loi qui résultera finalement du projet de loi à l'examen ne sera pas idéale, elle représentera tout de même un pas dans la bonne direction.

M. Koenraad Degroote (N-VA) souligne que les auteurs de la proposition de loi initiale au Sénat ont également déposé une proposition de révision de l'article 157 de la Constitution (Doc. Sénat 5-1066/1) qui peut lever tous les doutes sur la constitutionnalité de la modification proposée.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime qu'il doit être possible, avec le soutien du parti de M. Degroote, d'effectuer cette modification de la Constitution. Cela résoudrait tous les problèmes. À l'instar de M. Landuyt, il se rend compte que la volonté de modifier l'article 157 fait défaut, et donc aussi la majorité requise pour ce faire.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) soutient le point de vue de la ministre. Il plaide pour le maintien de la réglementation en projet et estime qu'il ne s'indique pas de revenir sur la solution proposée par le Sénat. Cela n'exclut cependant pas que l'on réfléchisse à l'avenir à la modification proposée par les collègues.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) demande des précisions à la ministre concernant la modification envisagée de l'article 157 de la Constitution. Comme l'a indiqué M. Degroote, une proposition de révision de cet article de la Constitution a été déposée. Les auteurs ont visiblement fini par renoncer à effectuer la modification. Pourquoi? Elle pose la même question à propos de l'article 152 de la Constitution, pour lequel les mêmes auteurs ont également introduit une proposition de révision (Doc. Sénat, 5-1065/1).

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la justice, indique que les auteurs de la proposition initiale estimaient qu'il était utile d'accorder aussi à des personnes extérieures à l'ordre judiciaire une voix délibérative dans les juridictions disciplinaires. Les auteurs ont renoncé à cette option et c'est la raison pour laquelle une modification de l'article 157 de la Constitution est devenue superflue.

La modification de l'article 152 de la Constitution initialement envisagée concerne un autre problème. Elle est liée aux sanctions disciplinaires envisagées par les auteurs. Initialement, on avait choisi d'infliger aussi le déplacement forcé (une mobilité obligatoire) comme sanction disciplinaire grave. À cet effet, il fallait modifier l'article 152 de la Constitution, étant donné que l'alinéa

tuchtrechtspraak ten aanzien van personen die tot de rechterlijke orde behoren. Ook al zal de uiteindelijke wet die uit dit wetsontwerp zal voortkomen niet de meest ideale zijn, toch zal het een stap in de goede richting zijn.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) wijst erop dat door de indieners van het oorspronkelijke wetsvoorstel in de Senaat ook een voorstel tot herziening van artikel 157 van de Grondwet (Doc. Senaat 5-1066/1) werd ingediend die elke twijfel rond de grondwettelijkheid van de voorgestelde wijziging kan wegnemen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) meent dat het, met de steun van de partij van de heer Degroote, mogelijk moet zijn om deze grondwetswijziging door te voeren. Daarmee zouden alle problemen opgelost zijn. In navolging van de heer Landuyt beseft hij dat de wil en daarmee ook de vereiste meerderheid voor een wijziging van artikel 157 ontbreken.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) ondersteunt het standpunt van de minister. Hij pleit voor het behoud van de ontworpen regeling en vindt het niet aangewezen om terug te komen op de door de Senaat voorgestelde oplossing. Dit sluit evenwel niet uit dat men in de toekomst nadenkt over de door de collega's voorgestelde wijziging.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) vraagt de minister verduidelijking met betrekking tot de voorgenomen wijziging van artikel 157 van de Grondwet. Zoals de heer Degroote heeft aangegeven, werd er een voorstel tot herziening van dit grondwetsartikel ingediend. Blijkbaar hebben de indieners er uiteindelijk van af gezien om de wijziging door te voeren. Waarom? Zij stelt dezelfde vraag met betrekking tot artikel 152 van de Grondwet, waarvoor dezelfde indieners ook een voorstel tot herziening hebben ingediend (Doc. Senaat, 5-1065/1).

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, stelt dat de indieners van het oorspronkelijke voorstel van oordeel waren dat het nuttig was om ook personen die extern zijn aan de rechterlijke orde een medebeslissende stem te geven in de tuchtrechtcolleges. De indieners zijn van deze optie afgestapt en daarom werd een wijziging van artikel 157 van de Grondwet overbodig.

De oorspronkelijk beoogde wijziging van artikel 152 van de Grondwet heeft betrekking op een ander probleem. Het houdt verband met de tuchtsancties die de indieners voor ogen hadden. Oorspronkelijk was ervoor geopteerd om ook de gedwongen overplaatsing (een verplichte mobiliteit) op te leggen als zware tuchtsanctie. Daartoe diende artikel 152 van de

3 de cet article dispose que le déplacement d'un juge ne peut avoir lieu que par une nomination nouvelle et de son consentement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) ajoute que le Conseil d'État n'avait pas uniquement ces questions à l'esprit, lorsqu'il soulignait que "compte tenu de la proposition de révision des articles 152 et 157 de la Constitution, il n'y a pas lieu de s'attarder à l'examen d'objections constitutionnelles auxquelles pourraient se heurter les dispositions de la proposition à l'examen." (Doc. Sénat, 5-1067/4, p. 9; voir aussi p. 13 où est évoqué le caractère temporaire du mandat).

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent un amendement n° 16 (DOC 53 2790/003) tendant à également adjoindre un bâtonnier ayant une voix consultative aux chambres lorsque celles-ci siègent à l'égard d'un magistrat de ou près la Cour de Cassation.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de cet amendement qui remédiera à un oubli.

Art. 15

Cet article vise à abroger l'intitulé de la section II, du livre II, titre V, chapitre 2, du même Code.

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Art. 16

Cet article vise à remplacer l'article 410 du même Code afin de créer et d'organiser les tribunaux disciplinaires d'appel francophone et néerlandophone non permanents.

En ce qui concerne la désignation des assesseurs pour les procédures disciplinaires à l'encontre du personnel judiciaire, *M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen)* formule une observation semblable à celle qu'il a formulée dans le cadre de la discussion de l'article 14. N'aurait-il pas été préférable que le groupe professionnel concerné puisse composer lui-même le groupe des assesseurs désignables?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, renvoie à la réponse qu'elle a donnée lors de la discussion de l'article 14.

Grondwet te worden gewijzigd, gezien het derde lid van dit artikel bepaalt dat de overplaatsing van een rechter niet kan geschieden dan door een nieuwe benoeming en met zijn toestemming.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) voegt daaraan toe dat de Raad van State niet alleen deze kwesties voor ogen had, toen hij erop wees dat er "(i)n het licht van de voorgestelde herziening van de artikelen 152 en 157 van de Grondwet (...) geen reden (is) om stil te staan bij mogelijke grondwettigheidsbezwaren tegen de bepalingen van het voorliggende voorstel" (Doc. Senaat, 5-1067/4, blz. 9; zie ook blz. 13 waarin gewezen wordt op het tijdelijke karakter van het mandaat).

De heer Christian Brotcorne (CD&V) c.s. dient een amendement 16 (DOC 53 2790/003) in teneinde erin te voorzien dat aan de kamers van de tuchtrechtbank ook een stafhouder met adviserende stem wordt toegevoegd wanneer zij zetelen ten aanzien van een magistraat van of bij het Hof van Cassatie.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement dat een vergetelheid zal rechtzetten.

Art. 15

Deze artikelen beogen respectievelijk de opheffing van het opschrift van afdeling II van boek II, titel V, hoofdstuk 2, van hetzelfde Wetboek.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Art. 16

Dit artikel beoogt de vervanging van artikel 410 van hetzelfde Wetboek teneinde de niet-permanente Franstalige en Nederlandstalige tuchtrechtbanken in hoger beroep op te richten en te organiseren.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) maakt met betrekking tot de aanwijzing van de assessoren voor de tuchtprocedures ten aanzien van het gerechtelijk personeel een opmerking die gelijkaardig is aan zijn opmerking bij de bespreking van artikel 14. Ware het niet beter geweest dat de betrokken beroepsgroep zelf de groep van aanwijsbare assessoren kan samenstellen?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verwijst naar het antwoord dat zij gaf bij de bespreking van artikel 14.

Dans le prolongement de l'amendement n° 16, *M. Christian Brotcorne (cdH)* présente un amendement n° 17 (DOC 53 2790/003) tendant à corriger la même omission au degré d'appel.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, marque son accord sur cet amendement.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent un amendement n° 6 (DOC 2790/002) ayant une teneur similaire à celle de l'amendement n° 5. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement.

Dans le prolongement de son amendement n° 23, *M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen)* présente ensuite un amendement n° 24 (DOC 2790/003) tendant à apporter les mêmes modifications au degré d'appel. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ne marque pas son accord sur ces amendements et renvoie au point de vue qu'elle a adopté en la matière lors de la discussion de l'article 14.

Art. 17

Cet article vise à abroger l'intitulé de la section 3 du livre II, titre V, chapitre 2, du même Code.

Il ne donne lieu à aucune observation.

Art. 18

Cet article vise à remplacer l'article 411 du même Code afin de régler la durée des mandats des membres assesseurs des juridictions disciplinaires.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande pourquoi deux durées ont été prévues: une pour les assesseurs (cinq ans et non renouvelable) et une pour les juges (sept ans).

Il se demande en outre si la dernière phrase de l'article 411, § 3, alinéa 2, proposé, est correctement formulée. *M. Van Hecke* souligne que la première phrase dispose que, dans chaque ressort de cour d'appel, quatre magistrats doivent être sélectionnés parmi les tribunaux énumérés. Pour le ressort de la cour d'appel de Bruxelles, il est toutefois uniquement prévu que "quatre magistrats néerlandophones et quatre

In het verlengde van amendement nr. 16, dient *de heer Christian Brotcorne (cdH)* een amendement 17 (DOC 53 2790/003) in om dezelfde vergetelheid op het niveau van het hoger beroep recht te zetten.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met dit amendement.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient een amendement 6 (DOC 53 2790/002) in dat een gelijkwaardige strekking heeft als het amendement 5. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient in het verlengde van zijn amendement 23 een amendement 24 (DOC 53 2790/003) in dat dezelfde wijzigingen beoogt op het niveau van het hoger beroep. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat niet akkoord met deze amendementen en verwijst naar het standpunt dat zij dienaangaande heeft aangenomen bij de bespreking van artikel 14.

Art. 17

Dit artikel beoogt de opheffing van het opschrift van afdeling III van boek II, titel V, hoofdstuk 2, van hetzelfde Wetboek.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Art. 18

Dit artikel beoogt de vervanging van artikel 411 van hetzelfde Wetboek teneinde de duurtijd van de mandaten van de leden-assessoren van de tuchtrechtscolleges te regelen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt waarom men voorzien heeft in twee duurtijden: één voor de assessoren (vijf jaar en niet hernieuwbaar) en één voor de rechters (van zeven jaar).

Daarenboven vraagt hij zich af of de laatste zin van het ontworpen artikel 411, § 3, tweede lid, wel correct is geformuleerd. *De heer Van Hecke* wijst erop dat de eerste zin bepaalt dat in elk rechtsgebied van het hof van beroep vier magistraten uit de daar opgesomde rechtbanken moeten worden geselecteerd. Voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel wordt evenwel alleen bepaald dat er "vier Nederlandstalige

magistrats francophones” sont désignés. Ceux-ci ne doivent-ils dès lors pas provenir de ces tribunaux? Dans ce cas, il convient d’adapter le texte.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que le choix en faveur d’une durée de mandat différenciée relève d’une décision politique.

En ce qui concerne la deuxième question, la ministre répond que la dernière phrase doit être lue comme la première phrase relative aux autres ressorts que celui de la cour d’appel de Bruxelles.

Mme Sonja Becq (CD&V) demande si le § 3, alinéa 2, proposé, implique qu’un magistrat doit être désigné dans chacun des tribunaux énumérés.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, répond que cela n’est pas nécessairement le cas. Il est possible que plusieurs magistrats proviennent de la même catégorie de tribunaux.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) soutient ce point de vue, mais précise cependant qu’il faudra tenir compte de différents facteurs, comme la spécialisation des magistrats désignés, afin que l’on puisse parvenir à une représentation équilibrée. Le système ne peut pas être trop rigide.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ajoute que tel est en effet l’objectif et que, comme le prévoit le texte de loi en projet, la désignation doit être motivée. Elle prévient que le texte doit être assez flexible pour parvenir à une représentation correcte. Elle n’exclut pas que la réglementation en projet fasse l’objet d’une évaluation par la suite.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) craint que la disposition ne soit pas formulée assez clairement et qu’elle puisse donner lieu à des incertitudes.

Mme Daphné Dumery (N-VA) présente l’amendement n° 7 (DOC 53 2790/002) modifiant l’article 411 proposé, en vue de prévoir une procédure de désignation telle qu’elle existe actuellement pour le Conseil national de discipline (un système de tirage au sort). En outre, la modification proposée prévoit la procédure de nomination des membres assesseurs extraordinaires (voir aussi les amendements n°s 5 et 6). Pour le reste, il renvoie à la justification de l’amendement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présente l’amendement n° 25 (DOC 53 2790/003) tendant à

en vier Franstalige magistraten” worden aangewezen. Moeten die dan niet uit die rechtbanken afkomstig zijn? Indien dat het geval zou zijn, dan dient de tekst te worden aangepast.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het een beleidskeuze is geweest om te voorzien in een verschillende mandaatduur.

Wat de tweede vraag betreft, antwoordt de minister dat de laatste zin moet worden gelezen zoals de eerste zin die betrekking heeft op de andere rechtsgebieden dan dat van het hof van beroep van Brussel.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) vraagt of de ontworpen paragraaf 3, tweede lid, moet worden gelezen in de zin dat uit elke van de opgesomde rechtbanken een magistraat moet worden aangeduid.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, zegt dat dit niet noodzakelijk het geval is. Het is mogelijk dat er meer dan één magistraat uit dezelfde categorie van rechtbanken afkomstig is.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) ondersteunt deze visie, maar preciseert wel dat er rekening zal moeten worden gehouden met verschillende factoren, zoals de specialisatie van de aangewezen magistraten, zodat men tot een evenwichtige vertegenwoordiging kan komen. Het systeem mag niet te rigide zijn.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, voegt daaraan toe dat dit inderdaad het streefdoel is en dat, zoals de ontworpen wettekst het voorziet, de aanwijzing met redenen moet worden omkleed. Zij waarschuwt dat de tekst genoeg flexibiliteit moet bieden om tot een juiste vertegenwoordiging te komen. Zij sluit niet uit dat de ontworpen regeling naderhand zal worden geëvalueerd.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vreest dat de bepaling niet duidelijk genoeg is geformuleerd en tot onzekerheid aanleiding zal kunnen geven.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) dient amendement 7 (DOC 53 2790/002) in tot wijziging van het ontworpen artikel 411, teneinde te voorzien in een aanwijzingsprocedure zoals deze die vandaag bestaat voor de Nationale Tuchtraad (een systeem van loting). Daarnaast voorziet de voorgestelde wijziging in de procedure voor de aanwijzing van buitengewone leden-assessoren (zie ook de amendementen 5 en 6). Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient een amendement 25 (DOC 53 2790/003) in teneinde

régler la procédure de nomination des assesseurs extraordinaires. Pour le reste, il renvoie à la justification de l'amendement.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ne souscrit pas à la portée de ces amendements. Les auteurs de la proposition initiale ont choisi de ne pas prévoir de tirage au sort et le gouvernement soutient ce choix politique.

En ce qui concerne la réglementation proposée pour la nomination des assesseurs extraordinaires (membres extérieurs à l'ordre judiciaire), la ministre renvoie au point de vue qu'elle a adopté lors de la discussion des articles 14 et 16.

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent l'amendement n° 18 (DOC 53 2790/003) tendant à modifier l'article 411, § 1er, alinéa 1er, proposé, en vue de prévoir que tous les assesseurs doivent être désignés en même temps pour une durée de cinq ans. Selon la réglementation proposée, la nomination aurait lieu tous les deux ans et demi, pour la moitié du contingent. Cela risquerait cependant de donner lieu à des tracasseries administratives inutiles.

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent l'amendement n°31 (DOC 53 2790/003), qui tend à rectifier un renvoi interne incorrect.

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent également l'amendement n° 32 (DOC 53 2790/003), qui tend à supprimer le § 8 de l'article 411 proposé. Il est préférable de régler la composition concrète et le fonctionnement du tribunal disciplinaire dans un article distinct. Mme Becq annonce également le dépôt d'un amendement tendant à intégrer ce paragraphe, moyennant quelques légères modifications, dans un nouvel article 411/1 du Code judiciaire.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de ces amendements.

Art. 18/1 (nouveau)

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent l'amendement n° 33 (DOC 53 2790/003), qui tend à insérer un nouvel article 18/1. Cet amendement propose, dans le prolongement de l'amendement n° 32, d'insérer dans le Code judiciaire un nouvel article 411/1 réglant la composition concrète et le fonctionnement du tribunal disciplinaire et du tribunal disciplinaire d'appel. Il est renvoyé pour le surplus à la justification de l'amendement.

de procedure voor de aanwijzing van de buitengewone assessoren te regelen. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat niet akkoord met de strekking van deze amendementen. De indieners van het oorspronkelijke voorstel hebben ervoor gekozen om niet te voorzien in een loting en de regering ondersteunt deze beleidskeuze.

Wat betreft de voorgestelde regeling voor de aanwijzing van de buitengewone assessoren (leden extern aan de rechterlijke orde), verwijst de minister naar het standpunt dat zij heeft aangenomen bij de bespreking van de artikelen 14 en 16.

De heer Christian Brotcorne (cdH) c.s. dient een amendement 18 (DOC 53 2790/003) in tot wijziging van het ontworpen artikel 411, § 1, lid 1, teneinde te bepalen dat alle assessoren op hetzelfde ogenblik voor een duur van vijf jaar worden aangewezen. Onder de ontworpen regeling zou de aanwijzing gebeuren elke twee en een half jaar, voor de helft van het contingent. Dit zou evenwel een onnodige administratieve rompslomp teweegbrengen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient een amendement 31 (DOC 53 2790/003) in teneinde een verkeerde interne verwijzing recht te zetten.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient eveneens amendement 32 (DOC 53 2790/003) tot opheffing van paragraaf 8 van het ontworpen artikel 411 in. De concrete samenstelling en de werking van de tuchtrechtbank worden beter in een apart artikel geregeld. Mevrouw Becq kondigt eveneens een amendement aan dat deze paragraaf, mits enkele kleine wijzigingen, onderbrengt in een nieuw artikel 411/1 van het Gerechtelijk Wetboek.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van deze amendementen.

Art. 18/1 (nieuw)

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient amendement 33 (DOC 53 2790/003) tot invoeging van een nieuw artikel 18/1 in. Daarmee wordt, in het verlengde van amendement nr. 32, voorgesteld om in het Gerechtelijk Wetboek een nieuw artikel 411/1 in te voegen waarin de concrete samenstelling en de werking van de tuchtrechtbank en de tuchtrechtbank in hoger beroep worden geregeld. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande si la notion d'“ancienneté” contenue dans l'article 411/1, alinéa 1er, proposé, se rapporte à l'ancienneté en tant que magistrat ou en tant que membre du tribunal disciplinaire (d'appel).

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de cet amendement. Elle estime que la notion d'“ancienneté” renvoie à l'ancienneté en qualité de magistrat.

Mme Sonja Becq (CD&V) confirme le point de vue de la ministre.

Art. 19

Cet article vise à remplacer l'intitulé de la section IV du livre II, titre V, chapitre 2, du même Code, qui formera la section II, par l'intitulé suivant: “Des autorités disciplinaires”.

Cet article ne donne lieu à aucune observation.

Art. 20

Cet article vise à remplacer l'article 412 du même Code afin de déterminer qui est compétent pour initier une procédure disciplinaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande pourquoi le procureur général près la cour d'appel a la compétence d'initier une procédure disciplinaire à l'égard des membres de l'auditorat général près la cour du travail (article 412, § 1er, 2°, b., proposé), alors que le procureur du Roi n'a pas cette compétence à l'égard des membres de l'auditorat du travail (article 412, § 1er, 2°, c., proposé).

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cette règle respecte la logique de l'actuel régime de compétence. En tant que chef de corps, le procureur général est compétent pour tous les membres de l'auditorat général. En revanche, l'auditeur général n'est pas chef de corps.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présente un amendement n° 26 (DOC 2790/003) tendant à habiliter tout magistrat ou tout membre du personnel judiciaire intéressé, ou le bâtonnier d'un Ordre des avocats à saisir directement le tribunal disciplinaire. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification de l'amendement. M. Van Hecke est pleinement convaincu que toutes les personnes intéressées feront un usage réfléchi de cette compétence. Il fait observer que cela ne serait pas une

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt of de notie “anciënniteit” in het ontworpen artikel 411/1, eerste lid, betrekking heeft op de anciënniteit als magistraat, dan wel als lid van de tuchtrechtbank (in hoger beroep).

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement en meent dat de notie “anciënniteit” betrekking heeft op hoedanigheid van magistraat.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) bevestigt het standpunt van de minister.

Art. 19

Dit artikel beoogt de vervanging van het opschrift van afdeling IV van boek II, titel V, hoofdstuk 2, van hetzelfde Wetboek, die afdeling II zal vormen, door “De tuchtoverheden”.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Art. 20

Dit artikel beoogt de vervanging van artikel 412 van hetzelfde Wetboek teneinde te bepalen wie bevoegd is om een tuchtprocedure in te stellen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt waarom de procureur-generaal bij het hof van beroep de bevoegdheid heeft om een tuchtprocedure in te stellen tegen de leden van het auditoraat-generaal bij het arbeidshof (ontworpen artikel 412, § 1, 2°, b), terwijl de procureur des Konings deze bevoegdheid niet heeft ten aanzien van de leden van het arbeidsauditoraat (ontworpen artikel 412, § 1, 2°, c).

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat deze regeling de logica van de huidige bevoegdheidsregeling volgt. De procureur-generaal heeft, als korpschef, bevoegdheid over alle leden van het auditoraat-generaal. De auditeur-generaal is daarentegen geen korpschef.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient een amendement 26 (DOC 53 2790/003) in waarmee wordt beoogd om elke belanghebbende magistraat of elke belanghebbend gerechtelijk personeelslid, of de stafhouder van een advocatenorde de bevoegdheid te geven om direct het tuchtrechtcollege te vatten. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij het amendement. De heer Van Hecke heeft er alle vertrouwen in dat alle betrokken personen weloverwogen

nouveauté. Une réglementation comparable existe pour l'Ordre des médecins, où l'on peut également déposer une plainte pouvant déboucher sur l'initiation d'une procédure.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ne marque pas son accord sur l'amendement; la logique même veut que le pouvoir d'initiation demeure au sein même du corps et appartienne dès lors aux autorités disciplinaires désignées dans l'article 412 proposé. Elle renvoie également à l'article 23 du projet de loi, qui règle l'examen des plaintes transmises par des particuliers ou par le Conseil supérieur de la Justice. Il s'ensuit que la modification proposée est superflue.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) ajoute que le bâtonnier a également toujours la possibilité d'informer le chef de corps en dehors du cadre formel de la loi.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande ce qui se passera si l'autorité disciplinaire décide de ne pas donner suite à la plainte.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, répond que le ministère public est toujours aussi habilité à intenter une procédure disciplinaire en vertu de l'article 412, § 2, proposé.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande en outre de quelle autorité il est question lorsqu'on parle, dans le dernier alinéa du paragraphe 1er, des "membres et membres du personnel en dehors de l'ordre judiciaire belge" qui "relèvent de l'autorité visée à l'alinéa 1er".

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique qu'il s'agit de toutes les autorités énumérées au § 1er, alinéa 1er, 1° à 7°, i).

Mme Sonja Becq (CD&V) attire l'attention sur le fait que, dans le texte néerlandais du § 2, alinéa 2, proposé, on utilise le terme "*aanmanen*", alors que dans l'article 413, § 4, alinéa 2 (voir article 22 du projet de loi), on utilise les mots "*geven van een injunctie*". Ne se recommande-t-il pas d'harmoniser la terminologie dans les deux articles?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, et *la commission* souscrivent à cette proposition et le texte est adapté en conséquence.

gebruik zullen maken van deze bevoegdheid. Hij wijst erop dat dit geen novum zou zijn. Een vergelijkbare regeling bestaat voor de Orde van Geneesheren, waar men ook een klacht kan neerleggen die tot gevolg kan hebben dat een procedure wordt aangevat.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat niet akkoord met de strekking van het amendement; het is niet meer dan logisch dat de initiatiebevoegdheid binnen het eigen korps blijft en dus bij de in het ontworpen artikel 412 aangeduide tuchtoverheden berust. Zij verwijst ook naar artikel 23 van het wetsontwerp waarin wordt voorzien in een regeling voor het onderzoek van klachten van particulieren en klachten overgezonden door de Hoge Raad voor de Justitie. Gelet hierop, is de voorgestelde wijziging overbodig.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) voegt daaraan toe de stafhouder de betrokken korpschef ook nog altijd buiten het formele wettelijke kader op de hoogte kan brengen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt wat er zal gebeuren indien de tuchtoverheid besluit om niets te doen met de klacht.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, antwoordt dat het openbaar ministerie ook nog altijd de bevoegdheid heeft om een tuchtprocedure in te stellen krachtens het ontworpen artikel 412, § 2.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt bovendien welke overheid wordt bedoeld, als men in het laatste lid van paragraaf 1 spreekt over "De leden en personeelsleden buiten de Belgische rechterlijke orde" die "onder de overheid bedoeld in het eerste lid" ressorteren.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het gaat om alle overheden die worden opgesomd onder § 1, eerste lid, 1° t.e.m. 7°, i).

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) vestigt er de aandacht op dat in de ontworpen § 2, tweede lid, vermeld wordt dat de daar vermelde eerste voorzitters het openbaar ministerie kunnen "*aanmanen*", terwijl in het ontworpen artikel 413, § 4, tweede lid (zie artikel 22 van het wetsontwerp), sprake is van het "*geven van een injunctie*". Is het niet aangewezen om de terminologie in de beide artikelen met elkaar in overeenstemming te brengen?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* stemmen hiermee in en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 21

Cet article vise à abroger l'intitulé de la section V du livre II, titre V, chapitre 2, du même Code.

Aucune observation n'est formulée.

Art. 22

Cet article vise à remplacer l'article 413 du même Code. Cet article règle la procédure de l'enquête disciplinaire.

Mme Daphné Dumery (N-VA) présente les amendements n°s 8 et 9 (DOC 53 2790/002). Ceux-ci visent à raccourcir les délais et à prévoir un droit d'injonction pour le ministre de la Justice. Pour le surplus, il est renvoyé à la justification des amendements.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que les délais se basent sur les délais en usage pour d'autres procédures judiciaires. Elle ne voit pas la nécessité d'y déroger pour cette matière. Pour le reste, la ministre n'est pas favorable à une mention explicite du droit d'injonction.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présente l'amendement n° 27 (DOC 53 2790/003) tendant à obliger l'autorité disciplinaire à notifier la décision infligeant une sanction disciplinaire également au Conseil supérieur de la Justice.

Il attire ensuite l'attention sur le fait que, dans l'article 413, § 4, proposé, il est question de donner "injonction". L'utilisation de ce terme peut porter à confusion.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souligne que le Conseil supérieur de la Justice peut toujours demander ces informations.

En ce qui concerne la notion d'"injonction", la ministre explique que le contexte est différent de celui dans lequel il convient de placer l'article 406, § 1er, proposé.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) se rallie au point de vue de la ministre. Elle souligne que ce terme ne doit pas être pris au sens littéral, mais dans son contexte et doit être compris selon l'esprit.

Art. 21

Dit artikel beoogt de opheffing van het opschrift van afdeling V van boek II, titel V, hoofdstuk 2, van hetzelfde Wetboek.

Er worden geen opmerkingen over gemaakt.

Art. 22

Dit artikel beoogt de vervanging van artikel 413 van hetzelfde Wetboek. Daarin wordt de procedure voor het tuchtonderzoek geregeld.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) dient de amendementen 8 en 9 (DOC 53 2790/002) in. Daarmee wil men de termijnen inkorten en voorzien in een injunctierecht voor de minister van Justitie. Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij de amendementen.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat de termijnen zijn gebaseerd op de termijnen die gebruikelijk zijn voor andere gerechtelijke procedures. Zij ziet er de noodzaak niet van in om voor deze aangelegenheid daarvan af te wijken. Voorts is de minister geen voorstander van een uitdrukkelijke vermelding van het injunctierecht.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient amendement 27 (DOC 53 2790/003) in teneinde de tuchtoverheid te verplichten de beslissing waarbij een tuchtstraf wordt opgelegd, ook ter kennis van de Hoge Raad voor de Justitie te brengen.

Voorts vestigt hij de aandacht op het feit dat in het ontworpen artikel 413, § 4, sprake is van het geven van "injunctie". Het gebruik van deze term kan voor verwarring zorgen.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, wijst erop dat de Hoge Raad voor de Justitie die informatie altijd kan opvragen.

Wat de notie "injunctie" betreft, legt de minister uit dat de context verschillend is van deze waarin het ontworpen artikel 406, § 1, moet worden gekaderd.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) sluit zich aan bij het standpunt van de minister. Zij wijst erop dat de notie niet letterlijk mag worden gelezen, maar in zijn context en naar de geest ervan moet worden begrepen.

Art. 23

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article règle les modalités de réception et d'examen des plaintes à caractère disciplinaire transmises par les particuliers.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) trouverait évident que le jugement en matière disciplinaire soit aussi communiqué d'une manière adéquate — cela ne ferait qu'augmenter la confiance dans la Justice. L'article 414, alinéa 7, proposé, prévoit uniquement l'obligation d'informer le plaignant et la personne concernée "des suites réservées à la plainte". Selon M. Van Hecke, cela n'implique pas qu'elles sont informées de la décision finale.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souligne que tout jugement est prononcé en audience publique (article 149 de la Constitution). La publicité est ainsi assurée et chacun peut savoir ce que la juridiction a décidé dans le dossier disciplinaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) affirme que la simple application de cette disposition ne suffit à garantir que les intéressés soient informés de manière efficace. Il plaide par conséquent pour une adaptation de la disposition en question.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise également ce qu'il faut entendre par le fait d'informer le plaignant et l'intéressé des suites réservées à la plainte. Il s'agit en fait d'un double *feed-back*: l'autorité communique si une enquête est ouverte ou pas et, dans l'affirmative, quel est le jugement. Ce dernier élément ne signifie pas que la motivation ou les arguments sont communiqués: il ne s'agit que de la décision finale à proprement parler.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) et *M. Stefaan De Clerck (CD&V)* se rallient à ce point de vue.

M. De Clerck souligne également que la notion de "suites" utilisée dans le texte français est plus claire et plus précise que le terme "*gevolg*" utilisé en néerlandais. La clarification apportée par la ministre est par conséquent autant opportune que nécessaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) se réjouit des explications apportées par la ministre au sujet du contenu du terme "*gevolg*". Il importe également d'informer l'intéressé au sujet du jugement. Il regrette toutefois que l'interprétation ne soit pas insérée dans le texte de loi même.

Art. 23

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, licht toe dat het artikel de modaliteiten van de ontvangst en het onderzoek van tuchtrechtelijke klachten vanwege particulieren regelt.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) zou het vanzelfsprekend vinden, mocht het vonnis in tuchtzaken ook op passende wijze worden gecommuniceerd — dat zou het vertrouwen in Justitie alleen maar vergroten. Nu voorziet het ontworpen artikel 414, zevende lid, uitsluitend in de verplichting om de klager en de betrokken persoon in te lichten "over het gevolg dat aan de klacht wordt gegeven". Dat houdt volgens de heer Van Hecke niet in dat zij worden ingelicht over de uiteindelijke eindbeslissing.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, wijst erop dat de uitspraak van het vonnis in openbare terechtzitting gebeurt (artikel 149 van de Grondwet). Aldus wordt er bekendheid aan gegeven en kan eenieder weten wat er in het tuchtdossier is beslist door het rechtscollege.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) zegt dat de loutere toepassing van deze bepaling er niet toe kan leiden dat de betrokkenen op een efficiënte manier op de hoogte worden gebracht. Daarom pleit hij voor een aanpassing van de door hem aangehaalde bepaling.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verduidelijkt tevens wat moet worden begrepen onder het inlichten van de klager en de betrokkene over het gevolg dat aan de klacht wordt gegeven. Het gaat in feite om een dubbele terugkoppeling: er wordt meegedeeld of er al dan niet een onderzoek wordt geopend, en zo ja, wat de uitspraak is. Het laatste betekent niet dat de motivering of de argumenten worden meegedeeld. Het gaat enkel om de eigenlijke eindbeslissing.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) en *de heer Stefaan De Clerck (CD&V)* onderschrijven dit standpunt.

De heer De Clerck merkt tevens op dat de term "*suites*" in de Franse tekst duidelijker en meer accuraat is dan de term "*gevolg*" in het Nederlands. De inhoudelijke verduidelijking van de minister is bijgevolg even gepast als noodzakelijk.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) is tevreden met de inhoudelijke invulling die de minister aan de term "*gevolg*" geeft. Het is van belang dat ook wordt meegedeeld wat de uitspraak is. Hij betreurt evenwel dat de interpretatie niet in de wettekst zelf is opgenomen.

Au fond, le plaignant est donc informé sur deux moments charnières de la procédure, à savoir la décision de transmettre ou non le dossier au tribunal disciplinaire et, puis la sanction disciplinaire qui, le cas échéant, a été imposée.

L'intervenant compare cette situation à celle d'un avocat qui se voit infliger une sanction disciplinaire consistant en l'interdiction de plaider devant certaines juridictions pendant une période déterminée. Dans ce cas, les magistrats sont informés de la sanction, mais non des faits ou arguments qui en sont à la base, par exemple. Il est suffisant qu'ils soient au courant du verdict.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) souligne qu'il est capital que le plaignant ne soit pas partie à la cause. Celui-ci est donc uniquement informé de la décision finale, et non des différentes étapes de la procédure. On évite ainsi également tout risque d'infraction à la législation relative à la protection de la vie privée.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 10 (DOC 53 2790/002), qui tend à ramener de trois à deux mois le délai de communication de la décision au plaignant ou à l'intéressé.

M. Koenraad Degroote (N-VA) précise que les auteurs entendent ainsi souligner la nécessité de prévoir une procédure disciplinaire courte et efficace.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que les délais fixés pour la procédure disciplinaire sont identiques à ceux actuellement en vigueur à l'égard de tout citoyen.

Art. 24

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cet article vise à transformer une section en un chapitre intitulé "De la procédure disciplinaire". Il a donc une portée purement technique.

Cet article ne donne lieu à aucune observation de la part des membres.

Art. 25

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise que cet article fixe le délai dans lequel le tribunal disciplinaire doit être saisi d'une affaire.

In wezen wordt de klager dus ingelicht over twee scharniermomenten in de procedure, met name de beslissing of het dossier wordt overgezonden aan de tuchtrechtbank of niet, en vervolgens welke tuchtsanctie desgevallend werd opgelegd.

De spreker vergelijkt de situatie met die van een advocaat die de tuchtsanctie krijgt dat hij gedurende een bepaalde periode niet mag pleiten voor bepaalde jurisdicties. Magistraten krijgen in dat geval bericht over de sanctie, maar niet over bijvoorbeeld de achterliggende feiten of argumenten. Zij dienen ook enkel te weten wat het eigenlijke verdict is, en niets meer dan dat.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) onderstreept het belang van het feit dat de klager geen partij is in de zaak. Hij wordt bijgevolg niet geïnformeerd over alle stappen in de procedure, maar enkel over de eindbeslissing. Aldus dreigt ook geen conflict met de privacyregelgeving.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 10 (DOC 53 2790/002) in, dat ertoe strekt de termijn van drie maanden voor het verzenden van de beslissing aan de klager of de betrokkene te herleiden tot twee maanden.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) verduidelijkt dat de indieners aldus de nood aan een korte en efficiënte tuchtprocedure willen benadrukken.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat de voor de tuchtprocedure bepaalde termijnen gelijklopend zijn aan de bestaande termijnen die gelden voor iedere burger.

Art. 24

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel ertoe strekt om een afdeling om te vormen tot een hoofdstuk met als titel "Tuchtprocedures". Het is een artikel van louter technische aard.

Het artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen vanwege de leden.

Art. 25

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verduidelijkt dat het artikel de modaliteiten regelt over de periode binnen dewelke een zaak aanhangig moet worden gemaakt voor de tuchtrechtbank.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) relève les problèmes qui peuvent se poser au niveau de la procédure disciplinaire en cas de suspension. L'article proposé dispose qu'en cas de concours de la procédure disciplinaire et d'une procédure pénale, la première est suspendue jusqu'à la notification de la décision judiciaire définitive.

Le membre explique qu'une procédure pénale qui est engagée à la fin du délai de six mois prévu pour intenter une procédure disciplinaire, ne laisse guère de temps pour la procédure disciplinaire si l'action publique a un effet simplement suspensif. Dans le cas d'une interruption, une nouvelle période de 6 mois commence à courir, laissant ainsi suffisamment de temps pour une éventuelle procédure disciplinaire.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, comprend l'argumentation en faveur de l'effet interruptif. Dans le cas d'une suspension, le temps restant sera, dans un certain nombre de cas, insuffisant pour mener à bien la procédure disciplinaire. Une interruption exclut ces éventuels problèmes pratiques et organisationnels.

Mme Sonja Becq (CD&V) comprend le choix en faveur d'un effet interruptif de la procédure disciplinaire. Si l'action publique est engagée à la veille de l'échéance du délai de six mois, un problème se pose si la procédure pénale n'a qu'un effet suspensif.

Elle demande également ce qu'il advient si la procédure pénale est intentée un an après les faits, sans qu'une procédure disciplinaire ait jamais été initiée. Une procédure disciplinaire est-elle, dans ce cas, encore possible ou est-il irrémédiablement trop tard? La procédure pénale vaut-elle, dans ce cas, connaissance des faits?

M. Stefaan De Clerck (CD&V) demande s'il ne doit pas être toujours possible d'engager une procédure disciplinaire après une condamnation pénale.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) souligne également la possibilité que des faits soient communiqués à un chef de corps d'une façon très minimalisée. Qu'advient-il si les faits s'avèrent par la suite beaucoup plus graves et qu'ils entraînent une lourde condamnation pénale? Elle plaide pour que dans ce cas également, un nouveau délai de six mois commence à courir.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande si, indépendamment du projet de loi à l'examen, il n'existe

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) wijst op mogelijke problemen voor de tuchtprocedure in geval van een opschorting. Het huidige artikel bepaalt dat bij samenloop tussen de tuchtprocedure en een strafrechtelijke procedure, de eerste wordt geschorst tot de kennisgeving van de definitieve strafrechtelijke beslissing.

De spreker legt uit dat een strafprocedure, die op het einde van de termijn van zes maanden voor het aanhangig maken van de tuchtprocedure wordt ingesteld, slechts een zeer korte resttermijn laat voor de tuchtprocedure indien de strafvordering een louter schorsende werking heeft. In het geval van een stuiting begint een nieuwe periode van zes maanden te lopen, zodat er steeds voldoende tijd overblijft voor de eventuele tuchtprocedure.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, heeft begrip voor de argumentatie ten voordele van de stuitende werking. In het geval van een schorsing zal in een aantal gevallen de resterende tijd onvoldoende zijn om de tuchtprocedure terdege af te handelen. Een stuiting sluit die mogelijke praktische en organisatorische problemen uit.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) heeft begrip voor de keuze voor een stuitende werking van de strafprocedure. Indien de strafvordering aan de vooravond van het verlopen van de termijn van zes maanden wordt ingesteld, stelt zich een probleem indien de strafprocedure enkel een schorsende werking heeft.

Zij stelt tevens de vraag wat er gebeurt indien een jaar na de feiten de strafprocedure wordt ingesteld, zonder dat er ooit een tuchtprocedure werd opgestart. Is in dat geval een tuchtprocedure nog mogelijk of is het daarvoor dan onherroepelijk te laat? Geldt de strafprocedure dan als een kennisname van de feiten?

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) werpt de vraag op of het niet steeds mogelijk moet zijn om een tuchtprocedure op te starten na een strafrechtelijke veroordeling.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) wijst ook op de mogelijkheid dat aan een korpschef feiten worden meegedeeld op een sterk geminimaliseerde wijze. Wat gebeurt er indien de feiten achteraf veel ernstiger blijken te zijn en leiden tot een zware strafrechtelijke veroordeling? Zij pleit ervoor dat ook in dat geval een nieuwe termijn van zes maanden begint te lopen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt of er, los van het voorliggende wetsontwerp, geen

pas de dispositions statutaires prévoyant que le magistrat qui encourt une condamnation pénale ne remplit plus les conditions pour occuper la fonction.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, déclare que le point de départ du délai de six mois est la connaissance des faits. Si l'autorité compétente avait connaissance des faits et qu'une procédure pénale est initiée un an plus tard, il est trop tard. Si l'on ne prend connaissance des faits qu'après le lancement de la procédure pénale, une période de six mois s'ouvre alors, qui est immédiatement suspendue. M. Van Hecke propose dans ce cas un effet interruptif. Le moment de la prise de connaissance proprement dite est en tout état de cause déterminant.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) souligne par conséquent l'importance d'initier une procédure disciplinaire en temps utile. Si l'on n'entreprend pas d'action dans les six mois de la prise de connaissance des faits et qu'aucune procédure pénale n'est en cours, il est définitivement trop tard pour initier une procédure disciplinaire.

M. Koenraad Degroote (N-VA) est, lui aussi, partisan d'un effet interruptif dans le cas où une procédure pénale est entamée dans le délai de six mois.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) est d'accord que la procédure pénale ait un effet interruptif. Si cette dernière est engagée dans le délai de six mois, un nouveau délai de six mois commence à courir à compter de la notification de la décision judiciaire définitive.

L'intervenante fait observer que le projet de loi à l'examen prévoit tout pour permettre une procédure disciplinaire. L'article 11 du projet de loi et l'amendement n° 35 à cet article (DOC 53 2790/004) empêchent l'absence de réaction de la part de l'autorité compétente pour initier une procédure disciplinaire.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, constate que l'effet interruptif de la procédure pénale bénéficie d'un large appui. Elle-même est également favorable à cette option. Celle-ci donne davantage de temps aux tribunaux disciplinaires. Elle confirme que la probabilité d'une absence de réaction sur le plan disciplinaire est minime.

statutaire bepalingen bestaan die ertoe leiden dat een magistraat, die een strafrechtelijke veroordeling oploopt, niet langer voldoet aan de voorwaarden om het ambt te bekleden.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verklaart dat het startpunt van de termijn van zes maanden de kennisname van de feiten is. Indien de bevoegde overheid kennis had van de feiten en een jaar later een strafprocedure wordt opgestart, is het te laat. Indien men pas kennis krijgt van de feiten door het opstarten van de strafprocedure, begint een periode van zes maanden die meteen wordt opgeschort. De heer Van Hecke stelt in dat geval een stuitende werking voor. Het ogenblik van de kennisname zelf is hoe dan ook bepalend.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) wijst bijgevolg op het belang om tijdig een tuchtprocedure te initiëren. Indien men geen actie onderneemt binnen de zes maanden na de kennisname van de feiten en er geen strafprocedure loopt, is het definitief te laat voor een tuchtprocedure.

Ook *de heer Koenraad Degroote (N-VA)* toont zich een voorstander van een stuitende werking in geval van het opstarten van de strafprocedure binnen de termijn van zes maanden.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) gaat akkoord met een stuitende werking van de strafprocedure. Indien die laatste binnen de termijn van zes maanden wordt ingeleid, loopt een nieuwe termijn van zes maanden vanaf de kennisgeving van de definitieve strafrechtelijke beslissing.

De spreekster merkt ook op dat het voorliggende wetsontwerp alles voorziet om een tuchtinitiatief mogelijk te maken. Artikel 11 van het wetsontwerp en het amendement nr. 35 op dat artikel (DOC 53 2790/004) maken het uitblijven van een reactie vanwege de overheid die bevoegd is voor het instellen van de tuchtprocedure, onmogelijk.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, stelt een grote steun vast voor een stuitende werking van de strafprocedure. Ook zij ondersteunt die optie. Die geeft meer tijd aan de tuchtrechtbanken. Zij bevestigt dat de kans dat een reactie op tuchtrechtelijk vlak uitblijft uitermate klein is.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) comprend que l'effet interruptif de la procédure pénale bénéficie d'un soutien, mais qu'une condamnation pénale ne fait pas automatiquement courir un nouveau délai de six mois, si le délai était déjà écoulé. Cela signifie que les chefs de corps doivent avoir pleinement conscience de leurs responsabilités en prenant connaissance de certains faits.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, confirme que le projet de loi se fonde précisément sur la responsabilisation des chefs de corps. Il leur appartient en effet d'être informés des événements qui surviennent au sein de leur corps.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) et consorts présentent ensuite un amendement n° 36 (DOC 53 2790/004) tendant à prévoir que l'action publique ne suspend pas la procédure disciplinaire, mais l'interrompt.

Enfin, M. Van Hecke évoque la possibilité que le tribunal disciplinaire ait déjà été saisi d'une affaire lorsque l'action publique est engagée. Il présume que dans ce cas, le tribunal disciplinaire attend la décision pénale.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) estime qu'il est logique que le tribunal disciplinaire attende la décision pénale.

Art. 26

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article prévoit qu'il s'agit en principe d'une audience publique. L'intéressé peut demander que l'affaire soit traitée à huis clos. Le jugement est toutefois toujours public.

La ministre renvoie en outre à la discussion des dispositions prévues à l'article dans le cadre de la discussion générale.

L'article ne donne lieu à aucune observation de la part des membres.

Art. 27

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article abroge l'intitulé du chapitre IV. L'article est purement technique.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) begrijpt dat er steun is voor een stuitende werking van de strafprocedure, maar dat een strafrechtelijke veroordeling niet automatisch een nieuwe termijn van zes maanden inluidt indien de termijn reeds voorbij was. Het betekent dat de korpschefs zich zeer goed bewust moeten zijn van hun verantwoordelijkheid wanneer zij kennis nemen van bepaalde feiten.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, bevestigt dat de responsabilisering van de korpschefs precies aan de grondslag ligt van het wetsontwerp. Het behoort immers tot hun taken om op de hoogte te zijn van het reilen en zeilen binnen hun korps.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) c.s. dient daarop amendement nr. 36 (DOC 53 2790/004) in, dat ertoe strekt dat de strafvordering de tuchtprocedure niet schorst maar stuit.

De heer Van Hecke wijst ten slotte op de mogelijkheid dat een zaak reeds hangende is voor de tuchtrechtbank wanneer de strafvordering wordt ingesteld. Hij neemt aan dat de tuchtrechtbank in dat geval de strafrechtelijke uitspraak afwacht.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) neemt aan dat het logisch is dat de tuchtrechtbank wacht op de strafrechtelijke uitspraak.

Art. 26

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel bepaalt dat het in beginsel om een openbare terechtzitting gaat. De betrokkene kan om de behandeling met gesloten deuren verzoeken. De uitspraak is echter steeds openbaar.

De minister verwijst tevens naar de discussie van de in het artikel neergelegde bepalingen in het kader van de algemene bespreking.

Het artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 27

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, licht toe dat het artikel het opschrift van hoofdstuk IV opheft. Het artikel is van louter technische aard.

Il ne donne lieu à aucune observation de la part des membres.

Art. 28

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article vise à prévoir que le tribunal disciplinaire se prononce sur la recevabilité de la demande et sur la nécessité de désigner un magistrat instructeur. L'article règle les modalités relatives à la conduite de l'instruction.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) constate que le § 1er dispose que la décision relative à la recevabilité ou à la désignation du magistrat instructeur intervient dans le mois qui suit la transmission des conclusions. Il est renvoyé, à cet égard, à l'article 413, § 1er, alinéa 3, du Code judiciaire. Cette dernière disposition, insérée par l'article 22 du projet de loi, concerne toutefois le rapport et les conclusions. Ne serait-il pas préférable, dès lors, de parler en l'occurrence du rapport et des conclusions? On éviterait ainsi des discussions inutiles.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, privilégie également la conformité entre les deux dispositions.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présente dès lors un amendement n° 37 (DOC 53 2790/004), qui tend à mettre en conformité la disposition du § 1er avec le renvoi à l'article 413, § 1er, alinéa 3, du Code judiciaire inséré par l'article 22 du projet de loi.

M. Stefaan Van Hecke renvoie ensuite à l'article 417, § 2, alinéa 2, proposé, qui prévoit qu'en cas de suspicion légitime, le magistrat instructeur peut être récusé par un acte transmis au greffe dans les huit jours suivant la désignation du magistrat instructeur. Rien n'est toutefois prévu concernant la communication au magistrat soupçonné. Cette communication est indispensable à l'application de l'article.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent ensuite un amendement n° 38 (DOC 53 2790/004), qui tend à préciser que le délai de huit jours court à partir de la prise de connaissance par l'intéressé de la désignation du magistrat instructeur.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent un amendement n° 11 (DOC 53 2790/002). Celui-ci tend à ramener de quatre à trois mois le délai relatif à l'envoi

Het artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 28

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, zet uiteen dat het artikel ertoe strekt te bepalen dat de tuchtrechtbank zich uitspreekt over de ontvankelijkheid van het verzoek en over de noodzaak tot aanwijzing van een onderzoeksmagistraat. Het artikel bepaalt de regeling met betrekking tot het voeren van het onderzoek.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) stelt vast dat de eerste paragraaf bepaalt dat de uitspraak over de ontvankelijkheid of de aanwijzing van de onderzoeksmagistraat valt binnen de maand na de verzending van de conclusies. Daarbij wordt verwezen naar artikel 413, § 1, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek. Die laatste bepaling, die is neergelegd in artikel 22 van het wetsontwerp, heeft het echter over het verslag en de conclusies. Wordt bijgevolg thans ook niet beter gesproken over het verslag en de conclusies? Op die manier worden onnodige discussies voorkomen.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, geeft eveneens de voorkeur aan de conformiteit tussen de beide bepalingen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dient daarop amendement nr. 37 (DOC 53 2790/004) in, dat ertoe strekt de bepaling in paragraaf 1 te conformeren aan de verwijzing naar artikel 413, § 1, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, neergelegd in artikel 22 van het wetsontwerp.

De heer Van Hecke wijst vervolgens op de bepaling onder het voorgestelde artikel 417, § 2, tweede lid, waarin wordt bepaald dat bij gewettigde verdenking de onderzoeksmagistraat gewraakt kan worden middels een akte die toegezonden wordt aan de griffie binnen de acht dagen na de aanwijzing van de onderzoeksmagistraat. Er wordt echter niets bepaald over de communicatie naar de magistraat op wie de verdenking rust. Die communicatie is noodzakelijk voor de toepassing van het artikel.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient bijgevolg amendement nr. 38 (DOC 53 2790/004) in, dat tot doel heeft te verduidelijken dat de termijn van acht dagen loopt vanaf de kennisname door de betrokkene van de aanwijzing van de onderzoeksmagistraat.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 11 (DOC 53 2790/002) in. Het beoogt de termijn van vier maanden voor de verzending van

du rapport d'instruction, prévu au dernier alinéa de l'article 417, § 3, proposé.

M. Koenraad Degroote (N-VA) situe l'amendement dans le cadre de l'objectif général d'instaurer des délais plus brefs que ceux prévus par le projet de loi pour la procédure disciplinaire. Un délai de trois mois doit être largement suffisant.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, tient au délai de quatre mois. Elle renvoie à son intervention antérieure en la matière.

Art. 29

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article prévoit les modalités relatives à la convocation, au déroulement de la procédure et au jugement.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) constate que l'article 418, § 3, alinéa 2, en projet, prévoit que le jugement est rendu dans les deux mois suivant la première audience. Ce délai relativement bref semble assez problématique, et oblige le tribunal disciplinaire à travailler dans l'urgence.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) part du principe qu'un délai de deux mois est certainement suffisant. Ce délai s'inscrit en outre dans la préoccupation de prévoir une procédure assez rapide, dans le but de clarifier rapidement la situation.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) comprend que le délai de deux mois est un délai d'ordre, et non un délai à peine de forclusion. La ministre peut-elle le confirmer?

Mme Sonja Becq (CD&V) demande dans quel délai le jugement est notifié. L'article ne prévoit rien à ce sujet.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souligne que le délai est dicté par le souci d'un déroulement rapide de la procédure. La période d'incertitude doit prendre fin au plus vite. Elle plaide dès lors pour le maintien du délai de deux mois. Elle confirme également que le délai de deux mois est un délai d'ordre.

En ce qui concerne la notification, la ministre déclare que rien n'est en effet prévu à ce sujet. Tel n'est pas non plus le cas dans les autres procédures disciplinaires. Le juge se charge de la notification, et le fait en principe immédiatement.

het onderzoeksrapport, bepaald in het laatste lid van het voorgestelde artikel 417, § 3, te herleiden naar drie maanden.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) situeert het amendement in de algemene doelstelling om voor de tuchtprocedure kortere termijnen in te stellen dan voorzien in het wetsontwerp. Drie maanden moeten ruimschoots voldoende zijn.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, houdt vast aan de termijn van vier maanden. Zij verwijst daaromtrent naar haar eerdere tussenkomst ter zake.

Art. 29

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel de modaliteiten bepaalt aangaande de oproeping, het verloop van de procedure en de uitspraak.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) stelt vast dat het ontworpen artikel 418, § 3, tweede lid, bepaalt dat het vonnis wordt uitgesproken binnen de twee maanden na de eerste terechtzitting. Die relatief korte termijn lijkt vrij problematisch, en legt een grote tijdsdruk op de tuchtrechtbank.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) gaat er van uit dat de termijn van twee maanden zeker haalbaar is. De termijn kadert bovendien in de zorg voor een vrij snelle procedure, die erop gericht is snel duidelijkheid te scheppen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) begrijpt dat de termijn van twee maanden een termijn van orde is, en geen vervaltermijn. Kan de minister dat bevestigen?

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) vraagt binnen welke termijn het vonnis ter kennis wordt gebracht. In het artikel wordt daarover niets bepaald.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, benadrukt dat de termijn is ingegeven door de zorg voor een snel verloop van de procedure. De periode van onduidelijkheid moet zo snel mogelijk een einde kennen. Zij pleit dan ook voor het behoud van de termijn van twee maanden. Zij bevestigt tevens dat de termijn van twee maanden een termijn van orde is.

Wat de kennisgeving betreft, legt de minister uit dat hierover inderdaad niets wordt bepaald. Dat is evenmin het geval in andere tuchtprocedures. De rechter draagt zorg voor de kennisgeving, en doet dat in beginsel onmiddellijk.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent l'amendement n° 12 (DOC 53 2790/002), qui vise à raccourcir les délais prévus dans l'article 418 proposé.

M. Koenraad Degroote (N-VA) explique que cet amendement s'inscrit également dans le cadre du plaidoyer de son groupe en faveur de délais plus courts que ceux prévus par le projet de loi.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, s'en tient aux délais prévus dans l'article.

Art. 30

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cet article règle les cas dans lesquels le tribunal disciplinaire a été saisi par le ministère public et où l'autorité compétente n'a pas transmis de décision au plaignant ou à l'intéressé ou informé le Conseil supérieur de la Justice dans un délai de quatre mois à dater du dépôt de la plainte.

Cet article ne donne lieu à aucune observation des membres.

Art. 31

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cet article a pour objectif de régler les modalités de la procédure d'appel contre le jugement du tribunal disciplinaire.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) constate qu'il est question, dans l'article 420, § 1er, alinéa 5, en projet, de la transmission de l'acte de récusation. Il plaide en l'occurrence en faveur d'une approche non formaliste, de manière à ce que le simple dépôt de l'acte puisse également suffire. La ministre partage-t-elle cette vision? Que faut-il entendre par "acte transmis"?

M. Koenraad Degroote (N-VA) présume que les principes habituels du Code judiciaire ont cours, ceux-là même qui s'appliquent, par exemple, aux conclusions des parties.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) suppose qu'il faut simplement veiller à ce que la personne qui envoie ou dépose le document reçoive une confirmation. La manière dont l'acte est transmis n'a pas d'importance, contrairement à la confirmation de cette transmission.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 12 (DOC 53 2790/002) in, dat ertoe strekt de in het voorgestelde artikel 418 bepaalde termijnen in te korten.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) legt uit dat ook dit amendement kadert in het pleidooi van zijn fractie voor kortere termijnen dan die waarin het wetsontwerp voorziet.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, houdt vast aan de termijnen die in het artikel zijn bepaald.

Art. 30

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, licht toe dat het artikel de gevallen regelt waarin een zaak aanhangig is gemaakt door het openbaar ministerie en de bevoegde overheid geen kennis gegeven heeft van een beslissing aan de klager of de betrokkene, of de Hoge Raad voor de Justitie niet ingelicht heeft binnen een termijn van vier maanden na de indiening van de klacht.

Het artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 31

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel tot doel heeft de modaliteiten te regelen van de procedure in hoger beroep tegen het vonnis van de tuchtrechtbank.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) stelt vast dat het ontworpen artikel 420, § 1, vijfde lid, spreekt over de toezending van de akte van wraking. Hij pleit in deze voor een niet-formalistische benadering, zodat ook de neerlegging van de akte kan volstaan. Deelt de minister die visie? Wat wordt begrepen onder de toezending?

De heer Koenraad Degroote (N-VA) gaat ervan uit dat de gangbare principes uit het Gerechtelijk Wetboek gelden, die bijvoorbeeld ook op de conclusies van de partijen van toepassing zijn.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) neemt aan dat het er op aan komt dat diegene die het document toezendt of neerlegt, een bevestiging ontvangt. De wijze van toezending heeft geen belang, de bevestiging ervan wel.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, confirme que la transmission de l'acte peut se faire de différentes manières juridiquement valables. Les principes généraux sont applicables en cette matière.

Art. 32

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise que cet article fixe les délais en ce qui concerne l'effacement d'office des différentes peines disciplinaires.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) trouve que les délais sont beaucoup trop courts et, dès lors, inacceptables. Une procédure disciplinaire sérieuse implique notamment que les peines infligées restent visibles suffisamment longtemps dans le dossier du magistrat concerné. Les délais prévus sont également très courts pour les sanctions plus lourdes.

En ce qui concerne la fixation des délais relatifs aux procédures disciplinaires, *M. Koenraad Degroote (N-VA)* demande si des recherches ont été faites sur les délais en vigueur dans d'autres professions, par exemples les professions libérales. Les délais proposés sont-ils comparables à ceux appliqués dans d'autres procédures disciplinaires existantes? En effet, parmi les personnes qui souhaitent exercer une fonction dans la magistrature figurent également des avocats. Par conséquent, une certaine concordance entre ces deux catégories professionnelles serait indiquée, ce qui ne semble pas être le cas. Les dispositions des articles 472 et suivants du Code judiciaire prévoient des sanctions disciplinaires nettement plus sévères pour les avocats. En cas de sanction mineure, le délai applicable est de six ans, et il peut même atteindre dix ans pour certaines sanctions plus lourdes.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) constate que les délais sont considérablement raccourcis. C'est en particulier le délai d'un an pour la retenue de traitement qui semble relativement court. Les délais pour le rappel à l'ordre ou le blâme sont plus défendables.

Les dispositions actuelles du Code judiciaire fixent automatiquement le délai à trois ans pour les peines légères et prévoient une possibilité d'effacement à partir de six ans pour les peines plus lourdes. Il est positif que le système proposé soit plus échelonné en fonction de la gravité de la sanction.

L'intervenant demande si l'effacement signifie que la peine disciplinaire ne peut être prise en compte d'aucune manière.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, bevestigt dat de toezending op verschillende rechtsgeldige manieren kan gebeuren. De algemene principes zijn in deze van toepassing.

Art. 32

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verduidelijkt dat het artikel de termijnen vastlegt van de ambtshalve uitwissing van de verschillende tuchtstraffen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vindt de termijnen veel te kort en derhalve onaanvaardbaar. Een ernstige tuchtprocedure houdt ook in dat de opgelegde straffen voldoende lang zichtbaar blijven in het dossier van de betrokken magistraat. Ook voor de zwaardere sancties zijn de bepaalde termijnen zeer kort.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) vraagt of met het oog op het bepalen van de termijnen ook onderzoek werd gedaan naar de termijnen die gelden voor tuchtprocedures in andere beroepscategorieën, bijvoorbeeld de vrije beroepen. Liggen de voorgestelde termijnen in de lijn van die in andere bestaande tuchtprocedures? Ten slotte postuleren ook advocaten voor een functie binnen de magistratuur. Een zekere afstemming tussen deze twee beroepsgroepen is dan ook aangewezen. Dat lijkt echter niet het geval te zijn. De bepalingen onder artikel 472 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek voorzien in aanzienlijk hogere tuchtsancties voor advocaten. In geval van een lichte sanctie geldt een termijn van zes jaar, en voor sommige zwaardere sancties zelfs tien jaar.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) stelt vast dat de termijnen aanzienlijk worden ingekort. Vooral de termijn van één jaar in geval van inhouding van wedde komt voor als vrij kort. De termijnen voor een terechtwijzing of een blaam zijn makkelijker te verdedigen.

De huidige bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek leggen de termijn automatisch vast op drie jaar voor de lichte straffen en voorzien een mogelijkheid tot uitwissing vanaf zes jaar voor de zwaardere straffen. Het is wel positief dat er thans een meer getrappt systeem wordt voorgesteld, afhankelijk van de ernst van de sanctie.

De spreker vraagt of de uitwissing ertoe leidt dat de tuchtstraf op geen enkele manier in rekening mag worden genomen.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) se rallie pleinement à la distinction établie entre les peines légères et lourdes, ainsi que c'est actuellement le cas. Le projet de loi à l'examen représente, à cet égard, un énorme assouplissement. Un délai de trois ans pour l'effacement devrait malgré tout constituer un minimum absolu dans le cas de peines lourdes, et un délai d'un an pour les peines légères. Il constate que les autres membres s'interrogent, eux aussi, sur les délais proposés en matière d'effacement.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que les délais fixés dans l'article sont le fruit de la recherche d'un équilibre raisonnable, en fonction de la sévérité de chaque sanction disciplinaire. Les délais n'ont pas non plus fait l'objet d'un vaste débat lors de l'examen antérieur du projet au Sénat (DOC Sénat 5-1067/008).

M. Christian Brotcorne (cdH) fait observer que le rapport de la discussion qui a eu lieu au Sénat au sujet de l'effacement précise uniquement ce qui suit (DOC Sénat 5-1067/008, p. 76):

"M. Bosly trouve que le régime d'effacement des peines disciplinaires prévu à l'article 421, proposé du Code judiciaire (article 36 de la proposition de loi) fait preuve d'humanité. L'article prévoit l'effacement d'office des peines disciplinaires, sans qu'il soit nécessaire de le demander, après un délai assez bref dont la durée varie en fonction de la gravité de la sanction.

Sur le plan des principes, ce régime est excellent. (...)"

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) fait également observer que l'article 421 en projet ne reprend pas l'ensemble des sanctions prévues par l'article 8 du projet de loi. Il cite à titre d'exemple la perte du dernier supplément de traitement ou le retrait de mandat. À quel endroit ces sanctions figurent-elles?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que les sanctions dont l'effacement n'est pas prévu ne peuvent pas être effacées. Il est du reste logique que le retrait de mandat, la démission d'office, la destitution ou la révocation ne soient pas effacés.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) comprend que la perte du dernier supplément de traitement se situe au même niveau que la régression barémique. Elle renvoie à cet égard au § 4 de l'article 405 proposé (article 8 du projet de loi).

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vindt zich volledig terug in het onderscheid tussen de lichte en de zware straffen, zoals dat vandaag de dag het geval is. Het voorliggende wetsontwerp is in het licht daarvan een immense versoepeling. Voor de zwaardere straffen zou drie jaar voor de uitwissing toch een absoluut minimum moeten zijn, en voor de lichte één jaar. Hij stelt vast dat ook de overige leden vraagtekens plaatsen bij de voorgestelde termijnen voor uitwissing.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat de in het artikel vastgelegde termijnen het resultaat zijn van een zoektocht naar een redelijk evenwicht, afhankelijk van de zwaarte van elke tuchtstraf. De termijnen hebben evenmin het voorwerp uitgemaakt van een uitgebreide discussie tijdens de eerdere bespreking in de Senaat (Doc. Senaat 5-1067/008).

De heer Christian Brotcorne (cdH) wijst erop dat het verslag van de bespreking in de Senaat aangaande uitwissing enkel het volgende bepaalt (Doc. Senaat 5-1067/008, blz. 76):

"De heer Bosly vindt dat de regeling van uitwissing van de tuchtstraffen waarin het voorgestelde artikel 421 van het Gerechtelijk Wetboek voorziet (artikel 36 van het wetsvoorstel) blijk geeft van menselijkheid. Het artikel voorziet in de ambtshalve uitwissing van de tuchtstraffen, zonder dat het nodig is dat te vragen, na een vrij korte termijn die varieert naar gelang van de ernst van de straf.

Principieel is de regeling uitstekend. (...)"

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) merkt ook op dat niet alle sancties, voorzien in artikel 8 van het wetsontwerp, werden opgelijst in het ontworpen artikel 421, zoals het verlies van laatste weddebijslag of de intrekking van het mandaat. Waar krijgen die sancties een plaats?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat de sancties waarvoor geen uitwissing wordt voorzien, ook niet kunnen worden uitgewist. Het is ook logisch dat een intrekking van het mandaat, een ontslag van ambtswege of een ontzetting uit het ambt of afzetting niet worden uitgewist.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) begrijpt dat het verlies van laatste weddebijslag op gelijke hoogte moet worden geplaatst als de lagere inschaling. Zij verwijst daarvoor naar paragraaf 4 van het voorgestelde artikel 421, neergelegd onder artikel 8 van het wetsontwerp.

M. Koenraad Degroote (N-VA) et M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) présentent l'amendement n° 39 (DOC 53 2790/004), qui tend à reprendre la réglementation actuellement contenue dans l'article 427bis du Code judiciaire concernant l'effacement des peines mineures.

Art. 33

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que cet article fixe les modalités applicables dans le cas où l'existence d'un élément nouveau est démontrée.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) constate qu'aucun délai n'est fixé en la matière. Cela signifie-t-il que cette possibilité reste maintenue pendant une durée illimitée — pour autant évidemment que la demande présente encore un intérêt?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, confirme l'interprétation de M. Van Hecke.

Art. 34

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article règle la rédaction du rapport annuel d'activités.

L'article ne donne lieu à aucune observation.

Art. 35 et 36

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que les articles visent à abroger la réglementation existante dans le Code judiciaire.

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

Art. 37

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article vise à remplacer, dans l'article 770, § 5, alinéa 2, du Code judiciaire, les mots "peine majeure de 1er degré" par les mots "retenue de traitement".

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) en de heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) dienen amendement nr. 39 (DOC 53 2790/004) in, dat tot doel heeft de huidige regeling rond de uitwissing voor de lichte tuchtstraffen, neergelegd in artikel 427bis van het Gerechtelijk Wetboek, over te nemen.

Art. 33

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel de modaliteiten bepaalt indien wordt aangetoond dat er een nieuw element bestaat.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) stelt vast dat er geen enkele termijn wordt bepaald. Betekent het dat die mogelijkheid steeds blijft bestaan, uiteraard voor zover het verzoek nog enig nut heeft?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, bevestigt de vraag van de heer Van Hecke.

Art. 34

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verduidelijkt dat het artikel de opstelling van het jaarlijks activiteitenverslag regelt.

Het artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 35 en 36

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat de artikelen strekken tot de opheffing van de bestaande regeling in het Gerechtelijk Wetboek.

Deze artikelen geven geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 37

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verklaart dat het artikel ertoe strekt in artikel 770, § 5, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek de woorden "zware straf in eerste graad" vervangen door de woorden "inhouding van de wedde".

Deze artikelen geven geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 38

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, précise que l'article concerne le retrait du mandat de chef de corps, qui entraîne la perte du maintien du traitement.

L'article ne donne lieu à aucune observation.

Art. 39

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique que l'article dispose que les autorités disciplinaires visées à l'actuel article 412, § 2, du Code judiciaire restent compétentes pour les procédures en cours dans lesquelles le Conseil national de discipline a rendu un avis à la date d'entrée en vigueur intégrale de la loi.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent un amendement n° 13 (DOC 53 2790/002), qui concrétise le principe de la présence de juges non professionnels dans la composition des organes disciplinaires. À cet égard, il est renvoyé à l'amendement n° 7 à l'article 18 du projet de loi.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, renvoie à son argumentation sous l'article 18 du projet de loi concernant l'incompatibilité de l'amendement avec la Constitution.

Art. 40

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la justice, explique que l'article règle l'entrée en vigueur de la loi.

Mme Daphné Dumery (N-VA) et consorts présentent un amendement n° 14 (DOC 53 2790/004), qui fixe l'entrée en vigueur ultime de la loi au 1er janvier 2014.

M. Koenraad Degroote (N-VA) ajoute que l'amendement vise aussi à faire entrer toutes les dispositions en vigueur simultanément, de manière globale.

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent un amendement n° 28 (DOC 53 2790/003), qui vise à faire entrer la loi en vigueur au plus tard le 1er janvier 2014.

Art. 38

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, licht toe dat het artikel handelt over de intrekking van het mandaat van korpschef, dat leidt tot het verlies van het behoud van wedde.

Het artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen van de leden.

Art. 39

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel aangeeft dat de tuchtoverheden, bedoeld in het huidige artikel 412, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, bevoegd blijven voor de lopende procedures waarin de Nationale Tuchtraad een advies verstrekt heeft op de datum van de volledige inwerkingtreding van de wet.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 13 (DOC 53 2790/002) in, dat een concretisering is van het beginsel van de lekenrechters bij de samenstelling van de tuchtorganen. In dat verband wordt verwezen naar amendement nr. 7 op artikel 18 van het wetsontwerp.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, verwijst naar haar argumentatie onder artikel 18 van het wetsontwerp aangaande de onverenigbaarheid van het amendement met de Grondwet.

Art. 40

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat het artikel de inwerkingtreding van de wet regelt.

Mevrouw Daphné Dumery (N-VA) c.s. dient amendement nr. 14 (DOC 53 2790/004) in, dat de uiterlijke inwerkingtreding van de wet bepaalt op 1 januari 2014.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) voegt toe dat het amendement tevens tot doel heeft alle bepalingen tegelijk als geheel in werking te laten treden.

De heer Christian Brotcorne (cdH) c.s. dient amendement nr. 28 (DOC 53 2790/003) in, dat tot doel heeft de wet uiterlijk op 1 januari 2014 te laten treden.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, est prête à tout mettre en œuvre pour permettre une entrée en vigueur le 1er janvier 2014. Mais tout dépendra bien sûr de la suite du parcours parlementaire du projet.

Elle souligne qu'elle préfère la date du 1er septembre 2014, étant donné que ce délai est suffisamment long pour laisser la procédure législative suivre son cours. En outre, cette date coïncide avec le début de l'année judiciaire. Néanmoins, elle s'engage à faire entrer la loi en vigueur le plus rapidement possible.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) explique que le projet de loi stipule que la composition des organes disciplinaires a toujours lieu en septembre.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) est d'accord sur le fait qu'il convient de viser le début d'une année judiciaire, c'est-à-dire en septembre, et plaide dès lors en faveur d'une entrée en vigueur le 1er septembre 2014.

À la suite de cette discussion, l'amendement n° 28 est retiré par ses auteurs.

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent ensuite l'amendement n° 40 (DOC 53 2790/004), qui tend à prévoir que la loi entre en vigueur le 1er septembre 2014 au plus tard, à l'exception du fixant en vigueur.

M. Koenraad Degroote (N-VA) demande si la date du 1er septembre 2014 n'a pas été choisie pour que la loi entre en vigueur après les élections de 2014?

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, nie que l'argument des élections ait joué en la matière.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, is bereid alles in het werk te stellen om een inwerking-treding op 1 januari 2014 mogelijk te maken. Uiteraard hangt een en ander af van de verdere parlementaire behandeling.

Zij benadrukt de voorkeur te geven aan de streefdatum van 1 september 2014, aangezien die termijn voldoende ruim is voor het verdere verloop van de wetgevende procedure. Bovendien valt die termijn samen met de start van het gerechtelijk jaar. Niettemin engageert zij zich tot een zo snel mogelijke inwerkingtreding.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) legt uit dat het wetsontwerp stipuleert dat de samenstelling van de tuchtorganen steeds plaatsvindt in september.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) treedt bij dat moet worden gekeken naar de start van een gerechtelijk jaar in de maand september, en pleit bijgevolg voor de inwerkingtreding op 1 september 2014.

Ingevolge de bespreking wordt amendement nr. 28 door de indieners ingetrokken.

De heer Christian Brotcorne (cdH) c.s. dient daarop amendement nr. 40 (DOC 53 2790/004) in, dat ertoe strekt te bepalen dat de wet uiterlijk op 1 september 2014 in werking treedt, met uitzondering van de inwerkingtreddingsbepaling.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) vraagt of de streefdatum van 1 september 2014 niet tot doel heeft de inwerkingtreding te laten plaatsvinden na de verkiezingen in dat jaar?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, ontkent dat het argument van de verkiezingen in deze meespeelt.

IV. — VOTES

Art. 1er à 3

Les articles 1er à 3 sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 3/1 (*nouveau*)

L'amendement n° 1 tendant à insérer un nouvel article est rejeté par 9 voix contre 4.

Art. 4

L'amendement n° 19 est rejeté par 12 voix contre une.

L'amendement n° 30 est adopté à l'unanimité.

L'article 4, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 4/1 (*nouveau*)

L'amendement n° 2 tendant à insérer un nouvel article est rejeté par 9 voix contre 3 et une abstention.

Art. 4/2 (*nouveau*)

L'amendement n° 3 tendant à insérer un nouvel article est rejeté par 9 voix contre 3 et une abstention.

Art. 5 à 7

Les articles 5 à 7 sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 7/1 (*nouveau*)

L'amendement n° 20 tendant à insérer un nouvel article est rejeté par 9 voix contre 4.

Art. 8

L'amendement n° 21 est rejeté par 12 voix contre une.

IV. — STEMMINGEN

Art. 1 tot 3

De artikelen 1 tot 3 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

Art. 3/1 (*nieuw*)

Amendement nr. 1 tot invoeging van een nieuw artikel wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Art. 4

Amendement nr. 19 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 1.

Amendement nr. 30 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 4, zoals geamendeerd, wordt eenparig aangenomen.

Art. 4/1 (*nieuw*)

Amendement nr. 2 tot invoeging van een nieuw artikel wordt verworpen met 9 tegen 3 stemmen en 1 onthouding.

Art. 4/2 (*nieuw*)

Amendement nr. 3 tot invoeging van een nieuw artikel wordt verworpen met 9 tegen 3 stemmen en 1 onthouding.

Art. 5 tot 7

De artikelen 5 tot 7 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

Art. 7/1 (*nieuw*)

Amendement nr. 20 tot invoeging van een nieuw artikel wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Art. 8

Amendement nr. 21 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 1.

L'article 8 est adopté à l'unanimité.

Art. 9

Les amendements n°s 22 et 4 sont successivement rejetés par 9 voix contre 4.

L'article 9 est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Art. 10

L'article 10 est adopté à l'unanimité.

Art. 11

L'amendement n° 35 est adopté à l'unanimité.

Les amendements n°s 34 (sous-amendement à l'amendement n° 15) et 15 sont successivement retirés.

L'article 11, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 12 et 13

Les articles 12 et 13 sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 14

L'amendement n° 29 est rejeté par 10 voix contre une et 2 abstentions.

Les amendements n°s 5 et 23 sont successivement rejetés par 9 voix contre 4.

L'amendement n° 16 est adopté par 10 voix contre 3.

L'article 14, ainsi modifié, est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Art. 15

L'article 15 est adopté à l'unanimité.

Artikel 8 wordt eenparig aangenomen.

Art. 9

De amendementen 22 en 4 worden achtereenvolgens verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Artikel 9 wordt aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 10

Artikel 10 wordt eenparig aangenomen.

Art. 11

Amendement nr. 35 worden eenparig aangenomen.

De amendementen 34 (subamendement op amendement nr. 15) en 15 worden achtereenvolgens ingetrokken.

Artikel 11, zoals geamendeerd, wordt eenparig aangenomen.

Art. 12 en 13

De artikelen 12 en 13 worden achtereenvolgens en eenparig aangenomen.

Art. 14

Amendement nr. 29 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

De amendementen 5 en 23 worden achtereenvolgens verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Amendement nr. 16 wordt aangenomen met 10 tegen 3 stemmen.

Artikel 14, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 15

Artikel 15 wordt eenparig aangenomen.

Art. 16

Les amendements n°s 6 et 24 sont successivement rejetés par 9 voix contre 4.

L'amendement n° 17 est adopté par 10 voix contre 3.

L'article 16, ainsi modifié, est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Art. 17

L'article 17 est adopté à l'unanimité.

Art. 18

Les amendements n°s 7 et 25 sont successivement rejetés par 9 voix contre 4.

L'amendement n° 18 est adopté par 10 voix contre 3.

L'amendement n° 31 est adopté à l'unanimité.

L'amendement n° 32 est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

L'article 18, ainsi modifié, est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

Art. 18/1 (*nouveau*)

L'amendement n° 33 tendant à insérer un nouvel article est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Art. 19

L'article 19 est adopté à l'unanimité.

Art. 20

L'amendement n° 26 est rejeté par 9 voix contre une et 3 abstentions.

L'article 20 est adopté à l'unanimité.

Art. 21

L'article 21 est adopté à l'unanimité.

Art. 16

De amendementen 6 en 24 worden achtereenvolgens verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Amendement nr. 17 wordt aangenomen met 10 tegen 3 stemmen.

Artikel 16, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 17

Artikel 17 wordt eenparig aangenomen.

Art. 18

De amendementen 7 en 25 worden achtereenvolgens verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Amendement nr. 18 wordt aangenomen met 10 tegen 3 stemmen.

Amendement nr. 31 wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 32 wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

Artikel 18, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 18/1 (*nieuw*)

Amendement nr. 33 tot invoeging van een nieuw artikel wordt aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 19

Artikel 19 wordt eenparig aangenomen.

Art. 20

Amendement nr. 26 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1 en 3 onthoudingen.

Artikel 20 wordt eenparig aangenomen.

Art. 21

Artikel 21 wordt eenparig aangenomen.

Art. 22

Les amendements n°s 8 et 9 sont rejetés successivement par 10 voix contre 3.

L'amendement n° 27 est rejeté par 9 voix contre 4.

L'article 22 est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Art. 23

L'amendement n° 10 est rejeté par 10 voix contre 3.

L'article 23 est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

Art. 24

L'article 24 est adopté à l'unanimité.

Art. 25

L'amendement n° 36 est adopté à l'unanimité.

L'article 25, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 26

L'article 26 est adopté par 12 voix et une abstention.

Art. 27

L'article 27 est adopté à l'unanimité.

Art. 28

L'amendement n° 11 est rejeté par 10 voix contre 3.

L'amendement n° 37 est adopté à l'unanimité.

L'amendement n° 38 est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

Art. 22

De amendementen 8 en 9 worden achtereenvolgens verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Amendement nr. 27 wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Artikel 22 wordt aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 23

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Artikel 23 wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 24

Artikel 24 wordt eenparig aangenomen.

Art. 25

Amendement nr. 36 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 25, zoals geamendeerd, wordt eenparig aangenomen.

Art. 26

Artikel 26 wordt aangenomen met 12 stemmen en 1 onthouding.

Art. 27

Artikel 27 wordt eenparig aangenomen.

Art. 28

Amendement nr. 11 wordt verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Amendement nr. 37 wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 38 wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

L'article 28, ainsi modifié, est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

Art. 29

L'amendement n°12 est rejeté par 9 voix contre 3 et une abstention.

L'article 29 est adopté par 10 voix et 3 abstentions.

Art. 30 et 31

Les articles 30 et 31 sont adoptés successivement à l'unanimité.

Art. 32

L'amendement n° 39 est rejeté par 9 voix contre 4.

L'article 32 est adopté par 9 voix contre 3 et une abstention.

Art. 33 à 38

Les articles 33 à 38 sont adoptés successivement à l'unanimité.

Art. 39

L'amendement n° 13 est rejeté par 9 voix contre 4.

L'article 39 est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Art. 40

L'amendement n° 14 est rejeté par 9 voix contre 3 et une abstention.

L'amendement n° 28 est retiré.

L'amendement n° 40 est adopté à l'unanimité.

L'article 40, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Artikel 28, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 29

Amendement nr. 12 wordt verworpen met 9 tegen 3 stemmen en 1 onthouding.

Artikel 29 wordt aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 30 en 31

De artikelen 30 en 31 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 32

Amendement nr. 39 wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Artikel 32 wordt aangenomen met 9 tegen 3 stemmen en 1 onthouding.

Art. 33 tot 38

De artikelen 33 tot 38 worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 39

Amendement nr. 13 wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

Artikel 39 wordt aangenomen met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Art. 40

Amendement nr. 14 wordt verworpen met 9 tegen 3 stemmen en 1 onthouding.

Amendement nr. 28 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 40 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 40, zoals geamendeerd, wordt eenparig aangenomen.

V. — DEUXIÈME LECTURE (ART. 94 DU RÈGLEMENT)

Les articles modifiés, tels qu'ils ont été adoptés en première lecture, ont été soumis à une deuxième lecture lors de la réunion du 4 juin 2013. Le texte adopté en première lecture par la commission de la Justice est annexé au présent rapport.

Au cours de cette réunion, la commission a pris connaissance d'une note de légistique du service juridique de la Chambre. Elle souscrit à la plupart des corrections proposées.

Avant d'entamer la discussion des articles, *Mme Carina Van Cauter, présidente a.i.*, souligne en particulier que le service juridique recommande de ne pas utiliser, en français, différentes dénominations pour désigner la même personne ("la personne concernée" et "la personne (mise) en cause"), mais de toujours parler de "la personne concernée".

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que la commission, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

Art. 4

Le service juridique fait observer qu'il s'indique de remplacer, dans le texte néerlandais de l'article 259*sexies*/1, alinéa 3, proposé, les mots "*rechtbanken van eerste aanleg*" par les mots "*hoven van beroep*". Le texte néerlandais est ainsi mis en concordance avec la version française, conforme à l'intention de faire désigner les conseillers au tribunal disciplinaire d'appel par leurs propres assemblées générales et non par les assemblées générales des tribunaux de première instance.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que la commission, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

Art. 8

Le service juridique fait observer que l'article 39 du projet de loi règle le rapport entre le retrait du mandat de chef de corps par les tribunaux disciplinaires et le maintien du traitement. Étant donné que cet article n'est pas conçu comme une disposition transitoire, il est préférable d'insérer la disposition dans le Code judiciaire plutôt que dans une loi particulière. L'article 405, § 6,

V. — TWEDE LEZING (ART. 94 VAN HET REGLEMENT)

De geamendeerde artikelen, zoals ze in eerste lezing werden aangenomen, zijn tijdens de vergadering van 4 juni 2013 aan een tweede lezing onderworpen. De tekst die door de commissie voor de Justitie in eerste lezing werd aangenomen, gaat als bijlage bij dit verslag.

Tijdens die vergadering heeft de commissie kennis genomen van een wetgevingstechnische nota van de Juridische Dienst van de Kamer. Ze stemt in met het merendeel van de voorgestelde correcties.

Vooraleer de artikelsgewijze bespreking wordt aangevat, wijst *mevrouw Carina Van Cauter, voorzitter a.i.*, er in het bijzonder op dat de Juridische Dienst opmerkt dat het aanbeveling verdient om in de Franse versie van de tekst geen verschillende benamingen te gebruiken om te verwijzen naar dezelfde persoon ("*la personne concernée*" en "*la personne (mise) en cause*"), maar altijd te spreken van "*la personne concernée*".

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 4

De Juridische Dienst merkt op dat het aangewezen is om in het derde lid van het ontworpen artikel 259*sexies*/1 de woorden "*rechtbanken van eerste aanleg*" door de woorden "*hoven van beroep*" te vervangen. Zo wordt Nederlandse versie in overeenstemming gebracht met de Franse versie, die overeenstemt met de bedoeling de raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep te laten aanwijzen door hun eigen algemene vergaderingen en niet door de algemene vergaderingen van de rechtbanken van eerste aanleg.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 8

De Juridische Dienst merkt op dat artikel 39 van het wetsontwerp de verhouding bepaalt tussen de intrekking van het mandaat van korpschef door de tuchtrechtscolleges en het behoud van wedde. Aangezien dit artikel niet als een overgangsbepaling is opgevat, verdient het de voorkeur de bepaling in het Gerechtelijk Wetboek op te nemen in plaats van in een bijzondere wet. De

proposé semble être l'endroit indiqué, le texte de l'article 39 pouvant y être inséré dans un alinéa 2.

Mme Sonja Becq (CD&V) et consorts présentent, dans le prolongement de cette observation, l'*amendement n° 41*, qui tend à compléter l'article 405, § 6, proposé, du Code judiciaire par un alinéa rédigé comme suit:

“Le retrait du mandat de chef de corps entraîne la perte du maintien du traitement visé à l'article 102, § 1er, alinéa 3 de la loi du 22 décembre 1998 modifiant certaines dispositions de la deuxième partie du Code judiciaire concernant le Conseil supérieur de la Justice, la nomination et la désignation de magistrats et instaurant un système d'évaluation pour les magistrats et à l'article 18 de la loi du 18 décembre 2006 modifiant les articles 80, 259quater, 259quinquies, 259nonies, 259decies, 259undecies, 323bis, 340, 341, 346 et 359 du Code judiciaire, rétablissant dans celui-ci l'article 324 et modifiant les articles 43 et 43quater de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire.”.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de cet amendement.

*
* *

L'amendement n° 41 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

L'article 8, ainsi modifié, est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

Art. 11

Le Service juridique fait observer que l'amendement de cet article a permis de préciser que le ministère public ne dispose d'aucune marge d'appréciation lorsque le ministre applique le droit d'injonction. Toutefois, en toute autre hypothèse, le mot "saisit" (au lieu des mots "peut saisir") peut prêter à confusion. En effet, sur la base du texte proposé, ce droit du ministère public pourrait être interprété comme une obligation, d'autant plus que, s'agissant du droit d'injonction, cette même expression désigne une obligation. Le Service juridique souligne également que si la commission n'entend pas obliger le ministère public à demander la suspension, elle pourrait envisager de formuler la troisième phrase comme suit:

aangewezen plaats lijkt het ontworpen artikel 405, § 6, te zijn alwaar men de tekst van artikel 39 als een tweede lid zou kunnen invoegen.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) c.s. dient in het verlengde hiervan een *amendement nr. 41* in. Daarin wordt voorgesteld om het ontworpen artikel 405, § 6, van het Gerechtelijk Wetboek aan te vullen met een lid, luidende:

“De intrekking van het mandaat van korpschef leidt tot het verlies van het behoud van wedde bedoeld in artikel 102, § 1, derde lid, van de wet van 22 december 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van deel II van het Gerechtelijk wetboek met betrekking tot de Hoge raad voor de Justitie, de benoeming en aanwijzing van magistraten en tot invoering van een evaluatiesysteem, alsook bedoeld in artikel 18 van de wet van 18 december 2006 tot wijziging van de artikelen 80, 259quater, 259quinquies, 259nonies, 259decies, 259undecies, 323bis, 340, 341, 346 en 359 van het Gerechtelijk wetboek, tot herstel van in dit Wetboek van artikel 324 en tot wijziging van de artikelen 43 en 43quater van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.”.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement.

*
* *

Amendement nr. 41 wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Artikel 8, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 11

De Juridische Dienst merkt op dat, ten gevolge van de amendering van dit artikel duidelijk is gemaakt dat het openbaar ministerie geen appreciatiemarge heeft wanneer de minister het injunctierecht aanwendt. De uitdrukking "wendt zich" (i.p.v. "kan zich wenden") kan echter buiten die hypothese tot verwarring aanleiding geven. Men zou dit recht van het openbaar ministerie op basis van de ontworpen tekst namelijk kunnen interpreteren als een verplichting, temeer daar diezelfde uitdrukking wat het injunctierecht betreft op een verplichting wijst. Er wordt bovendien op gewezen dat, indien de commissie het openbaar ministerie niet wenst te verplichten om de schorsing te verzoeken, zij de volgende bewoordingen zou kunnen overwegen voor de derde zin:

“Le ministère public peut saisir ou saisit sur injonction du ministre de la Justice, l’autorité visée à l’article 412, § 1er, d’une demande de suspension dans l’intérêt du service.”

À la suite de cette observation, Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent un amendement n° 43 tendant à modifier l’article 406, § 1er, alinéa 2, proposé conformément à la suggestion du Service juridique.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, marque son accord sur l’objet de cet amendement.

Le Service juridique observe en outre que la formulation actuelle implique que l’intervention du ministère public, qu’elle ait lieu ou non sur injonction du ministre de la Justice, ne concerne que la demande initiale de suspension. Le ministère public ne serait associé ni à la retenue de 20 % du traitement brut, ni à la prorogation de la suspension, qu’elle ait lieu ou non sur injonction du ministre de la Justice.

Aux termes de l’article 420, § 2, proposé, le ministre de la Justice ne pourrait pas non plus s’appuyer sur le droit d’injonction pour faire interjeter appel d’une décision du chef de corps concernant une mesure d’ordre. En effet, le texte mentionne seulement le ministère public et non le droit d’injonction.

Si ce droit d’injonction limité est conforme aux intentions de la commission, le texte proposé est suffisant.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, confirme que l’objectif était de prévoir uniquement un droit d’injonction limité.

Enfin, le Service juridique formule les observations suivantes:

1°) Dans le 1°, alinéa 2, proposé, il ne voit pas bien ce que signifie le mot “*respectivement*”.

2°) Dans le 3°, dans le premier des alinéas proposés du texte néerlandais, on écrira “*aan*” au lieu de “*bij*” (de betrokken persoon bezorgd), en vue de mettre la version néerlandaise en concordance avec la version française.

3°) Dans le 3°, dans le deuxième des alinéas proposés, les versions française et néerlandaise du nouvel alinéa 2 ne concordent pas. Selon la version française,

“Het openbaar ministerie kan zich wenden of wendt zich op injunctie van de minister van Justitie tot de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid met een verzoek tot schorsing in het belang van de dienst.”

Aansluitend op deze opmerking dient mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. een amendement nr. 43 in om de door de Juridische Dienst gesuggereerde wijziging van het ontworpen artikel 406, § 1, tweede lid door te voeren.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement.

Voorts wijst de Juridische Dienst erop dat in de huidige formulering het optreden van het openbaar ministerie, al dan niet op injunctie van de minister van Justitie, enkel betrekking heeft op het initiële verzoek tot schorsing. Bij de inhouding van 20 % van de brutowedde en de verlenging van de schorsing zou het openbaar ministerie, al dan niet op injunctie van de minister van Justitie, geen rol spelen.

Evenmin zou volgens het ontworpen artikel 420, § 2, de minister van Justitie via het injunctierecht hoger beroep kunnen laten instellen tegen een beslissing van de korpschef over een ordemaatregel. De tekst vermeldt immers enkel het openbaar ministerie, en niet het injunctierecht.

In de mate waarin dit beperkte injunctierecht in overeenstemming is met de bedoeling van de commissie, is de ontworpen tekst toereikend.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, bevestigt dat het de bedoeling was om slechts in een beperkt injunctierecht te voorzien.

Ten slotte maakt de Juridische Dienst de volgende opmerkingen:

1°) Onder het 1°, in het ontworpen tweede lid, wordt niet goed ingezien wat het woord “*respectievelijk*” betekent.

2°) Onder het 3°, in het eerste van de ontworpen leden, schrijve men “*aan*” in plaats van “*bij*” (de betrokken persoon bezorgd). Zo wordt de Nederlandse versie in overeenstemming gebracht met de Franse taalversie.

3°) Onder het 3°, in het tweede van de ontworpen leden, stemmen de taalversies van het tweede nieuwe lid niet overeen. Volgens de Franse versie, in tegenstelling

contrairement à la version néerlandaise, la décision est en effet notifiée au parquet sans accusé de réception ni envoi recommandé.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, propose, en vue de répondre à l'observation mentionnée au 1°, de supprimer le mot "respectivement". Elle souscrit à l'observation mentionnée au 2° et confirme que c'est la version néerlandaise de la disposition visée au 3° qui est correcte. La version française doit être mise en concordance avec le texte néerlandais.

La commission y souscrit et le texte est adapté en conséquence.

*
* *

L'amendement n° 43 est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

L'article 11, ainsi modifié et corrigé sur le plan légistique, est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

Art. 14

Le Service juridique suggère de remplacer, dans l'article 409, § 1er, alinéa 3, deuxième phrase, proposé, les mots "*les frais*" par les mots "*les frais de traduction*".

Il fait en outre remarquer que, dans le même article 409, § 1er, alinéa 5, proposé, il serait préférable de supprimer, dans la version néerlandaise, les mots "*in de zetel*". La mention "*In de zetel*" est incorrecte sur le plan du contenu et, de plus, elle n'ajoute rien. En français, les mots "*au siège duquel*" peuvent être conservés car il s'agit d'une expression consacrée.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, et la commission souscrivent à la première remarque et le texte est adapté en ce sens.

En ce qui concerne la deuxième remarque, la ministre explique que le texte a déjà été mis en conformité avec le projet de loi qui redessinera le paysage judiciaire, et qui doit encore être déposé. Selon la nouvelle réglementation, le tribunal de première instance aura plusieurs lieux d'audience. Il importe par conséquent de ne pas supprimer les mots "*in de zetel*". *La commission* se rallie à cet avis.

tot de Nederlandse versie, wordt immers van de beslissing aan het parket kennis gegeven zonder ontvangstbewijs of aangetekende zending.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, stelt voor om, in antwoord op de onder 1° gemaakte opmerking, het woord "respectievelijk" weg te laten. Zij gaat akkoord met de onder 2° gemaakte opmerking en bevestigt dat de Nederlandse versie van de onder 3° bedoelde bepaling de juiste is. De Franse versie dient hiermee in overeenstemming te worden gebracht.

De commissie gaat hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

*
* *

Amendement nr. 43 wordt aangenomen met 9 stemmen en 3 onthoudingen.

Artikel 11, aldus geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 9 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 14

De Juridische Dienst suggereert om in het ontworpen artikel 409, § 1, derde lid, tweede volzin, de woorden "*de kosten*" te vervangen door de woorden "*de vertaalkosten*".

Voorts wordt opgemerkt dat in hetzelfde ontworpen artikel 409, § 1, vijfde lid, men de woorden "*in de zetel*" beter weglaat. "*In de zetel*" is inhoudelijk verkeerd en brengt bovendien niets bij. In het Frans mogen de woorden "*au siège duquel*" worden behouden, omdat het om een geijkte uitdrukking gaat.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en de commissie gaan akkoord met de eerste opmerking en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Wat de tweede opmerking betreft, legt de minister uit dat de tekst reeds in overeenstemming is met het nog in te dienen wetsontwerp dat het gerechtelijk landschap zal hertekenen. Volgens de nieuwe regeling zal de rechtbank van eerste aanleg meer dan één zittingsplaats hebben. Daarom is het nuttig de woorden "*in de zetel*" niet weg te laten. *De commissie* stemt hiermee in.

Art. 16

Selon le Service juridique, il serait préférable d'harmoniser l'agencement de l'article 410 proposé avec celui de l'article 409 proposé, dont la construction est similaire. À cette fin, le texte devrait être divisé en trois paragraphes, le deuxième paragraphe commençant par l'alinéa 7 et le troisième paragraphe par l'alinéa 11. Les références contenues dans l'alinéa 12 de l'article 410 proposé, dans l'article 411, § 6, alinéas 1er et 2, proposé et dans l'article 411/1, alinéa 4, proposé, doivent dans ce cas être adaptées en conséquence.

Une observation similaire à celle faite concernant l'article 14 est également formulée: dans le texte néerlandais, on remplacera les mots "*bij het hof van beroep in de zetel waar de tuchtrechtbank in hoger beroep*" par les mots "*bij het hof van beroep waar de tuchtrechtbank in hoger beroep*".

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, et la commission souscrivent à la première observation et le texte est adapté en conséquence. En ce qui concerne la seconde observation, la ministre renvoie à la réponse qu'elle a donnée lors de la discussion de l'article 14. Elle ne souscrit pas au remplacement proposé. *La commission* marque son accord sur ce point.

Art. 18

Le Service juridique fait remarquer que la signification de l'article 411, § 3, alinéa 2, deuxième phrase, n'apparaît pas clairement. Si les quatre magistrats francophones et les quatre magistrats néerlandophones dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles sont désignés de la même manière que les magistrats des autres ressorts, il faut le préciser dans le texte.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent dès lors l'amendement n° 44 tendant à compléter la deuxième phrase par les mots "de la même manière" dans la disposition en question.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de cet amendement.

*
* *

L'amendement n° 44 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 16

Volgens de Juridische Dienst zou de indeling van het ontworpen artikel 410 het best worden afgestemd op die van het ontworpen artikel 409, dat een soortgelijke opbouw heeft. Daartoe zou de tekst in drie paragrafen moeten worden ingedeeld, waarbij de tweede paragraaf begint bij het zevende lid en de derde paragraaf bij het elfde lid. De verwijzingen in het twaalfde lid van het ontworpen artikel 410, in het ontworpen artikel 411, § 6, eerste en tweede lid, en in het ontworpen artikel 411/1, vierde lid, dienen in dat geval daaraan te worden aangepast.

Er wordt ook een opmerking gemaakt die gelijkaardig is aan deze die vermeld werd bij artikel 14: de woorden "bij het hof van beroep in de zetel waar de tuchtrechtbank in hoger beroep" worden beter vervangen door de woorden "bij het hof van beroep waar de tuchtrechtbank in hoger beroep".

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en de commissie gaan akkoord met de eerste opmerking en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast. De minister verwijst voor de tweede opmerking naar het antwoord dat zij heeft gegeven bij de bespreking van artikel 14. Zij stemt niet in met de gesuggereerde vervanging. *De commissie* gaat hiermee akkoord.

Art. 18

De Juridische Dienst acht het niet duidelijk hoe het ontworpen artikel 411, § 3, tweede lid, tweede zin, moet worden begrepen. Als de vier Nederlandstalige en de vier Franstalige magistraten in het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel worden aangewezen op dezelfde wijze als de magistraten van de andere rechtsgebieden, moet dit in de tekst tot uiting worden gebracht.

Daarom dient *mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s.* een amendement nr. 44 in teneinde in de aangeduide bepaling de woorden "op dezelfde wijze" in te voegen tussen de woorden "vier Franstalige magistraten" en het woord "aangewezen".

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement.

*
* *

Amendement nr. 44 wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

L'article 11, ainsi modifié, est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Art. 23

Le service juridique fait observer qu'il convient de remplacer, dans le texte néerlandais de l'article 413, § 2, alinéa 2, proposé, les mots "*hoger beroep instellen*" par les mots "*beroep instellen*".

Dans le même article 413, § 4, alinéa 2, proposé, l'expression "*ne donne aucune suite à cette enquête*" / "*geen enkel gevolg geeft aan dit onderzoek*" implique que l'enquête est achevée mais qu'aucune mesure n'a été prise par la suite, ce qui n'est pas conforme à l'intention du législateur. Le service juridique propose de remplacer cette formulation par les mots suivants: "*n'y donne aucune suite*" / "*daaraan geen enkel gevolg geeft*" (qui renvoie à l'ouverture de l'enquête).

Dans le même article 413, § 5, proposé, les deux versions linguistiques ne correspondent pas ("*Le tribunal disciplinaire est également saisi des recours*" versus "*Bij de tuchtrechtbank kan ook het beroep aanhangig gemaakt worden*"). Il convient d'harmoniser les versions.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que la commission, souscrivent à ces observations. En ce qui concerne la remarque relative à l'article 413, § 5, proposé, il est souligné que le texte français doit être mis en concordance avec le texte néerlandais. Le texte est adapté en conséquence.

Art. 27

Afin de mettre le texte français de l'article 416, alinéa 2, proposé, en concordance avec le texte néerlandais, le service juridique suggère de remplacer la dernière phrase par ce qui suit: "*Le tribunal fait droit à cette demande, à moins qu'il n'estime que l'intérêt général s'y oppose*".

À l'inverse, il est proposé de remplacer, dans le même article 416, alinéa 4, proposé, *in fine*, dans le texte néerlandais, les mots "*of, in de mate dat dit door de tuchtrechtbank onder bepaalde omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geacht, wanneer de openbaarheid de belangen van de rechtsbedeling zou schaden*" par les mots "*of in de mate dat dit door de tuchtrechtbank strikt noodzakelijk wordt geacht, wanneer in bepaalde omstandigheden de openbaarheid de belangen van*

Artikel 11, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 23

De Juridische Dienst merkt op dat in het ontworpen artikel 413, § 2, tweede lid, de woorden "*hoger beroep instellen*" beter vervangen worden door de woorden "*beroep instellen*".

In hetzelfde ontworpen artikel 413, § 4, tweede lid, impliceert de uitdrukking "*geen enkel gevolg geeft aan dit onderzoek*" dat het onderzoek is voltooid, maar dat daarna geen maatregel is genomen, hetgeen niet strookt met hetgeen hier wordt bedoeld. De Juridische Dienst stelt voor de woorden te vervangen door de woorden "*daaraan geen enkel gevolg geeft*" (waarmee verwezen wordt naar de opening van het onderzoek).

In hetzelfde ontworpen artikel 413, § 5, stemmen beide taalversies niet overeen ("*Bij de tuchtrechtbank kan ook het beroep aanhangig gemaakt worden*" versus "*Le tribunal disciplinaire est également saisi des recours*"). De versies dienen in overeenstemming te worden gebracht.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en de commissie gaan akkoord met de opmerkingen. Wat de opmerking met betrekking tot het ontworpen artikel 413, § 5, betreft, wordt opgemerkt dat de Franse versie in overeenstemming moet worden gebracht met de Nederlandse. De tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 27

Teneinde de Franse versie van het ontworpen artikel 416, tweede lid, in overeenstemming te brengen met de Nederlandse versie, suggereert de Juridische Dienst om de laatste volzin te vervangen door wat volgt: "*Le tribunal fait droit à cette demande, à moins qu'il n'estime que l'intérêt général s'y oppose*".

Omgekeerd wordt voorgesteld om in hetzelfde ontworpen artikel 416, vierde lid, *in fine*, de woorden "*of, in de mate dat dit door de tuchtrechtbank onder bepaalde omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geacht, wanneer de openbaarheid de belangen van de rechtsbedeling zou schaden*" te vervangen door de woorden "*of in de mate dat dit door de tuchtrechtbank strikt noodzakelijk wordt geacht, wanneer in bepaalde omstandigheden de openbaarheid de belangen van de*

de rechtsbedeling zou schaden”, afin de mettre le texte néerlandais en concordance avec le texte français.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que *la commission*, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

Art. 30

Le service juridique fait observer qu’aux termes de l’article 418, § 3, alinéa 4, proposé, le tribunal disciplinaire peut proposer au Roi de révoquer un magistrat du ministère public. L’alinéa 5 fixe ensuite le délai dans lequel la décision du Roi doit être notifiée à l’intéressé. L’alinéa 6 prévoit enfin les conditions sous lesquelles le Roi peut s’écarter de la proposition. Pour des raisons de construction logique, on pourrait intervertir les alinéas 5 et 6, de manière à préciser d’abord le contenu de la décision du Roi, puis seulement les délais.

Dans l’alinéa 4, dans un souci de clarté, on pourrait par ailleurs remplacer l’expression “*décision de proposition motivée de révocation*” / “*beslissing van met redenen omkleed voorstel tot afzetting*” par l’expression “*proposition motivée de révocation*” / “*met redenen omkleed voorstel tot afzetting*” (qui est d’ailleurs utilisée à l’alinéa 5).

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que *la commission*, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

Art. 32

Le service juridique fait observer qu’il conviendrait, dans l’article 420, § 3, proposé, dans la version néerlandaise, de remplacer l’alinéa 1er par ce qui suit: “*Het beroep van de betrokken persoon of het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is of, wanneer de betrokken persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, van het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, tegen een tuchtrechtelijke beslissing die uitgesproken is door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid, wordt bij de tuchtrechtbank in hoger beroep ingesteld binnen tien dagen na de in artikel 413, § 2, eerste lid, bedoelde kennisgeving, door middel van een ondertekend en met redenen omkleed verzoekschrift dat gericht wordt aan de griffie.*”. Les deux versions linguistiques ne sont pas concordantes. La version

rechtsbedeling zou schaden”, teneinde de Nederlandse versie in overeenstemming te brengen met de Franse versie.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 30

De Juridische Dienst merkt op dat in het ontworpen artikel 418, § 3, in het vierde lid wordt bepaald dat de tuchtrechtbank de Koning kan voorstellen een magistraat van het openbaar ministerie af te zetten. In het vijfde lid wordt vervolgens bepaald binnen welke termijn de beslissing van de Koning moet worden meegedeeld aan de betrokkene. In het zesde lid ten slotte wordt bepaald onder welke voorwaarden de Koning kan afwijken van het voorstel. Omwille van de logische opbouw, zou men het vijfde en zesde lid van plaats kunnen wisselen, zodat eerst de inhoud van de beslissing van de Koning wordt bepaald en daarna de termijnen.

Voorts zou men, in het vierde lid, de uitdrukking “*beslissing van met redenen omkleed voorstel tot afzetting*” duidelijkheidshalve kunnen vervangen door “*met redenen omkleed voorstel tot afzetting*”. Dat is trouwens de uitdrukking die in het vijfde lid wordt gebruikt.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 32

De Juridische Dienst merkt op dat het verkieslijk is om in het ontworpen artikel 420, § 3, het eerste lid te vervangen door wat volgt: “*Het beroep van de betrokken persoon of het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is of, wanneer de betrokken persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, van het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, tegen een tuchtrechtelijke beslissing die uitgesproken is door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid, wordt bij de tuchtrechtbank in hoger beroep ingesteld binnen tien dagen na de in artikel 413, § 2, eerste lid, bedoelde kennisgeving, door middel van een ondertekend en met redenen omkleed verzoekschrift dat gericht wordt aan de griffie.*”. Beide taalversies stemmen niet overeen. De Franse versie is immers zo opgesteld dat het

française est libellée de telle manière que la disposition a pour objet les modalités d'introduction du recours, alors que la version néerlandaise concerne la possibilité d'introduire un recours. En outre, dans le texte néerlandais, il est question d'un "hoger beroep", alors que le texte français utilise le mot "recours".

Dans le texte français, il conviendrait de remplacer les mots "tribunal disciplinaire" par les mots "tribunal disciplinaire d'appel".

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, ainsi que la commission, marquent leur accord sur ce point. Le texte est donc adapté en conséquence.

Art. 33

M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts présentent un amendement n° 46 (DOC 53 2790/000) rédigé comme suit:

"Art. 33. L'article 421 du même code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé la disposition suivante:

"Art. 421. À l'exception des peines prévues à l'article 405, §1er, 5° et 6°, l'effacement des peines disciplinaires se fait d'office après:

- 1° trois ans pour les peines mineures;
- 2° six ans pour les peines majeures.

L'effacement vaut pour l'avenir."."

M. Brotcorne explique que l'amendement entend augmenter le délai tel qu'il était prévu dans le projet initial pour l'aligner sur les délais actuels du Code judiciaire. Par contre, la procédure sera celle prévue d'un effacement automatique de la sanction.

Les peines majeures de démission d'office, de destitution ou de révocation ne font pas l'objet d'un effacement.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) souscrit à la portée de l'amendement. Il souhaiterait toutefois que la ministre confirme que les éventuelles sanctions effaçables qui seraient infligées n'entraînent pas automatiquement une évaluation négative dans le cadre de procédures de nomination ou de promotion des personnes concernées.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime que l'amendement touche un point essentiel. Il explique que

voorwerp van de bepaling de wijze is waarop het beroep moet worden ingesteld, terwijl de Nederlandse versie de mogelijkheid betreft om een beroep in te stellen. Bovendien is in de Nederlandse tekst sprake van een "hoger beroep" waar in de Franse tekst de term "recours" wordt gebruikt.

In de Franse versie zouden de woorden "tribunal disciplinaire" beter vervangen worden door de woorden "tribunal disciplinaire d'appel".

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en de commissie gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 33

De heer Christian Brotcorne (cdH) c.s. dient een amendement nr. 46 (DOC 53 2790/000) in. Het luidt als volgt:

"Art. 33. Artikel 421 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 421. Met uitzondering van de in artikel 405, § 1, 5° en 6°, bepaalde straffen, worden de tuchtstraffen ambtshalve uitgewist na:

- 1° drie jaar voor de lichte straffen;
- 2° zes jaar voor de zware straffen.

Uitwissing geldt voor de toekomst."."

De heer Brotcorne legt uit dat het amendement ertoe strekt de termijnen zoals het oorspronkelijke wetsontwerp die in uitzicht stelde, op te trekken om ze af te stemmen op de vigerende termijnen uit het Gerechtelijk Wetboek. Daarentegen zal wel de procedure van toepassing zijn waarbij een automatische uitwissing van de sanctie geldt.

De zware tuchtstraffen houdende ontslag van ambtswege, ontzetting uit het ambt of afzetting worden niet uitgewist.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) gaat akkoord met de strekking van het amendement. Hij wil evenwel dat de minister bevestigt dat de eventuele uitwisbare sancties die zouden worden opgelegd niet automatisch tot gevolg hebben dat procedures tot benoeming- of bevordering van de getroffen personen negatief worden beoordeeld.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) meent dat het amendement een essentieel punt aanraakt. Hij

le texte initial du projet assouplit considérablement la réglementation existante, qui ne prévoit qu'un effacement des peines mineures (article 427bis du Code judiciaire). La modification proposée établit maintenant une distinction entre les peines mineures, pour lesquelles le système existant est maintenu, et prévoit l'effacement des peines majeures après six ans. M. Van Hecke estime que l'on va trop loin.

M. Christian Brotcorne (cdH) fait observer que la modification proposée s'appliquera également au personnel des greffes.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, soutient l'objet de cet amendement. Elle souligne que le projet de loi est important surtout dès lors qu'un organe indépendant (le tribunal disciplinaire non permanent) statuera dorénavant sur les dossiers disciplinaires. Elle souligne en outre que le nombre de dossiers déposés depuis 2005 est relativement faible.

En ce qui concerne la question de M. De Clerck, elle souligne qu'il appartiendra au Conseil supérieur de la justice de statuer en toute indépendance, notamment à la lumière du dossier disciplinaire, qui contient toutes les données pertinentes. Il est dès lors exclu que les sanctions disciplinaires aient automatiquement des implications négatives sur le dossier de nomination ou d'avancement concerné. La ministre confirme en outre qu'il n'est pas convenable de simplement bloquer la proposition sur la base de ce dossier.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime que l'observation de M. Brotcorne manque de pertinence. Il est parfaitement possible, si le législateur le juge opportun, de prévoir des règles distinctes pour le personnel des greffes et pour les magistrats, les exigences pouvant certainement être plus élevées pour ces derniers. Il s'interroge sur le véritable motif de l'instauration de l'effacement et demande si, après son effacement, la sanction ne figurera plus dans le dossier de l'intéressé.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, confirme que toutes les traces seront effacées.

M. Stefaan De Clerck (CD&V) explique que l'effacement automatique témoigne d'une volonté de donner une chance aux magistrats et aux autres membres du personnel de l'ordre judiciaire concernés de redémarrer sur une base vierge.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) reste sur sa position et ajoute que la ministre confirme elle-même que le fait d'avoir écopé d'une sanction disciplinaire n'a

legit uit dat de oorspronkelijke tekst van het ontwerp een aanzienlijke versoepeling van de bestaande regeling is. Die voorziet slechts in een uitwissing van de lichte straffen (artikel 427bis van het Gerechtelijk Wetboek). De voorgestelde wijziging maakt nu een onderscheid tussen de lichte straffen, waarvoor het bestaande systeem wordt behouden en voert een uitwissing voor zware straffen na zes jaar in. De heer Van Hecke vindt dit een brug te ver.

De heer Christian Brotcorne (cdH) merkt op dat de voorgestelde wijziging ook van toepassing zal zijn op het griffiepersoneel.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, ondersteunt de strekking van het amendement. Zij onderstreept dat het wetsontwerp vooral belangrijk is omdat voortaan een onafhankelijk orgaan (de niet-permanente tuchtrechtbank) zal oordelen over de tuchtdossiers. Zij wijst overigens op het relatief geringe aantal dossiers dat sinds 2005 werd ingediend.

Wat de vraag van de heer De Clerck betreft, wijst zij erop dat het aan de Hoge Raad voor de Justitie zal toekomen om, onder meer in het licht van het tuchtdossier, waarin alle relevante gegevens voorhanden zijn, te oordelen in alle onafhankelijkheid. Een tuchtsanctie zal dus geenszins automatisch negatieve implicaties hebben voor het betreffende benoemings- of bevorderingsdossier. De minister bevestigt bovendien dat het niet aanvaardbaar is om, op grond van dit dossier, de voordracht zomaar tegen te houden.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vindt dat de opmerking van de heer Brotcorne geen hout snijdt. Het is perfect mogelijk om, als de wetgever dat opportuun zou vinden, een onderscheiden regeling te treffen voor het griffiepersoneel en de magistraten. Voor deze laatste mag men de lat gerust wat hoger leggen. Hij vraagt zich af wat de werkelijke reden voor de invoering van de uitwissing is en vraagt of, eenmaal de sanctie is uitgewist, deze niet meer wordt opgenomen in dossier van de betrokkene.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, bevestigt dat alle sporen worden uitgewist.

De heer Stefaan De Clerck (CD&V) legt uit dat de automatische uitwissing getuigt van een bezorgdheid om de betrokken personeelsleden en magistraten de kans te geven om op een schone lei te beginnen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) blijft bij zijn oorspronkelijk standpunt en voegt daaraan toe dat de minister zelf bevestigt dat het feit dat men een

pas nécessairement un impact négatif sur la suite de la carrière de l'intéressé.

*
* *

L'amendement n° 46 tendant à remplacer l'article 33 est adopté par 9 voix contre une et 2 abstentions.

Art. 39

Il est renvoyé à l'observation du Service juridique mentionnée à l'article 8.

Sur la base de cette observation, et dans le prolongement de l'amendement n° 41, *Mme Sonja Becq (CD&V)* présente un amendement n° 42 tendant à supprimer l'article 39.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de cet amendement.

*
* *

L'amendement n° 42 tendant à supprimer l'article 39 est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

Art. 40

Le Service juridique suggère de remplacer, dans l'alinéa 5, le mot "*appel*" par le mot "*recours*". Cette procédure concerne en effet tant des décisions du chef de corps que des décisions du tribunal disciplinaire, de sorte qu'il convient d'utiliser l'expression générique.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, et *la commission* marquent leur accord sur cette proposition et le texte est adapté en ce sens.

Art. 41

Le Service juridique fait observer que l'expression "entrer immédiatement en vigueur" est trop imprécise pour être utilisée dans des textes de loi, car elle soulève la question de savoir quel est le moment précis de l'entrée en vigueur. Il convient soit de prévoir que l'article entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*, soit de ne rien prévoir, auquel cas l'article entre

tuchtsanctie heeft opgelopen, niet per se een negatief gevolg voor de verdere carrière van de betrokkene heeft.

*
* *

Amendement nr. 46 tot vervanging van artikel 33 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

Art. 39

Er wordt verwezen naar de opmerking van de Juridische Dienst die wordt vermeld bij artikel 8.

Op grond van deze opmerking en in het verlengde van amendement nr. 41, dient *mevrouw Sonja Becq (CD&V)* een amendement nr. 42 tot weglating van artikel 39 in.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement.

*
* *

Amendement nr. 42 tot weglating van artikel 39 wordt aangenomen 9 stemmen en 3 onthoudingen.

Art. 40

De Juridische Dienst suggereert om in het vijfde lid vervange de woorden "*hoger beroep*" te vervangen door het woord "*beroep*". Deze procedure heeft immers zowel beslissingen van de korpschef als beslissingen van de tuchtrechtbank tot voorwerp, zodat de generieke uitdrukking moet worden gebruikt.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, en *de commissie* gaan hiermee akkoord en de tekst wordt dienovereenkomstig aangepast.

Art. 41

De Juridische Dienst wijst erop dat de uitdrukking "onmiddellijk in werking treden" te onnauwkeurig is om in wetteksten te worden gebruikt, omdat ze de vraag doet rijzen naar het precieze tijdstip van inwerkingtreding. Ofwel wordt bepaald dat het artikel in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, ofwel wordt niets bepaald en dan treedt het

en vigueur le dixième jour après cette publication, selon la règle générale.

Dans le prolongement de cette observation, *M. Christian Brotcorne (cdH) et consorts* présentent un amendement n° 45 qui tend à supprimer les mots “qui entre immédiatement en vigueur”.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, souscrit à la portée de l'amendement.

*
* *

L'amendement n° 45 est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

L'article 41, ainsi modifié, est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

*
* *

Outre les corrections susmentionnées, une série de corrections supplémentaires d'ordre légistique ont été apportées au texte.

L'ensemble du projet de loi, tel qu'il a été modifié et corrigé sur le plan légistique, est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Le rapporteur,

Stefaan
DE CLERCK

La présidente,

Kristien
VAN VAERENBERGH

Articles nécessitant une mesure d'exécution (art. 78.2, alinéa 4, du Règlement): art. 4, 40.

artikel in werking op de tiende dag na die bekendmaking, volgens de algemene regel.

De heer Christian Brotcorne (cdH) c.s. dient in het verlonge hiervan een amendement nr. 45 tot weglating van de woorden “die meteen in werking treedt”.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, gaat akkoord met de strekking van dit amendement.

*
* *

Amendement nr. 45 wordt aangenomen met 9 stemmen en 3 onthoudingen.

Artikel 41, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen en 3 onthoudingen.

*
* *

Naast de hoger vermelde correcties, werden een aantal bijkomende wetgevingstechnische correcties aan de tekst aangebracht.

Het geheel van het wetsontwerp, aldus geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

De rapporteur,

Stefaan
DE CLERCK

De voorzitter,

Kristien
VAN VAERENBERGH

Artikelen die een uitvoeringsbepaling vergen (art. 78.2, vierde lid, Regl.): art 4, 40.

ANNEXE

BIJLAGE

PROJET DE LOI

**modifiant les dispositions du Code judiciaire
relatives à la discipline**

WETSONTWERP

**tot wijziging van de bepalingen van het
Gerechtelijk Wetboek betreffende de tucht**

TEXTE ADOPTÉ EN PREMIÈRE LECTURE
PAR LA COMMISSION DE LA JUSTICE

TEKST AANGENOMEN IN EERSTE LEZING
DOOR DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

Documents précédents:

Doc 53 **2790/ (2012/2013):**
001: Projet transmis par le Sénat..
002: Amendements

Voorgaande documenten:

Doc 53 **2790/ (2012/2013):**
001: Ontwerp overgezonden door de Senaat.
002: Amendementen..

CHAPITRE 1ER (NOUVEAU)**Disposition générale**Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

CHAPITRE 2 (NOUVEAU)**Modifications du Code judiciaire**

Art. 2

Dans l'article 58 du Code judiciaire, modifié par la loi du 10 avril 2003, les mots "du tribunal disciplinaire," sont insérés entre les mots "du tribunal de commerce," et les mots "de la cour d'appel" et les mots ", du tribunal disciplinaire d'appel" sont insérés entre les mots "de la cour d'assises" et les mots "et de la Cour de cassation".

Art. 3

L'article 58*bis* du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 13 juin 2006, est complété par un 5° rédigé comme suit:

"5° mandat dans les juridictions disciplinaires: les mandats de juge au tribunal disciplinaire et de conseiller au tribunal disciplinaire d'appel."

Art. 4

Dans le même Code, il est inséré un article 259*sexies*/1 rédigé comme suit:

"Art. 259*sexies*/1. Les juges au tribunal disciplinaire et les conseillers au tribunal disciplinaire d'appel sont désignés parmi les magistrats du siège qui ont exercé pendant au moins dix ans une fonction de magistrat du ministère public ou du siège et qui n'ont jamais subi une peine disciplinaire, à moins que celle-ci ait été effacée.

Les juges au tribunal disciplinaire sont désignés par les assemblées générales des tribunaux de première instance pour un terme non renouvelable de sept ans parmi les candidats qui ont fait l'objet d'une proposition motivée du chef de corps.

HOOFDSTUK 1 (NIEUW)**Algemene bepaling**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2 (NIEUW)**Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek**

Art. 2

In artikel 58 van het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden "de tuchtrechtbanken," ingevoegd tussen de woorden "de rechtbanken van koophandel" en de woorden "de hoven van beroep" en worden de woorden ", tuchtrechtbanken in hoger beroep" ingevoegd tussen de woorden "de hoven van assisen" en de woorden "en van het Hof van Cassatie".

Art. 3

Artikel 58*bis* van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 13 juni 2006, wordt aangevuld met een 5°, luidende:

"5° mandaat in de tuchtrechtscolleges: de mandaten van rechter in de tuchtrechtbank en van raadsheer in de tuchtrechtbank in hoger beroep."

Art. 4

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 259*sexies*/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 259*sexies*/1. De rechters in de tuchtrechtbank en de raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep worden aangewezen uit de magistraten van de zetel die gedurende ten minste tien jaar een ambt van magistraat van het openbaar ministerie of van de zetel hebben uitgeoefend en die nog nooit een tuchtsanctie hebben gekregen, tenzij deze werd uitgewist.

De rechters in de tuchtrechtbank worden door de algemene vergaderingen van de rechtbanken van eerste aanleg aangewezen voor een niet-hernieuwbare termijn van zeven jaar uit de kandidaten die op een met redenen omklede wijze door de korpschef worden voorgesteld.

Les conseillers au tribunal disciplinaire d'appel sont désignés par les assemblées générales des cours d'appel pour un terme non renouvelable de sept ans parmi les candidats qui ont fait l'objet d'une proposition motivée du chef de corps.

Le Roi fixe le quota des juges qui peuvent siéger au tribunal disciplinaire et des conseillers qui peuvent siéger au tribunal disciplinaire d'appel.

Les chefs de corps et les membres du Conseil supérieur de la Justice ne peuvent être désignés dans les juridictions disciplinaires.

Le mandat de juge au tribunal disciplinaire et de conseiller au tribunal disciplinaire d'appel s'achève lorsque l'intéressé accepte une mission visée aux articles 308, 323bis, 327 et 327bis. Le mandat prend fin d'office lorsqu'une sanction disciplinaire lui est infligée.”

Art. 5

Dans l'article 287sexies, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2007, les mots “de juge au tribunal disciplinaire, de conseiller au tribunal disciplinaire d'appel,” sont insérés entre les mots “de magistrat d'assistance,” et les mots “de magistrat fédéral”.

Art. 6

L'article 288 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La réception des conseillers et conseillers assessors au tribunal disciplinaire d'appel et des juges et juges assessors au tribunal disciplinaire se fait devant une des chambres de la cour d'appel dans le ressort de laquelle est établi le tribunal disciplinaire, présidée par le premier président ou par le conseiller qui le remplace ou devant la chambre des vacations.”

Art. 7

Dans l'article 341 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 18 décembre 2006, le § 4 est abrogé.

De raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep worden door de algemene vergaderingen van de rechtbanken van eerste aanleg aangewezen voor een niet-hernieuwbare termijn van zeven jaar uit de kandidaten die op een met redenen omklede wijze door de korpschef worden voorgesteld.

De Koning stelt het contingent vast van de rechters die zitting kunnen houden in de tuchtrechtbank en van de raadsheren die zitting kunnen houden in de tuchtrechtbank in hoger beroep.

De korpschefs en de leden van de Hoge Raad voor de Justitie kunnen niet worden aangewezen in de tuchtrechtscolleges.

Het mandaat van rechter in de tuchtrechtbank en van raadsheer in de tuchtrechtbank in hoger beroep neemt een einde wanneer de betrokkene een in de artikelen 308, 323bis, 327 en 327bis bedoelde opdracht aanvaardt. Het mandaat neemt ambtshalve een einde wanneer hem een tuchtstraf wordt opgelegd.”

Art. 5

In artikel 287sexies, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, worden de woorden “tot rechter in de tuchtrechtbank, tot raadsheer in de tuchtrechtbank in hoger beroep,” ingevoegd tussen de woorden “tot bijstandsmagistraat,” en de woorden “tot federaal magistraat”.

Art. 6

Artikel 288 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De installatie van de raadsheren en de raadsheren-assessoren in de tuchtrechtbank in hoger beroep en van de rechters en rechters-assessoren in de tuchtrechtbank geschiedt voor een van de kamers van het hof van beroep in het rechtsgebied waar de tuchtrechtbank gevestigd is, voorgezeten door de eerste voorzitter of door de raadsheer die hem vervangt, of voor de vakantiekamer.”

Art. 7

In artikel 341 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 december 2006, wordt § 4 opgeheven.

Art. 8

L'article 405 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 405. § 1er. Les peines disciplinaires mineures applicables aux membres et aux membres du personnel de l'ordre judiciaire sont:

1° le rappel à l'ordre;

2° le blâme.

Les peines disciplinaires majeures applicables aux membres et aux membres du personnel de l'ordre judiciaire sont:

1° la retenue de traitement;

2° la suspension disciplinaire;

3° la régression barémique ou la perte du dernier supplément de traitement;

4° la rétrogradation ou le retrait de mandat visé à l'article 58*bis*;

5° la démission d'office;

6° la destitution ou la révocation.

§ 2. La retenue de traitement s'applique pendant quinze jours minimum et un an au plus et ne peut être supérieure à celle prévue à l'article 23, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

§ 3. La suspension disciplinaire est prononcée pour une période d'un mois au moins et d'un an au plus.

La suspension disciplinaire entraîne pour sa durée une perte de 20 % du traitement brut.

Durant les périodes de suspension disciplinaire, la personne concernée ne peut faire valoir ses titres à la promotion ou l'avancement dans son échelle de traitement.

§ 4. La régression barémique est infligée par l'attribution:

1° d'une échelle de traitement inférieure dans le même grade ou dans la même classe;

Art. 8

Artikel 405 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 405. § 1. De lichte tuchtstraffen die van toepassing zijn op de leden en op de personeelsleden van de rechterlijke orde zijn:

1° terechtwijzing;

2° blaam.

De zware tuchtstraffen die van toepassing zijn op de leden en op de personeelsleden van de rechterlijke orde zijn:

1° inhouding van wedde;

2° tuchtschorsing;

3° lagere inschaling of verlies van de laatste weddebijslag;

4° terugzetting of intrekking van het in artikel 58*bis* bedoelde mandaat;

5° ontslag van ambtswege;

6° ontzetting uit het ambt of afzetting.

§ 2. De inhouding van wedde wordt toegepast gedurende ten minste vijftien dagen en ten hoogste een jaar en mag niet hoger zijn dan die bepaald in artikel 23, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

§ 3. De tuchtschorsing wordt uitgesproken voor een periode van ten minste een maand en ten hoogste een jaar.

De tuchtschorsing heeft zolang zij duurt een verlies van 20 % van de brutowedde tot gevolg.

Gedurende de tuchtschorsing kan de betrokkene zijn aanspraken op bevordering of verhoging in weddeschaal niet doen gelden.

§ 4. De lagere inschaling wordt opgelegd door toekenning:

1° van een lagere weddeschaal in dezelfde graad of in dezelfde klasse;

2° d'un grade du même niveau doté d'une échelle de traitement inférieure.

§ 5. La rétrogradation est infligée par l'attribution d'un grade dans un niveau inférieur ou d'une classe inférieure.

Le membre du personnel prend rang dans ce nouveau grade ou dans cette nouvelle classe à la date à laquelle l'attribution produit ses effets.

§ 6. Outre la perte du mandat en cours, le retrait du mandat visé à l'article 58bis a pour conséquence que la personne concernée ne peut plus se porter candidat pour un mandat visé à l'article 58bis sauf les cas d'effacement ou de révision visés aux articles 421 et 422.

§ 7. La démission d'office fait perdre la qualité de membre de l'ordre judiciaire ou de membre du personnel des greffes et des secrétariats de parquet.

§ 8. La destitution et la révocation font perdre la qualité de membre de l'ordre judiciaire ou de membre du personnel des greffes et des secrétariats de parquet et entraînent la perte de la pension de retraite.

§ 9. La destitution et la révocation emportent l'interdiction d'exercer à nouveau des fonctions dans l'ordre judiciaire.

Hormis le rappel à l'ordre et le blâme, une sanction disciplinaire emporte l'interdiction de se porter candidat au Conseil supérieur de la Justice sauf les cas d'effacement ou de révision visés aux articles 421 et 422.

§ 10. La juridiction disciplinaire peut suspendre le prononcé de la sanction et surseoir à l'exécution de la sanction qu'elle prononce, le cas échéant moyennant les conditions particulières qu'elle fixe."

Art. 9

L'article 405ter du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 405ter. L'autorité visée à l'article 412, §§ 1er et 2, avertit immédiatement le Roi ou le ministre de la Justice de ce que le tribunal disciplinaire a été saisi."

2° van een graad van hetzelfde niveau met een lagere weddeschaal.

§ 5. De terugzetting wordt opgelegd door toekenning van een graad in een lager niveau of van een lagere klasse.

Het personeelslid neemt in deze nieuwe graad of in deze nieuwe klasse rang in op de datum waarop de toekenning uitwerking heeft.

§ 6. Naast het verlies van het lopende mandaat heeft de intrekking van het in artikel 58bis bedoelde mandaat tot gevolg dat de betrokken persoon zich niet langer kan kandidaat stellen voor een mandaat bedoeld in artikel 58bis, behoudens de gevallen van uitwijssing of herziening bedoeld in de artikelen 421 en 422.

§ 7. Het ontslag van ambtswege heeft het verlies van de hoedanigheid van lid van de rechterlijke orde of van lid van het personeel van de griffies en van de parketsecretariaten tot gevolg.

§ 8. De ontzetting uit het ambt en de afzetting hebben het verlies van de hoedanigheid van lid van de rechterlijke orde of van lid van het personeel van de griffies en van de parketsecretariaten en het verlies van het rustpensioen tot gevolg.

§ 9. De ontzetting uit het ambt en de afzetting bren-
gen het verbod op verdere uitoefening van ambten in de rechterlijke orde mee.

De terechtwijzing en de blaam uitgezonderd, brengt een tuchtstraf het verbod mee zich kandidaat te stellen voor de Hoge Raad voor de Justitie, behoudens in de gevallen van uitwijssing of herziening bedoeld in de artikelen 421 en 422.

§ 10. Het tuchtrechtscollege kan de uitspraak van de straf opschorten en de uitvoering van de uitgesproken straf uitstellen, in voorkomend geval onder de bijzondere voorwaarden die het bepaalt."

Art. 9

Artikel 405ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 405ter. De in artikel 412, §§ 1 en 2, bedoelde overheid, bren-
gt de Koning of de minister van Justitie onverwijld op de hoogte van de aanhangigmaking bij de tuchtrechtbank."

Art. 10

Dans l'article 405^{quater}, du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, les mots "est suspendu" sont remplacés par les mots "peut être suspendu".

Art. 11

À l'article 406, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

"La mesure d'ordre est respectivement prononcée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, pour trois mois au maximum et peut être prorogée pour des périodes de trois mois au maximum jusqu'à la décision définitive. Elle peut entraîner une retenue de 20 % du traitement brut. Le ministère public saisit d'office ou sur injonction du ministre de la Justice, l'autorité visée à l'article 412, § 1er, d'une demande de suspension dans l'intérêt du service.";

2° l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

"Aucune mesure d'ordre ou prolongation ne peut être prononcée sans que la personne concernée n'ait été entendue ou dument appelée ou, lorsque l'audition de la personne est impossible, qu'elle ait pu faire valoir ses moyens de défense par écrit ou se faire représenter.";

3° le § 1er est complété par les alinéas suivants:

"La convocation est remise à la personne concernée contre accusé de réception ou par envoi recommandé contenant un exposé des faits reprochés, le lieu et le délai de consultation du dossier, le lieu et la date de comparution.

La décision de l'autorité visée à l'article 412, § 1er, est notifiée à la personne concernée contre accusé de réception ou par envoi recommandé et au parquet dans les cinq jours suivant l'audition de la personne concernée ou la date fixée pour cette audition ou la remise des moyens de défense par écrit.

Art. 10

In artikel 405^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, wordt het woord "wordt" vervangen door het woord "kan" en wordt het woord "geschorst" vervangen door de woorden "geschorst worden".

Art. 11

In artikel 406, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"De ordemaatregel wordt respectievelijk uitgesproken door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid voor de duur van hoogstens drie maanden en kan worden verlengd voor periodes van hoogstens drie maanden tot de eindbeslissing. De maatregel kan een inhouding van 20 % van de brutowedde meebrengen. Het openbaar ministerie wendt zich ambtshalve of op injunctie van de minister van Justitie tot de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid met een verzoek tot schorsing in het belang van de dienst.";

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"Een ordemaatregel of verlenging kan enkel worden opgelegd nadat de betrokken persoon is gehoord of behoorlijk opgeroepen of, wanneer het verhoor van de persoon in kwestie onmogelijk is, hij zijn verweermiddelen schriftelijk heeft kunnen doen gelden of zich laten vertegenwoordigen.";

3° de § wordt aangevuld met de volgende leden:

"De oproeping wordt bij de betrokken persoon bezorgd tegen ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending, met vermelding van de ten laste gelegde feiten, de plaats waar en de termijn waarin het dossier kan worden geraadpleegd alsook de plaats en de datum van verschijning.

Van de beslissing van de overheid bedoeld in artikel 412, § 1, wordt tegen ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending kennis gegeven aan de betrokken persoon en aan het parket binnen vijf dagen volgend op het verhoor van de betrokken persoon of op de datum vastgesteld voor dat verhoor of op de schriftelijke indiening van de verweermiddelen.

La notification fait mention du droit d'introduire un recours, du délai et des formes à respecter.

La décision est exécutoire immédiatement.”

Art. 12

Dans l'article 407, du même Code, remplacé par la loi du 25 avril 2007, les mots “de l'autorité compétente pour prononcer la suspension” sont remplacés par les mots “du tribunal disciplinaire”.

Art. 13

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, l'intitulé de la section 1re, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par l'intitulé suivant: “Des juridictions disciplinaires”.

Art. 14

L'article 409 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 409. § 1er. Il y a pour toute la Belgique un tribunal disciplinaire de langue française et un tribunal disciplinaire de langue néerlandaise non permanents compétents à l'égard des membres et des membres du personnel de l'ordre judiciaire.

Au sein du tribunal de langue française une chambre, composée d'au moins un magistrat du siège justifiant de la connaissance de la langue allemande, connaît des affaires relatives aux membres et aux membres du personnel de l'ordre judiciaire de langue allemande.

En cas d'impossibilité de désigner un magistrat justifiant de la connaissance de la langue allemande dans le tribunal de langue française, la procédure a lieu en langue française. À la demande de la personne concernée, le tribunal peut ordonner qu'il soit fait appel à un traducteur; les frais sont à charge du Trésor. Le jugement est traduit en allemand.

Le tribunal de langue française siège à Namur. Le tribunal de langue néerlandaise siège à Gand. Les dossiers disciplinaires inventoriés et une copie du dossier individuel de la personne concernée sont respectivement adressés au greffe du tribunal de première instance de Namur ou de Gand.

De kennisgeving maakt melding van het recht om beroep in te stellen alsook van de geldende vormen en termijn.

De beslissing is onmiddellijk uitvoerbaar.”

Art. 12

In artikel 407 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 april 2007, worden de woorden “van de overheid die tot het uitspreken van de schorsing bevoegd is” vervangen door de woorden “van de tuchtrechtbank”.

Art. 13

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek, wordt het opschrift van afdeling I, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, vervangen door volgend opschrift: “Tuchtrechtcolleges”.

Art. 14

Artikel 409 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 409. § 1. Er bestaat voor heel België een niet-permanente Nederlandstalige tuchtrechtbank en een niet-permanente Franstalige tuchtrechtbank bevoegd ten aanzien van de leden en de personeelsleden van de rechterlijke orde.

Binnen de Franstalige rechtbank neemt een kamer kennis van de zaken met betrekking tot de Duitstalige leden en personeelsleden van de rechterlijke orde; zij bestaat uit minstens een magistraat van de zetel die het bewijs levert van de kennis van de Duitse taal.

In geval van onmogelijkheid een magistraat aan te wijzen die het bewijs levert van de kennis van de Duitse taal in de Franstalige rechtbank, wordt de rechtspleging gevoerd in de Franse taal. Op verzoek van de betrokken persoon kan de rechtbank bevelen dat een beroep wordt gedaan op een vertaler; de kosten zijn ten laste van de Schatkist. Het vonnis wordt vertaald in het Duits.

De Franstalige rechtbank zetelt te Namen. De Nederlandstalige rechtbank zetelt te Gent. De geïnventariseerde tuchtdossiers en een kopie van het individuele dossier van de betrokkene worden respectievelijk gericht aan de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Namen of te Gent.

Les fonctions du ministère public près le tribunal disciplinaire sont exercées par le procureur du Roi près le tribunal de première instance au siège duquel le tribunal disciplinaire tient ses audiences.

Les fonctions de greffier au tribunal disciplinaire sont exercées par un greffier du tribunal de première instance au siège duquel le tribunal disciplinaire tient ses audiences. Il est désigné par le greffier en chef.

§ 2. Lorsque les chambres siègent à l'égard d'un magistrat du siège autre qu'un magistrat de la Cour de cassation, les chambres du tribunal disciplinaire sont composées de deux juges au tribunal disciplinaire et d'un assesseur issu d'une juridiction de même niveau que la personne poursuivie. Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint avec voix consultative.

Lorsque les chambres siègent à l'égard d'un magistrat du ministère public autre qu'un magistrat près la Cour de cassation, les chambres du tribunal disciplinaire sont composées de deux juges au tribunal disciplinaire et d'un assesseur désigné parmi les magistrats du ministère public de même niveau que la personne poursuivie. Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint avec voix consultative.

Lorsque la procédure disciplinaire concerne un membre du personnel judiciaire, elles sont composées de deux juges au tribunal disciplinaire et d'un assesseur désigné parmi les assesseurs désignés par le ministre de la Justice d'un niveau au moins égal à celui de la personne faisant l'objet d'une procédure disciplinaire. Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint avec voix consultative.

Le bâtonnier est désigné par l'Ordre des barreaux francophones et germanophone ou par l'Orde van Vlaamse Balies, à la demande écrite du président du tribunal disciplinaire.

§ 3. Lorsqu'elles siègent à l'égard d'un magistrat de ou près la Cour de cassation, les chambres du tribunal disciplinaire sont composées de deux juges au tribunal disciplinaire et d'un assesseur désigné conformément à l'article 411, § 6.

Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint à avec voix consultative. Il est désigné selon la procédure visée à l'alinéa 10."

Het ambt van openbaar ministerie bij de tuchtrechtbank wordt uitgeoefend door de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waar de tuchtrechtbank haar zittingen houdt.

Het ambt van griffier bij de tuchtrechtbank wordt uitgeoefend door een griffier van de rechtbank van eerste aanleg i de zetel waar de tuchtrechtbank haar zittingen houdt. Hij wordt aangewezen door de hoofdgriffier.

§ 2. Wanneer de kamers van de tuchtrechtbank zetelen ten aanzien van een magistraat van de zetel die geen magistraat is van het Hof van Cassatie zijn zij samengesteld uit twee rechters in de tuchtrechtbank en een assessor uit een rechtscollege van hetzelfde niveau als de vervolgte persoon. Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met een raadgevende stem toegevoegd.

Wanneer zij zetelen ten aanzien van een magistraat van het openbaar ministerie die geen magistraat is bij het Hof van Cassatie zijn de kamers van de tuchtrechtbank samengesteld uit twee rechters in de tuchtrechtbank en een assessor aangewezen uit de magistraten van het openbaar ministerie van hetzelfde niveau als de vervolgte persoon. Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met raadgevende stem toegevoegd.

Wanneer de tuchtprocedure betrekking heeft op een lid van het gerechtspersoneel zijn zij samengesteld uit twee rechters in de tuchtrechtbank en een assessor aangewezen uit de assessoren die aangewezen zijn door de minister van Justitie, en die van een niveau zijn dat ten minste gelijk is aan het niveau van de persoon tegen wie een tuchtprocedure loopt. Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met raadgevende stem toegevoegd.

De aanwijzing van de stafhouder gebeurt door de Orde van Vlaamse Balies of door de *Ordre des barreaux francophones et germanophone*, op schriftelijk verzoek van de voorzitter van de tuchtrechtbank.

§ 3. Wanneer zij zetelen ten aanzien van een magistraat van of bij het Hof van Cassatie zijn de kamers van de tuchtrechtbank samengesteld uit twee rechters in de tuchtrechtbank en uit een assessor aangewezen overeenkomstig artikel 411, § 6.

Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met een raadgevende stem toegevoegd. Hij wordt aangewezen volgens de in § 2, vierde lid, bedoelde procedure."

Art. 15

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, l'intitulé de la section II, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé.

Art. 16

L'article 410 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 410. Il y a pour toute la Belgique un tribunal disciplinaire d'appel francophone et un tribunal disciplinaire d'appel néerlandophone non permanents.

Le tribunal disciplinaire d'appel de langue française siège à Bruxelles. Le tribunal disciplinaire d'appel de langue néerlandaise siège à Bruxelles. Les dossiers disciplinaires sont adressés au greffe de la cour d'appel.

Les fonctions du ministère public près le tribunal disciplinaire d'appel sont exercées par le procureur général près la cour d'appel au siège de laquelle le tribunal disciplinaire d'appel tient ses audiences.

Les fonctions de greffier au tribunal disciplinaire d'appel sont exercées par un greffier de la cour d'appel au siège de laquelle le tribunal disciplinaire d'appel tient ses audiences. Il est désigné par le greffier en chef.

Au sein du tribunal disciplinaire d'appel de langue française, une chambre, composée d'au moins un magistrat du siège justifiant de la connaissance de la langue allemande, connaît des affaires relatives aux membres et aux membres du personnel de l'ordre judiciaire de langue allemande.

En cas d'impossibilité de constituer une chambre composée d'un magistrat justifiant de la connaissance de la langue allemande, la procédure a lieu en langue française. À la demande de la personne concernée, le tribunal peut ordonner qu'il soit fait appel à un traducteur; les frais sont à charge du Trésor. L'arrêt est traduit en allemand.

Lorsqu'elles siègent à l'égard d'un magistrat du siège autre qu'un magistrat de la Cour de cassation, les chambres du tribunal disciplinaire d'appel sont composées de deux conseillers au tribunal disciplinaire d'appel et d'un conseiller assesseur issu d'une juridiction de même niveau que la personne poursuivie. Un

Art. 15

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling II, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, opgeheven.

Art. 16

Artikel 410 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 410. Er bestaat voor heel België een niet-permanente Nederlandstalige tuchtrechtbank in hoger beroep en een Franstalige niet-permanente tuchtrechtbank in hoger beroep.

De Nederlandstalige rechtbank in hoger beroep zetelt te Brussel. De Franstalige rechtbank in hoger beroep zetelt te Brussel. De tuchtdossiers worden gericht aan de griffie van het hof van beroep.

Het ambt van openbaar ministerie bij de tuchtrechtbank in hoger beroep wordt uitgeoefend door de procureur-generaal bij het hof van beroep in de zetel waar de tuchtrechtbank in hoger beroep haar zittingen houdt.

Het ambt van griffier in de tuchtrechtbank in hoger beroep wordt uitgeoefend door een griffier van het hof van beroep in de zetel waar de tuchtrechtbank in hoger beroep haar zittingen houdt. Hij wordt aangewezen door de hoofdgriffier.

Binnen de Franstalige tuchtrechtbank in hoger beroep neemt een kamer kennis van de zaken met betrekking tot de Duitstalige leden en personeelsleden van de rechterlijke orde; zij bestaat uit minstens een magistraat van de zetel die het bewijs levert van de kennis van de Duitse taal.

In geval van onmogelijkheid een kamer samen te stellen die bestaat uit een magistraat die het bewijs levert van de kennis van de Duitse taal, wordt de rechtspleging in de Franse taal gevoerd. Op verzoek van de betrokken persoon kan de rechtbank bevelen dat een beroep wordt gedaan op een vertaler; de kosten zijn ten laste van de Schatkist. Het arrest wordt vertaald in het Duits.

Wanneer zij zetelen ten aanzien van een magistraat van de zetel die geen magistraat is van het Hof van Cassatie zijn de kamers van de tuchtrechtbank in hoger beroep samengesteld uit twee raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep en een raadsheer-assessor uit een rechtscollege van hetzelfde niveau als de vervolgd

bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est adjoint à chaque fois avec voix consultative.

Lorsqu'elles siègent à l'égard d'un magistrat du ministère public autre qu'un magistrat près la Cour de cassation, les chambres du tribunal disciplinaire d'appel sont composées de deux conseillers au tribunal disciplinaire d'appel et d'un conseiller assesseur désigné parmi les magistrats du ministère public de même niveau que la personne poursuivie. Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint avec voix consultative.

Lorsque la procédure disciplinaire concerne un membre du personnel judiciaire, les chambres du tribunal disciplinaire d'appel sont composées de deux conseillers au tribunal disciplinaire d'appel, et d'un conseiller assesseur désigné parmi les assesseurs désignés par le ministre de la Justice d'un niveau au moins égal à celui de la personne faisant l'objet d'une procédure disciplinaire. Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint avec voix consultative.

Le bâtonnier est désigné par l'Ordre des barreaux francophones et germanophone ou par l'Orde van Vlaamse Balies, à la demande écrite du président du tribunal disciplinaire d'appel.

Lorsqu'elles siègent à l'égard d'un magistrat de ou près la Cour de cassation, les chambres du tribunal disciplinaire d'appel sont composées de deux conseillers au tribunal disciplinaire d'appel et d'un conseiller assesseur désigné conformément à l'article 411, § 6, alinéa 1er ou 2, selon le cas.

Un bâtonnier d'un conseil de l'Ordre est chaque fois adjoint à avec voix consultative. Il est désigné selon la procédure vis»e à l'alinéa 10."

Art. 17

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, l'intitulé de la section III, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé.

Art. 18

L'article 411 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

persoon. Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met een raadgevende stem toegevoegd.

Wanneer zij zetelen ten aanzien van een magistraat van het openbaar ministerie die geen magistraat is bij het Hof van Cassatie zijn de kamers van de tuchtrechtbank in hoger beroep samengesteld uit twee raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep en een raadsheer-assessor aangewezen uit de magistraten van het openbaar ministerie van hetzelfde niveau als de vervolgte persoon. Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met een raadgevende stem toegevoegd.

Wanneer de tuchtprocedure betrekking heeft op een lid van het gerechtspersoneel zijn de kamers van de tuchtrechtbank in hoger beroep samengesteld uit twee raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep en een raadsheer-assessor aangewezen uit de assessoren aangewezen door de minister van Justitie en van een niveau dat ten minste gelijk is aan dat van de persoon tegen wie een tuchtprocedure loopt. Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met een raadgevende stem toegevoegd.

De aanwijzing van de stafhouder gebeurt door de Orde van Vlaamse Balies of door de *Orde des barreaux francophones et germanophone*, op schriftelijk verzoek van de voorzitter van de tuchtrechtbank in hoger beroep.

Wanneer zij zetelen ten aanzien van een magistraat van of bij het Hof van Cassatie zijn de kamers van de tuchtrechtbank in hoger beroep samengesteld uit twee raadsheren in de tuchtrechtbank in hoger beroep en uit een raadsheer-assessor aangewezen overeenkomstig artikel 411, § 6, eerste of tweede lid, naar gelang van het geval.

Een stafhouder van een raad van de Orde wordt telkens met een raadgevende stem toegevoegd. Hij wordt aangewezen volgens de in het tiende lid bedoelde procedure."

Art. 17

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling III vervangen bij de wet van 7 juli 2002, opgeheven.

Art. 18

Artikel 411 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 411. § 1er. Les membres assesseurs du tribunal disciplinaire et du tribunal disciplinaire d’appel sont désignés pour une période de cinq ans non renouvelable.

Les chefs de corps et les membres du Conseil supérieur de la Justice ne peuvent être désignés dans les juridictions disciplinaires.

Les fonctions des membres assesseurs des juridictions disciplinaires prennent fin d’office lorsqu’une peine disciplinaire leur est infligée.

Le mandat d’un magistrat désigné comme assesseur au tribunal disciplinaire ou au tribunal disciplinaire d’appel s’achève lorsque l’intéressé accepte une mission visée aux articles 308, 323bis, 327 et 327bis.

§ 2. Les membres assesseurs des juridictions disciplinaires sont désignés parmi les magistrats de carrière effectifs ou admis à la retraite et le personnel judiciaire de niveau A et B.

Le candidat doit pour être désigné membre assesseur des juridictions disciplinaires compter dix ans de fonction dans l’ordre judiciaire dont cinq ans respectivement dans la fonction de magistrat du siège, de magistrat du ministère public ou de membre du personnel de niveau A ou B et n’avoir subi aucune peine disciplinaire.

Les candidats assesseurs adressent respectivement leur candidature à leur assemblée générale, leur assemblée de corps ou au ministre de la Justice dans les trente jours suivant l’appel aux candidats publié au *Moniteur belge*.

§ 3. Les magistrats du siège susceptibles de siéger comme membre assesseur dans les juridictions disciplinaires sont sélectionnés par leur assemblée générale dans les soixante jours suivant l’appel aux candidats publié au *Moniteur belge*. Les magistrats du ministère public susceptibles de siéger comme assesseur dans les juridictions disciplinaires sont sélectionnés par leur assemblée de corps, dans les mêmes délais.

Dans chaque ressort de cour d’appel, les présidents des tribunaux de première instance, de commerce et du travail et le président de l’assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police désignent conjointement, parmi les candidats retenus par les assemblées générales, quatre membres de ces tribunaux qui pourront siéger comme assesseur dans le tribunal disciplinaire ou comme assesseur dans le

“Art. 411. § 1. De leden-assessoren van de tuchtrechtbank en van de tuchtrechtbank in hoger beroep worden aangewezen voor een niet-hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De korpschefs en de leden van de Hoge Raad voor de Justitie kunnen niet worden aangewezen in de tuchtrechtscolleges.

Het ambt van de leden-assessoren van de tuchtrechtscolleges neemt ambtshalve een einde wanneer zij een tuchtstraf krijgen opgelegd.

Het mandaat van magistraat, aangewezen als assessor bij de tuchtrechtbank of bij de tuchtrechtbank in hoger beroep, neemt een einde wanneer de betrokkene een in de artikelen 308, 323bis, 327 en 327bis bedoelde opdracht aanvaardt.

§ 2. De leden-assessoren van de tuchtrechtscolleges worden aangewezen uit de werkende beroepsmagistraten of op rust gestelde magistraten en uit het gerechtspersoneel van het niveau A en B.

Om als lid-assessor van de tuchtrechtscolleges te worden aangewezen, moet de kandidaat tien ambtsjaren binnen de rechterlijke orde vervuld hebben, waarvan vijf jaar respectievelijk in het ambt van magistraat van de zetel, van magistraat van het openbaar ministerie of van personeelslid van het niveau A of B, en mag hij geen enkele tuchtstraf gekregen hebben.

De kandidaat-assessoren richten hun kandidaatstelling respectievelijk tot hun algemene vergadering, hun korpsvergadering of tot de minister van Justitie binnen dertig dagen na de oproep tot kandidaten bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

§ 3. De magistraten van de zetel die in aanmerking komen om zitting te hebben als lid-assessor in de tuchtrechtscolleges worden door hun algemene vergadering uitgekozen binnen zestig dagen na de oproep tot kandidaten bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. De magistraten van het openbaar ministerie die in aanmerking komen om zitting te hebben als lid-assessor in de tuchtscolleges worden door hun korpsvergadering uitgekozen binnen diezelfde termijn.

In elk rechtsgebied van het hof van beroep wijzen de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, van de rechtbanken van koophandel en van de arbeidsrechtbanken alsook de voorzitter van de algemene vergadering van de vrederechters en van de rechters van de politierechtbank gezamenlijk, uit de door de algemene vergaderingen geselecteerde kandidaten, vier leden van die rechtbanken aan die zitting kunnen hebben als

tribunal disciplinaire d'appel. Dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles, quatre magistrats francophones et quatre magistrats néerlandophones sont désignés.

Les désignations sont motivées.

Dans chaque ressort de cour d'appel, les premiers présidents des cours d'appel et du travail désignent conjointement, parmi les candidats retenus par les assemblées générales, trois membres de ces cours pour siéger comme assesseur au tribunal disciplinaire d'appel ou comme assesseur au tribunal disciplinaire.

Dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles trois conseillers francophones et trois conseillers néerlandophones sont désignés conjointement par le premier président de la Cour de cassation, le premier président de la cour d'appel et le premier président de la cour du travail.

Les désignations sont motivées.

§ 4. Dans chaque ressort de cour d'appel, les procureurs du Roi et les auditeurs du travail désignent conjointement, parmi les candidats retenus par les assemblées de corps, trois magistrats du parquet du procureur du Roi ou de l'auditorat du travail susceptibles de siéger comme assesseur dans le tribunal disciplinaire ou dans le tribunal disciplinaire d'appel ou susceptibles d'exercer les attributions du ministère public. Dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles trois magistrats francophones et trois magistrats néerlandophones sont désignés conjointement par les procureurs du Roi et les auditeurs du travail.

Les désignations sont motivées.

Le procureur général près la Cour de cassation, les procureurs généraux et le procureur fédéral désignent conjointement, parmi les candidats retenus par les assemblées de corps, les six membres des parquets généraux francophones et les six membres des parquets généraux néerlandophones susceptibles de siéger comme assesseur dans le tribunal disciplinaire ou dans le tribunal disciplinaire d'appel, ou d'exercer les attributions du ministère public

Les désignations sont motivées.

§ 5. Par ressort de cour d'appel, deux membres du personnel de niveau A et deux membres du personnel de niveau B susceptibles de siéger comme assesseur dans le tribunal disciplinaire ou dans le tribunal disciplinaire d'appel sont désignés par le ministre de la Justice

assessor in de tuchtrechtbank of als assessor in de tuchtrechtbank in hoger beroep. In het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel worden vier Nederlandstalige en vier Franstalige magistraten aangewezen.

De aanwijzingen worden met redenen omkleed.

In elk rechtsgebied van de hoven van beroep wijzen de eerste voorzitters van de hoven van beroep en van de arbeidshoven gezamenlijk, uit de door de algemene vergaderingen geselecteerde kandidaten, drie leden van die hoven aan om zitting te hebben als assessor in de tuchtrechtbank in hoger beroep of als assessor in de tuchtrechtbank.

In het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel worden drie Nederlandstalige en drie Franstalige raadsheren gezamenlijk aangewezen door de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie, de eerste voorzitter van het hof van beroep en de eerste voorzitter van het arbeidshof.

De aanwijzingen worden met redenen omkleed.

§ 4. In elk rechtsgebied van de hoven van beroep wijzen de procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs gezamenlijk, uit de door de korpsvergaderingen geselecteerde kandidaten, drie magistraten van het parket van de procureur des Konings of van het arbeidsauditoraat aan die zitting kunnen hebben als assessor in de tuchtrechtbank of in de tuchtrechtbank in hoger beroep of die de bevoegdheid van het openbaar ministerie kunnen uitoefenen. In het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel worden drie Nederlandstalige en drie Franstalige magistraten gezamenlijk aangewezen door de procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs.

De aanwijzingen worden met redenen omkleed.

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, de procureurs-generaal en de federale procureur wijzen gezamenlijk uit de door de korpsvergaderingen geselecteerde kandidaten, de zes leden van de Nederlandstalige parketten-generaal en de zes leden van de Franstalige parketten-generaal aan die zitting kunnen hebben als assessor in de tuchtrechtbank of in de tuchtrechtbank in hoger beroep, of die de bevoegdheid van het openbaar ministerie kunnen uitoefenen.

De aanwijzingen worden met redenen omkleed.

§ 5. Per rechtsgebied van het hof van beroep worden twee personeelsleden van het niveau A en twee personeelsleden van het niveau B die in aanmerking kunnen komen om zitting te hebben als assessor in de tuchtrechtbank of in de tuchtrechtbank in hoger beroep

dans les nonante jours suivants l'appel aux candidats sur avis conforme de leur supérieur hiérarchique. Le ministre de la Justice demande l'avis du supérieur hiérarchique du candidat dans les dix jours de la réception de la candidature. Les avis sont transmis au ministre de la Justice dans les soixante jours suivants l'appel aux candidats.

Dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles deux membres du personnel de niveau A francophones, deux membres du personnel de niveau A néerlandophones, deux membres du personnel de niveau B francophones et deux membres du personnel de niveau B néerlandophones sont désignés.

§ 6. Le premier président de la Cour de cassation désigne trois magistrats émérites du siège qui se portent candidats pour siéger dans les cas visés aux articles 409, § 3, et 410, alinéa 11.

Le procureur général près la Cour de cassation désigne trois membres émérites du parquet général qui se portent candidats pour siéger dans les cas visés aux articles 409, § 3, et 410, alinéa 11.

§ 7. La liste des membres désignés pour exercer des fonctions dans les juridictions disciplinaires est publiée au *Moniteur belge* dans les cent jours suivant l'appel aux candidats.”

Art. 19 (nouveau)

Dans le même Code, il est inséré un article 411/1 rédigé comme suit:

“Art. 411/1. Le tribunal disciplinaire et le tribunal disciplinaire d'appel sont présidés respectivement par le juge et par le conseiller ayant le plus d'ancienneté et désignés pour siéger dans ces juridictions disciplinaires.

La désignation des membres composant cet organe, à l'exception du membre avec voix consultative, a lieu le 1er septembre de chaque année selon un tour de rôle défini par le juge ou le conseiller visé à l'alinéa 1er.

Lorsqu'un dossier est transmis au greffe de la juridiction disciplinaire, la juridiction est composée dans les cinq jours par le président du tribunal disciplinaire ou par le président du tribunal disciplinaire d'appel ayant le plus d'ancienneté, selon le cas.

aangewezen door de minister van Justitie binnen negentig dagen na de oproep tot kandidaten, op eensluitend advies van hun hiërarchische meerdere. De minister van Justitie vraagt het advies van de hiërarchische meerdere van de kandidaat binnen tien dagen na de ontvangst van de kandidaatstelling. De adviezen worden overgezonden aan de minister van Justitie binnen zestig dagen na de oproep tot kandidaten.

In het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel worden twee Nederlandstalige personeelsleden van het niveau A, twee Franstalige personeelsleden van het niveau A, twee Nederlandstalige personeelsleden van het niveau B en twee Franstalige personeelsleden van het niveau B aangewezen.

§ 6. De eerste voorzitter van het Hof van Cassatie wijst drie emeriti leden van de zittende magistratuur aan die zich kandidaat stellen om zitting te nemen in de in de artikelen 409, § 3, en 410, elfde lid, bedoelde gevallen.

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie wijst drie emeriti leden van het parket-generaal aan die zich kandidaat stellen om te zetelen in de in de artikelen 409, § 3, en 410, elfde lid, bedoelde gevallen.

§ 7. De lijst met de aangewezen leden voor de uitoefening van ambten in de tuchtrechtscolleges wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* binnen honderd dagen na de oproep tot kandidaten.”

Art. 19 (nieuw)

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 411/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 411/1. De tuchtrechtbank en de tuchtrechtbank in hoger beroep worden elk respectievelijk voorgezeten door de rechter in de tuchtrechtbank en de raadsheer in de tuchtrechtbank in hoger beroep met de hoogste anciënniteit die is aangewezen om zitting te hebben in die tuchtorganen.

De aanwijzing van de leden die deel uitmaken van het orgaan, met uitzondering van het lid met raadgevende stem, geschiedt op 1 september van elk jaar bij toerbeurt bepaald door de rechter of de raadsheer bedoeld in het eerste lid.

Wanneer een dossier wordt verzonden naar de griffie van het tuchtorgaan, stelt, naargelang het geval, de rechter of de raadsheer in de tuchtrechtbank in hoger beroep met de meeste anciënniteit het orgaan samen binnen de vijf dagen.

À l'exception des cas visés aux articles 409, § 3, 410, alinéa 11 et 411, § 6, les membres qui composent la juridiction ne peuvent être nommés ou délégués dans une juridiction, un parquet, un greffe ou secrétariat de parquet ou service d'appui du même ressort que celui où travaille la personne faisant l'objet de poursuites disciplinaires et ne peuvent se situer dans un lien hiérarchique avec la personne concernée.”.

Art. 20 (ancien art. 19)

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, l'intitulé de la section IV, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, qui devient la section II, est remplacé par l'intitulé suivant: “Des autorités disciplinaires”.

Art. 21 (ancien art. 20)

L'article 412 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 412. § 1er. Les autorités compétentes pour initier une procédure disciplinaire sont:

1° en ce qui concerne les magistrats du siège à l'exception des magistrats de la Cour de cassation:

a. le premier président de la Cour de cassation à l'égard des premiers présidents des cours d'appel et des premiers présidents des cours du travail;

b. le premier président de la cour d'appel à l'égard des membres de cette cour, des présidents des tribunaux de première instance et des présidents des tribunaux de commerce, des juges de complément au tribunal de première instance et des juges de complément au tribunal de commerce du ressort concerné;

c. le premier président de la cour du travail à l'égard des membres de cette cour, y compris les conseillers sociaux, des présidents des tribunaux du travail et des juges de complément au tribunal du travail du ressort concerné;

d. le président du tribunal de première instance à l'égard des membres de ce tribunal, y compris les assesseurs en application des peines, des juges de paix, des juges au tribunal de police, des juges de paix de complément et des juges de complément au tribunal de police;

Met uitzondering van artikel 409, §3, 410, elfde lid, en 411, § 6, mogen de leden die deel uitmaken van het orgaan niet zijn benoemd of opdracht hebben ontvangen in een rechtscollege, parket, griffie, parketsecretariaat of steundienst uit hetzelfde rechtsgebied als de persoon die tuchtrechtelijk wordt vervolgd en mogen zich evenmin in een hiërarchisch verband houden tot de betrokken persoon.”.

Art. 20 (vroeger art. 19)

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling IV, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, die afdeling II wordt, vervangen door volgend opschrift: “De tuchtoverheden”.

Art. 21 (vroeger art. 20)

Artikel 412 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 412. § 1. De overheden bevoegd om een tuchtprocedure in te stellen zijn:

1° ten aanzien van de magistraten van de zetel, met uitzondering van de magistraten van het Hof van Cassatie:

a. de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie ten aanzien van de eerste voorzitters van de hoven van beroep en van de eerste voorzitters van de arbeidshoven;

b. de eerste voorzitter van het hof van beroep ten aanzien van de leden van dat hof, van de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg en van de voorzitters van de rechtbanken van koophandel, van de toegevoegde rechters bij de rechtbank van eerste aanleg en van de toegevoegde rechters bij de rechtbank van koophandel van het betrokken rechtsgebied;

c. de eerste voorzitter van het arbeidshof ten aanzien van de leden van dat hof, daaronder begrepen de raadsheren in sociale zaken, alsook ten aanzien van de voorzitters van de arbeidsrechtbanken en van de toegevoegde rechters bij de arbeidsrechtbank van het betrokken rechtsgebied;

d. de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg ten aanzien van de leden van die rechtbank, daaronder begrepen de assessoren in strafuitvoeringszaken, van de vrederechters, van de rechters in de politierechtbanken, van de toegevoegde vrederechters en van de toegevoegde rechters bij de politierechtbanken;

e. le président du tribunal de commerce à l'égard des membres de ce tribunal, y compris les juges consulaires;

f. le président du tribunal du travail à l'égard des membres de ce tribunal, y compris les juges sociaux;

2° en ce qui concerne les magistrats du ministère public à l'exception des magistrats près la Cour de cassation:

a. le procureur général près la Cour de cassation à l'égard des procureurs généraux près les cours d'appel et du procureur fédéral;

b. le procureur général près la cour d'appel à l'égard des membres du parquet général près la cour d'appel, des membres de l'auditorat général près la cour du travail, des procureurs du Roi, des auditeurs du travail, des substituts du procureur du Roi de complément et des substituts de l'auditeur du travail de complément;

c. le procureur du Roi à l'égard des membres du parquet du procureur du Roi, l'auditeur du travail à l'égard des membres de l'auditorat du travail;

d. le procureur fédéral à l'égard des magistrats fédéraux;

e. à l'égard des magistrats d'assistance et des magistrats de liaison en matière de jeunesse, l'autorité disciplinaire compétente pour la fonction à laquelle ils ont été nommés;

3° en ce qui concerne les magistrats de la Cour de cassation:

a. l'assemblée générale de la Cour de cassation à l'égard du premier président de la Cour de cassation;

b. le premier président de la Cour de cassation à l'égard des magistrats au siège de la Cour de cassation;

c. le ministre de la Justice à l'égard du procureur général près la Cour de cassation;

d. le procureur général près la Cour de cassation à l'égard du premier avocat général et des avocats généraux près la Cour de cassation;

e. de voorzitter van de rechtbank van koophandel ten aanzien van de leden van die rechtbank, daaronder begrepen de rechters in handelszaken;

f. de voorzitter van de arbeidsrechtbank ten aanzien van de leden van die rechtbank, daaronder begrepen de rechters in sociale zaken;

2° ten aanzien van de magistraten van het openbaar ministerie, met uitzondering van de magistraten bij het Hof van Cassatie:

a. de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ten aanzien van de procureurs-generaal bij de hoven van beroep en van de federale procureur;

b. de procureur-generaal bij het hof van beroep ten aanzien van de leden van het parket-generaal bij het hof van beroep, van de leden van het auditoraat-generaal bij het arbeidshof, van de procureurs des Konings, van de arbeidsauditeurs, van de toegevoegde substituten procureur des Konings en de toegevoegde substituten arbeidsauditeur;

c. de procureur des Konings ten aanzien van de leden van het parket van de procureur des Konings, door de arbeidsauditeur ten aanzien van de leden van het arbeidsauditoraat;

d. de federale procureur ten aanzien van de federale magistraten;

e. ten aanzien van de bijstandsmagistraten en de verbindingsmagistraten in jeugdzaken, door de tuchtoverheid bevoegd voor het ambt waarin zij werden benoemd;

3° ten aanzien van de magistraten van het Hof van Cassatie:

a. de algemene vergadering van het Hof van Cassatie ten aanzien van de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie;

b. de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie ten aanzien van de zittende magistraten in het Hof van Cassatie;

c. de minister van Justitie ten aanzien van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie;

d. de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ten aanzien van de eerste advocaat-generaal en de advocaten-generaal bij het Hof van Cassatie;

4° en ce qui concerne les référendaires près la Cour de cassation:

a. le premier président de la Cour de cassation à l'égard des référendaires qui assistent les conseillers;

b. le procureur général près la Cour de cassation à l'égard des référendaires qui assistent les membres du parquet;

5° en ce qui concerne les référendaires et les juristes de parquet:

a. le premier président de la cour d'appel à l'égard des référendaires près cette cour;

b. le premier président de la cour du travail à l'égard des référendaires près cette cour;

c. le président du tribunal de première instance à l'égard des référendaires près ce tribunal;

d. le président du tribunal du travail à l'égard des référendaires près ce tribunal;

e. le président du tribunal de commerce à l'égard des référendaires près ce tribunal;

f. le juge au tribunal de police le plus ancien à l'égard des référendaires près ce tribunal;

g. le procureur général près la cour d'appel à l'égard des juristes de parquet près le parquet général et l'auditorat général du travail;

h. le procureur du Roi à l'égard des juristes de parquet près le parquet du tribunal de première instance;

i. l'auditeur du travail à l'égard des juristes de parquet près l'auditorat du travail;

j. le procureur fédéral à l'égard des juristes de parquet près le parquet fédéral;

6° en ce qui concerne les attachés au service de la documentation et de la concordance des textes auprès de la Cour de cassation, le procureur général près cette Cour;

7° en ce qui concerne les membres du personnel de niveau A, les greffiers, les secrétaires et le personnel des greffes, des secrétariats de parquet et services d'appui:

4° ten aanzien van de referendarissen van het Hof van Cassatie:

a. de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie ten aanzien van de referendarissen die de raadsheren bijstaan;

b. de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ten aanzien van de referendarissen die de leden van het parket bijstaan;

5° ten aanzien van de referendarissen en van de parketjuristen:

a. de eerste voorzitter van het hof van beroep ten aanzien van de referendarissen bij dat hof;

b. de eerste voorzitter van het arbeidshof ten aanzien van de referendarissen bij dat hof;

c. de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg ten aanzien van de referendarissen bij die rechtbank;

d. de voorzitter van de arbeidsrechtbank ten aanzien van de referendarissen bij die rechtbank;

e. de voorzitter van de rechtbank van koophandel ten aanzien van de referendarissen bij die rechtbank;

f. de oudstbenoemde rechter in de politierechtbank ten aanzien van de referendarissen bij die rechtbank;

g. de procureur-generaal bij het hof van beroep ten aanzien van de parketjuristen bij het parket-generaal en het arbeidsauditoraat-generaal;

h. de procureur des Konings ten aanzien van de parketjuristen bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg;

i. de arbeidsauditeur ten aanzien van de parketjuristen bij het arbeidsauditoraat;

j. de federale procureur ten aanzien van de parketjuristen bij het federaal parket;

6° ten aanzien van de attachés van de dienst voor documentatie en overeenstemming der teksten bij het Hof van Cassatie, de procureur-generaal bij dat Hof;

7° ten aanzien van de personeelsleden van het niveau A, de griffiers, de secretarissen en het personeel van griffies, parketsecretariaten en steundiensten:

a. le premier président de la Cour de cassation à l'égard du greffier en chef de la Cour de cassation et le procureur général près la Cour de cassation à l'égard du secrétaire en chef près le parquet général près la Cour de cassation;

b. le premier président de la cour d'appel et de la cour du travail à l'égard du greffier en chef de la cour d'appel et de la cour du travail et le procureur général près la cour d'appel à l'égard du secrétaire en chef du parquet général près la cour d'appel et près la cour du travail et des membres du personnel de niveau A près ces cours, près les parquets généraux et les auditorats généraux;

c. le procureur fédéral à l'égard du secrétaire en chef et des membres du personnel de niveau A près le parquet fédéral;

d. le président du tribunal de première instance à l'égard du greffier en chef du tribunal de première instance, du greffier en chef du tribunal de police, du greffier en chef de la justice de paix et le procureur du Roi à l'égard du secrétaire en chef du parquet du procureur du Roi et des membres du personnel de niveau A près ces tribunaux et ces parquets;

e. le président du tribunal du commerce à l'égard du greffier en chef du tribunal de commerce et le procureur du Roi à l'égard du personnel de niveau A près le tribunal de commerce;

f. le président du tribunal du travail à l'égard du greffier en chef du tribunal du travail et l'auditeur du travail à l'égard du secrétaire en chef de l'auditorat du travail et des membres du personnel de niveau A près ces tribunaux et ces parquets;

g. le magistrat chef de corps de la juridiction ou du parquet à l'égard des membres des services d'appui;

h. le greffier en chef à l'égard des greffiers-chefs de service, des greffiers, des experts, des experts administratifs et des experts ICT, assistants et collaborateurs au greffe;

i. le secrétaire en chef à l'égard des secrétaires-chefs de service, des secrétaires, des experts, des experts administratifs et des experts ICT, assistants et collaborateurs de secrétariat près le parquet.

a. de eerste voorzitter bij het Hof van Cassatie ten aanzien van de hoofdgriffier van het Hof van Cassatie en door de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ten aanzien van de hoofdsecretaris van het parket-generaal bij het Hof van Cassatie;

b. de eerste voorzitter van het hof van beroep en het arbeidshof ten aanzien van de hoofdgriffier van het hof van beroep en van het arbeidshof en door de procureur-generaal bij het hof van beroep ten aanzien van de hoofdsecretaris van het parket-generaal bij het hof van beroep en bij het arbeidshof, en van de personeelsleden van het niveau A bij deze hoven, bij de parketten-generaal en de auditoraten-generaal;

c. de federale procureur ten aanzien van de hoofdsecretaris en van de personeelsleden van het niveau A bij het federaal parket;

d. de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg ten aanzien van de hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg, van de hoofdgriffier van de politierechtbank, van de hoofdgriffier van het vredegerecht en door de procureur des Konings ten aanzien van de hoofdsecretaris van het parket van de procureur des Konings, en van de personeelsleden van het niveau A bij deze rechtbanken en parketten;

e. de voorzitter van de rechtbank van koophandel ten aanzien van de hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel en de procureur des Konings ten aanzien van de personeelsleden van het niveau A bij de rechtbank van koophandel;

f. de voorzitter van de arbeidsrechtbank ten aanzien van de hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank en de arbeidsauditeur ten aanzien van de hoofdsecretaris van het arbeidsauditoraat en van de personeelsleden van het niveau A bij deze rechtbanken en parketten;

g. de magistraat korpschef van het rechtscollege of van het parket ten aanzien van de leden van de steundiensten;

h. de hoofdgriffier ten aanzien van de griffiers-hoofden van dienst, de griffiers, de deskundigen, de administratief deskundigen en ICT-deskundigen, assistenten en medewerkers bij de griffie;

i. de hoofdsecretaris ten aanzien van de secretarissen-hoofden van dienst, de secretarissen, de deskundigen, de administratief deskundigen en ICT-deskundigen, assistenten en secretariaatsmedewerkers bij het parket.

Les magistrats suppléants relèvent de la même autorité que les magistrats effectifs. Les membres et les membres du personnel délégués au sein d'une juridiction, d'un parquet, d'un greffe, d'un secrétariat de parquet ou d'un service d'appui relèvent de la même autorité que ceux qui y sont nommés.

Les membres et les membres du personnel délégués en dehors de l'ordre judiciaire belge relèvent de l'autorité visée à l'alinéa 1er.

§ 2. Une procédure disciplinaire peut toujours être initiée sur réquisition du ministère public près la juridiction dont est issue la personne concernée, ou, lorsque la personne concernée est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, par le ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix.

Le premier président de la cour d'appel et le premier président de la cour du travail peuvent donner injonction au ministère public visé à l'alinéa 1er de saisir le tribunal disciplinaire d'un dossier concernant un magistrat du ministère public.”

Art. 22 (ancien art. 21)

Dans la deuxième partie, livre II, section V, du même Code, l'intitulé de la section V, inséré par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé.

Art. 23 (ancien art. 22)

L'article 413 du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002 et modifié par la loi du 25 avril 2007, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 413. § 1er. Les faits visés à l'article 404 font l'objet d'une enquête effectuée par un magistrat désigné par l'autorité visée à l'article 412, § 1er.

L'ouverture d'une enquête est notifiée sans délai à la personne concernée.

L'enquête ne peut durer plus de trois mois. Si, dans un délai de trois mois à dater de la notification de l'ouverture d'une enquête aucune suite n'est donnée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, qui a pris l'initiative de cette enquête, la personne concernée peut saisir le tribunal disciplinaire par envoi recommandé qui se substitue à cette autorité. Le tribunal disciplinaire adresse à l'auto-

De plaatsvervangende magistraten ressorteren onder dezelfde overheid als de werkende magistraten. De leden en personeelsleden met een opdracht binnen een rechtscollege, parket, griffie, parketsecretariaat of steundienst ressorteren onder dezelfde overheid als degenen die er benoemd zijn.

De leden en personeelsleden met een opdracht buiten de Belgische rechterlijke orde ressorteren onder de in het eerste lid bedoelde overheid.

§ 2. Een tuchtprocedure kan steeds ingesteld worden op vordering van het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is, of, wanneer de betrokken persoon een lid of een personeelslid is van een vredegerecht, door het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vredegerecht is gelegen.

De eerste voorzitter van het hof van beroep en de eerste voorzitter van het arbeidshof kunnen het in het eerste lid bedoelde openbaar ministerie injunctie geven een dossier over een magistraat van het openbaar ministerie aanhangig te maken bij de tuchtrechtbank.”

Art. 22 (vroeger art. 21)

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling V, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, opgeheven.

Art. 23 (vroeger art. 22)

Artikel 413 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 413. § 1. Naar de in artikel 404 bedoelde feiten wordt een onderzoek gevoerd door een magistraat die is aangewezen door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid.

Van de opening van een onderzoek wordt onverwijld kennis gegeven aan de betrokken persoon.

Het onderzoek mag niet meer dan drie maanden in beslag nemen. Indien binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de opening van een onderzoek geen enkel gevolg wordt gegeven door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid die het initiatief tot dat onderzoek heeft genomen, kan de betrokken persoon de zaak bij aangetekende zending

rité visée à l'article 412, § 1er, une demande de rapport et de conclusions dans les quinze jours de sa saisine. Le rapport et les conclusions sont transmis dans les trente jours de la réception de la demande.

§ 2. L'autorité visée à l'article 412, § 1er, qui estime, après enquête, que les faits sont de nature à justifier une peine disciplinaire mineure, est compétente pour l'infliger à la personne concernée. La décision est notifiée sans délai contre accusé de réception daté ou par envoi recommandé à la personne concernée, au ministère public près la juridiction dont est issue la personne concernée, ou, lorsque la personne en cause est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, au ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix et au ministre de la Justice.

La personne concernée et le ministère public près la juridiction dont est issue la personne en cause ou, lorsque la personne en cause est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, le ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix, peuvent introduire un recours devant le tribunal disciplinaire contre les décisions disciplinaires prises par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, dans les formes et délais prévus à l'article 420, § 3.

§ 3. L'autorité visée à l'article 412, § 1er, qui estime, après enquête, que les faits sont de nature à justifier une peine disciplinaire majeure, saisit le tribunal disciplinaire, et lui transmet aux fins de convocation le dossier d'enquête, le rapport et les conclusions. Elle en informe la personne concernée.

La demande de comparution mentionne le nom, la qualité, l'adresse de la personne concernée et l'exposé des faits et des moyens et est signée.

La décision de saisir le tribunal disciplinaire n'est pas susceptible de recours.

§ 4. Si l'autorité visée à l'article 412, § 1er, estime ne pas devoir infliger de peine, ou si, dans un délai de trois mois à dater de la notification de l'ouverture d'une enquête aucune suite n'est donnée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, le ministère public près la juridiction dont est issu la personne en cause ou, lorsque la

aanhangig maken bij de tuchtrechtbank, die in de plaats treedt van die overheid. De tuchtrechtbank richt tot de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid, een verzoek tot verslag en de conclusies binnen vijftien dagen na de aanhangigmaking. Het verslag en de conclusies worden binnen dertig dagen na ontvangst van het verzoek overgezonden.

§ 2. De in artikel 412, § 1, bedoelde overheid die na onderzoek van oordeel is dat de feiten een lichte tuchtstraf rechtvaardigen, is bevoegd om de betrokken persoon die straf op te leggen. De beslissing wordt onverwijld met gedagtekend ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending bezorgd aan de betrokken persoon, aan het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is of, wanneer de aangeklaagde persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, aan het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, en aan de minister van Justitie.

De betrokken persoon en het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de aangeklaagde persoon afkomstig is of, wanneer de aangeklaagde persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, kunnen bij de tuchtrechtbank hoger beroep instellen tegen de door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid genomen tuchtbeslissingen, overeenkomstig de in artikel 420, § 3, vastgelegde vormvereisten en termijnen.

§ 3. De in artikel 412, § 1, bedoelde overheid die na onderzoek van oordeel is dat de feiten een zware tuchtstraf rechtvaardigen, maakt de zaak aanhangig bij de tuchtrechtbank en verzendt het onderzoeksdossier, het verslag en de conclusies naar die rechtbank met het oog op oproeping. De overheid brengt de betrokken persoon daarvan op de hoogte.

Het verzoek tot verschijning vermeldt de naam, de hoedanigheid, het adres van de betrokken persoon alsook de uiteenzetting van de feiten en de middelen, en is ondertekend.

Tegen de beslissing om de zaak bij de tuchtrechtbank aanhangig te maken, kan geen rechtsmiddel worden ingesteld.

§ 4. Indien de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid van oordeel is dat zij geen straf moet opleggen of indien binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de opening van een onderzoek door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid geen enkel gevolg wordt gegeven, kan het openbaar ministerie bij

personne en cause est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, le ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix, peut, sur réquisition, saisir directement le tribunal disciplinaire dans, respectivement, les trente jours suivant la notification de la décision ou l'écoulement du délai de trois mois.

Si, dans un délai de trois mois à dater de la notification de l'ouverture d'une enquête, l'autorité visée à l'article 412, § 1er, ou le ministère public ne donne aucune suite à cette enquête, le premier président de la Cour de cassation ou le procureur général près la Cour de cassation, selon le cas, peut, dans les mêmes délais, donner injonction au ministère public visé à l'alinéa 1er de saisir le tribunal disciplinaire d'un dossier concernant un membre ou un membre du personnel de l'ordre judiciaire.

§ 5. Le tribunal disciplinaire est également saisi des recours introduits par les magistrats concernés contre les sanctions disciplinaires déguisées dont ils s'estiment victimes.

§ 6. Lorsqu'une mesure d'ordre visée à l'article 406 est prise, l'autorité visée à l'article 412, § 1er, saisit sans délai le tribunal disciplinaire d'une demande de comparution en lui transmettant une copie de la décision et du dossier.

Au plus tard quinze jours avant la date à laquelle prend fin la suspension visée à l'article 406, le tribunal disciplinaire informe l'autorité visée à l'article 412, § 1er, de l'état de la procédure disciplinaire et rend un avis sur l'éventuelle prolongation de la mesure d'ordre.”

Art. 24 (ancien art. 23)

L'article 414 du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 414. L'autorité visée à l'article 412, § 1er, reçoit et examine les plaintes à caractère disciplinaire transmises directement par les particuliers ou par le Conseil supérieur de la Justice.

Pour être recevables, les plaintes des particuliers sont introduites par écrit, signées et datées. Elles contiennent l'identité complète du plaignant. Celui-ci joint les pièces probantes dont il dispose.

het rechtscollege waarvan de aangeklaagde persoon afkomstig is of, wanneer de aangeklaagde persoon een lid of een personeelslid is van een vredegerecht, het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vredegerecht is gelegen, op vordering, de zaak rechtstreeks aanhangig maken bij de tuchtrechtbank, respectievelijk binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing of na het verstrijken van de termijn van drie maanden.

Indien binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de opening van een onderzoek de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid of het openbaar ministerie geen enkel gevolg geeft aan dit onderzoek, kan, naargelang het geval, de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie, het in het eerste lid, bedoelde openbaar ministerie binnen dezelfde termijnen injunctie geven een dossier betreffende een lid of een personeelslid van de rechterlijke orde aanhangig te maken bij de tuchtrechtbank.

§ 5. Bij de tuchtrechtbank kan ook het beroep aanhangig gemaakt worden dat door de betrokken magistraten ingesteld is tegen de verhulde tuchtstraffen waarvan zij zich het slachtoffer achten.

§ 6. Wanneer een in artikel 406 bedoelde ordemaatregel wordt genomen, maakt de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid onverwijld een verzoek tot verschijning aanhangig bij de tuchtrechtbank door haar een kopie van de beslissing en van het dossier over te zenden.

Uiterlijk vijftien dagen voor de datum waarop de in artikel 406 bedoelde schorsing een einde neemt, brengt de in artikel 412, § 1, bedoelde tuchtrechtbank de overheid op de hoogte van de stand van zaken van de tuchtprocedure en brengt zij advies uit over de eventuele verlenging van de ordemaatregel.”

Art. 24 (vroeger art. 23)

Artikel 414 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 414. De in artikel 412, § 1, bedoelde overheid ontvangt en onderzoekt de tuchtrechtelijke klachten die rechtstreeks overgezonden zijn door particulieren of door de Hoge Raad voor de Justitie.

Om ontvankelijk te zijn, moeten de klachten van particulieren schriftelijk worden ingediend, ondertekend en gedagtekend. Ze bevatten de volledige identiteit van de klager. Deze laatste voegt de bewijsstukken eraan toe waarover hij beschikt.

Lorsque la plainte est recevable, une enquête est effectuée conformément à l'article 413, § 1er, alinéas 1er et 2. Le plaignant est informé par écrit de l'ouverture de l'enquête.

Le plaignant, la personne faisant l'objet de l'enquête et des témoins peuvent être entendus au cours de l'enquête.

Les déclarations du plaignant, de la personne qui fait l'objet de l'enquête et des témoins sont consignées dans un procès-verbal. Les personnes entendues reçoivent, à leur demande, une copie du procès-verbal de leurs déclarations.

La personne qui fait l'objet d'une plainte peut se faire assister de la personne de son choix lors de l'audition mais ne peut se faire représenter.

L'autorité visée à l'article 412, § 1er, informe le plaignant et la personne concernée des suites réservées à la plainte.

L'autorité visée à l'article 412, § 1er, informe de façon motivée les commissions d'avis et d'enquête de la suite réservée aux plaintes à caractère disciplinaire transmises par le Conseil supérieur de la Justice.

La décision de l'autorité visée à l'article 412, § 1er, est définitive pour le plaignant.

Si l'autorité visée à l'article 412, § 1er, n'a pas transmis de décision au plaignant ou à la personne concernée ou informé le Conseil supérieur de la Justice dans un délai de trois mois à dater du dépôt de la plainte, ceux-ci peuvent s'adresser directement au ministère public près la juridiction dont est issue la personne en cause aux fins de saisir le tribunal disciplinaire s'il y a lieu.

Le ministère public près la juridiction dont est issue la personne en cause adresse à l'autorité visée à l'article 412, § 1er, une demande de conclusion dans les quinze jours de sa saisine. Les conclusions sont transmises dans les trente jours de la réception de la demande.

Le ministère public prend une décision motivée sur la base des éléments qui lui ont été communiqués dans le mois de cette communication."

Wanneer de klacht ontvankelijk is, wordt een onderzoek uitgevoerd overeenkomstig artikel 413, § 1, eerste en tweede lid. De klager wordt schriftelijk op de hoogte gebracht van de opening van het onderzoek.

De klager, de persoon tegen wie het onderzoek loopt en de getuigen kunnen gehoord worden tijdens het onderzoek.

De verklaringen van de klager, van de persoon tegen wie het onderzoek loopt en van de getuigen worden opgetekend in een proces-verbaal. De gehoorde personen ontvangen op eigen verzoek een kopie van het proces-verbaal van hun verklaringen.

De persoon tegen wie een klacht is ingediend, kan zich tijdens het verhoor laten bijstaan door een persoon naar zijn keuze, maar mag zich niet laten vertegenwoordigen.

De in artikel 412, § 1, bedoelde overheid licht de klager en de betrokken persoon in over het gevolg dat aan de klacht wordt gegeven.

De in artikel 412, § 1, bedoelde overheid licht op een met redenen omklede wijze de advies- en onderzoekscommissies in over het gevolg dat gegeven wordt aan de tuchtrechtelijke klachten die overgezonden zijn door de Hoge Raad voor de Justitie.

De beslissing van de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid is definitief voor de klager.

Indien de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid geen beslissing aan de klager of de betrokken persoon heeft overgezonden, of de Hoge Raad voor de Justitie niet geïnformeerd heeft binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de indiening van de klacht, kunnen zij zich rechtstreeks richten tot het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de aangeklaagde persoon afkomstig is teneinde de zaak in voorkomend geval aanhangig te maken bij de tuchrechtbank.

Het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de aangeklaagde persoon afkomstig is, richt tot de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid een verzoek tot conclusie binnen vijftien dagen na de aanhangigmaking. De conclusies worden binnen dertig dagen na ontvangst van het verzoek overgezonden.

Het openbaar ministerie neemt op basis van de meegedeelde elementen een met redenen omklede beslissing binnen de maand na de mededeling."

Art. 25 (ancien art. 24)

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, la section VI, inséré par la loi du 7 juillet 2002, devient un chapitre IV intitulé: “De la procédure disciplinaire”.

Art. 26 (ancien art. 25)

L'article 415 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 415. Le tribunal disciplinaire est saisi dans les six mois de la connaissance des faits par l'autorité compétente pour initier une procédure disciplinaire.

L'action disciplinaire est indépendante de l'action publique et de l'action civile. Lorsque les mêmes faits donnent lieu à une action publique, le délai de six mois est interrompu jusqu'à la notification de la décision judiciaire définitive.”.

Art. 27 (ancien art. 26)

L'article 416 du même Code, abrogé par la loi du 7 juillet 2002, est rétabli comme suit:

“Art. 416. Les tribunaux disciplinaires traitent l'affaire en audience publique.

L'intéressé peut demander, et ce, dès avant la première audience, au tribunal disciplinaire de traiter l'affaire à huis clos. Le tribunal fait droit à cette demande à moins que l'intérêt général ne s'y oppose.

La décision du tribunal disciplinaire d'accorder ou non le huis clos n'est susceptible d'aucun recours.

Le tribunal disciplinaire peut également siéger à huis clos pendant la totalité ou une partie de la procédure dans l'intérêt de la moralité ou de l'ordre public, lorsque les intérêts des mineurs ou la protection de la vie privée de la personne poursuivie l'exigent, ou dans la mesure jugée strictement nécessaire par le tribunal disciplinaire, lorsque dans des circonstances spéciales, la publicité serait de nature à porter atteinte aux intérêts de l'administration de la justice.”.

Art. 25 (vroeger art. 24)

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek wordt afdeling VI, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, hoofdstuk IV met als opschrift: “Tuchtprocedure”.

Art. 26 (vroeger art. 25)

Artikel 415 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 415. Een zaak moet bij de tuchtrechtbank aanhangig worden gemaakt binnen zes maanden nadat de overheid bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen, kennis heeft genomen van de feiten.

De tuchtvordering staat los van de strafvordering en van de burgerlijke rechtsvordering. Wanneer dezelfde feiten aanleiding geven tot een strafvordering wordt de termijn van zes maanden gestuit tot de kennisgeving van de definitieve rechterlijke beslissing.”.

Art. 27 (vroeger art. 26)

Artikel 416 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 7 juli 2002, wordt hersteld als volgt:

“Art. 416. De tuchtrechtbanken behandelen de zaak in openbare terechtzitting.

De betrokkene kan de tuchtrechtbank reeds voor de eerste terechtzitting verzoeken om de zaak met gesloten deuren te behandelen. De rechtbank gaat in op dit verzoek, tenzij zij dit strijdig acht met het algemeen belang.

Tegen de beslissing van de tuchtrechtbank om al dan niet de gesloten deuren toe te kennen, staat geen rechtsmiddel open.

De tuchtrechtbank kan tevens achter gesloten deuren zitting houden gedurende de hele procedure of een gedeelte ervan, in het belang van de goede zeden of van de openbare orde, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privéleven van de persoon tegen wie vervolging is ingesteld zulks vereisen of, in de mate dat dit door de tuchtrechtbank onder bepaalde omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geacht, wanneer de openbaarheid de belangen van de rechtsbedeling zou schaden.”.

Art. 28 (ancien art. 27)

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, l'intitulé du chapitre IV, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé.

Art. 29 (ancien art. 28)

L'article 417 du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Art. 417. § 1er. Le tribunal disciplinaire se prononce sur la recevabilité de la demande et sur la nécessité de désigner un magistrat instructeur dans le mois de sa saisine par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, ou par le ministère public ou dans le cas visé à l'article 413, § 1er, alinéa 3, dans le mois suivant la transmission du rapport et des conclusions.

§ 2. Le président du tribunal disciplinaire désigne un magistrat instructeur parmi les juges au tribunal disciplinaire désignés selon la procédure visée à l'article 259sexies/1.

En cas de suspicion légitime, le magistrat instructeur peut être récusé par un acte transmis au greffe dans les huit jours suivant la prise de connaissance de la désignation du magistrat instructeur. La récusation est jugée en dernier ressort par le tribunal disciplinaire d'appel.

§ 3. Le magistrat instructeur procède à toute mesure d'instruction disciplinaire nécessaire hormis les actes d'investigation pénale et les mesures de contrainte. Il peut entendre des témoins, procéder à des confrontations ou faire procéder à des expertises.

La personne concernée peut demander, par requête motivée adressée au greffe, l'accès au dossier disciplinaire ainsi que l'accomplissement d'actes d'instruction disciplinaire complémentaires. Le magistrat instructeur statue dans les quinze jours sur ces demandes.

La personne concernée peut saisir le tribunal disciplinaire d'appel en cas de décision du magistrat instructeur refusant l'accès au dossier ou l'accomplissement d'actes d'instruction disciplinaire complémentaires, ou en l'absence de décision dans le délai prévu à l'alinéa 2. Ce recours est introduit dans les formes et délais prévus à l'article 420, § 2.

Art. 28 (vroeger art. 27)

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van hoofdstuk IV, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, opgeheven.

Art. 29 (vroeger art. 28)

Artikel 417 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 417. § 1. De tuchtrechtbank spreekt zich uit over de ontvankelijkheid van het verzoek en over de noodzaak tot aanwijzing van een onderzoeksmagistraat binnen de maand nadat de zaak bij haar aanhangig gemaakt is door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid of door het openbaar ministerie, of in het geval bedoeld in artikel 413, § 1, derde lid, binnen de maand na de verzending van het verslag en van de conclusies.

§ 2. De voorzitter van de tuchtrechtbank wijst een onderzoeksmagistraat aan uit de rechters in de tuchtrechtbank die zijn aangewezen volgens de in artikel 259sexies/1 bedoelde procedure.

Bij gewettigde verdenking kan de onderzoeksmagistraat gewraakt worden middels een akte die toegezonden wordt aan de griffie binnen acht dagen na de kennisname van de aanwijzing van de onderzoeksmagistraat. De wraking wordt in laatste aanleg beoordeeld door de tuchtrechtbank in hoger beroep.

§ 3. De onderzoeksmagistraat neemt alle nodige maatregelen in het tuchtonderzoek, afgezien van strafrechtelijke onderzoekshandelingen en dwangmaatregelen. Hij kan getuigen horen, overgaan tot confrontaties of expertises laten uitvoeren.

De betrokken persoon kan, middels een met redenen omkleed verzoekschrift gericht aan de griffie, verzoeken om de toegang tot het tuchtdossier, evenals de uitvoering van bijkomende handelingen in het tuchtonderzoek. De onderzoeksmagistraat neemt binnen vijftien dagen een beslissing omtrent deze verzoeken.

De betrokken persoon kan de zaak bij de tuchtrechtbank in hoger beroep aanhangig maken in geval van beslissing van de onderzoeksmagistraat tot weigering van de toegang tot het dossier of de uitvoering van bijkomende handelingen in het tuchtonderzoek, of bij gebrek aan een beslissing binnen de in het tweede lid bepaalde termijn. Dit beroep wordt ingesteld in de vormen en binnen de termijnen bepaald in artikel 420, § 2.

Le magistrat instructeur peut demander l'accès au dossier pénal au procureur général près la cour d'appel.

La personne concernée est entendue pendant l'instruction. Elle peut se faire assister ou représenter par la personne de son choix.

La comparution personnelle de la personne concernée peut être ordonnée par l'autorité chargée de l'instruction.

Il est dressé procès-verbal de toute audition. Les procès-verbaux sont signés par la personne entendue.

Le dossier d'instruction est mis à la disposition de la personne concernée et de la personne qui l'assiste au moins dix jours avant la comparution.

Le dossier personnel, comprenant les évaluations, les avis émis dans le cadre des promotions ou postulations antérieures, les plaintes ainsi que les décisions et sanctions disciplinaires antérieures, est joint au dossier de l'instruction.

Lorsque le magistrat instructeur juge que son instruction est achevée, il transmet le rapport d'instruction aux membres de la chambre, au plus tard dans les quatre mois suivant sa désignation."

Art. 30 (ancien art. 29)

L'article 418 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 418. § 1er. Si le tribunal estime qu'il n'y a pas lieu de désigner un magistrat instructeur, la personne faisant l'objet de poursuite disciplinaire est convoquée pour l'audience devant la chambre dans les trois mois de la saisine du tribunal.

Lorsqu'un magistrat a été chargé d'instruire les faits, l'intéressé est appelé à comparaître devant le tribunal disciplinaire dans les deux mois suivant la transmission du rapport d'instruction aux membres de la chambre.

§ 2. La convocation de l'intéressé mentionne les faits reprochés, le lieu, la date et l'heure de l'audience ainsi que la composition de la chambre.

En cas de suspicion légitime, la personne faisant l'objet de poursuites disciplinaires peut récuser les

De onderzoeksmagistraat kan de procureur-generaal bij het hof van beroep om toegang tot het strafdossier verzoeken.

De betrokken persoon wordt gehoord tijdens het onderzoek. Hij kan zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door de persoon van zijn keuze.

De overheid die belast is met het onderzoek kan de persoonlijke verschijning van de betrokken persoon bevelen.

Van elke terechtzitting wordt een proces-verbaal opgemaakt. De processen-verbaal worden ondertekend door de gehoorde persoon.

Het onderzoeksdossier wordt ten minste tien dagen voor de verschijning ter beschikking gesteld van de betrokken persoon en van de persoon die hem bijstaat.

Het persoonlijk dossier met de evaluaties, de adviezen verstrekt in het kader van voorgaande bevorderingen of postulaties, de klachten alsook voorgaande beslissingen en tuchtstraffen wordt bij het onderzoeksdossier gevoegd.

Wanneer de onderzoeksmagistraat oordeelt dat zijn onderzoek voltooid is, zendt hij het onderzoeksrapport over aan de leden van de kamer en uiterlijk binnen vier maanden na zijn aanwijzing."

Art. 30 (vroeger art. 29)

Artikel 418 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 418. § 1. Indien de rechtbank van oordeel is dat er geen onderzoeksmagistraat dient te worden aangewezen, wordt de persoon tegen wie tuchtvervolging is ingesteld, ter terechtzitting voor de kamer opgeroepen binnen drie maanden na de aanhangigmaking bij de rechtbank.

Wanneer een magistraat belast werd met het onderzoek naar de feiten, wordt de betrokkene opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtrechtbank binnen twee maanden na de verzending van het onderzoeksrapport naar de leden van de kamer.

§ 2. De oproepingsbrief van de betrokkene vermeldt de ten laste gelegde feiten, de plaats, de datum en het uur van de zitting alsook de samenstelling van de kamer.

In geval van gewettigde verdenking kan de persoon tegen wie tuchtvervolging is ingesteld de leden van de

membres de la chambre par un acte transmis au greffe dans les huit jours suivant la notification prévue à l'alinéa 1er. La récusation est jugée en dernier ressort par le tribunal disciplinaire d'appel.

Le rapport d'instruction est joint au dossier disciplinaire. Le dossier d'instruction est mis à disposition de la personne concernée et de la personne qui l'assiste pendant les quinze jours précédant la comparution.

Le membre ou le membre du personnel de l'ordre judiciaire comparaît en personne. Il peut se faire assister par la personne de son choix.

Le tribunal disciplinaire communique la cause au ministère public au moment où il prononce la clôture des débats. L'avis du ministère public est donné par écrit, à moins qu'en raison des circonstances de la cause, il ne soit émis oralement sur-le-champ à l'audience.

§ 3. Lorsqu'un magistrat a été chargé d'instruire les faits, le tribunal disciplinaire statue sur rapport du magistrat instructeur.

Le jugement est rendu dans les deux mois suivant la première audience et notifié au chef de corps et au ministère public près la juridiction dont est issue la personne en cause ainsi qu'à l'intéressé lui-même.

En cas de poursuite pénale, la chambre peut toutefois sursoir à statuer jusqu'à la décision judiciaire définitive.

Si la chambre estime qu'il y a lieu à révoquer un magistrat du ministère public, le tribunal disciplinaire transmet une décision de proposition motivée de révocation au Roi.

La décision du Roi est notifiée à l'intéressé dans les soixante jours suivant la réception de la proposition de révocation.

Le Roi peut s'écarter de la décision de proposition motivée de révocation et prendre, en lieu et place de l'autorité compétente, toute autre peine disciplinaire visée à l'article 405, § 1er.

§ 4. Le magistrat qui conteste une mesure disciplinaire déguisée en mesure d'ordre prise à son égard par un chef de corps peut introduire un recours contre cette décision auprès du tribunal disciplinaire dans les trente jours suivant la notification de la décision du chef de corps. Ce recours n'est pas suspensif.

kamer wraken middels een akte die toegezonden wordt aan de griffie binnen acht dagen na de in het eerste lid bedoelde kennisgeving. De wraking wordt in laatste aanleg beoordeeld door de tuchtrechtbank in hoger beroep.

Het onderzoeksrapport wordt bij het tuchtdossier gevoegd. Het onderzoeksdossier wordt gedurende vijftien dagen voor de verschijning ter beschikking gesteld van de betrokken persoon en van de persoon die hem bijstaat.

Het lid of het personeelslid van de rechterlijke orde verschijnt in persoon. Hij kan zich laten bijstaan door de persoon van zijn keuze.

De tuchtrechtbank deelt de zaak mee aan het openbaar ministerie op het tijdstip waarop zij de sluiting van de debatten beveelt. Het advies van het openbaar ministerie wordt schriftelijk gegeven tenzij het wegens de omstandigheden van de zaak terstond op de zitting mondeling wordt uitgebracht.

§ 3. Wanneer een magistraat belast werd met het onderzoek naar de feiten, doet de tuchtrechtbank uitspraak op verslag van de onderzoeksmagistraat.

Het vonnis wordt uitgesproken binnen twee maanden na de eerste zitting en ter kennis gebracht van de korpschef en van het openbaar ministerie bij het rechtcollege vanwaar de aangeklaagde persoon afkomstig is, alsook van de betrokkene zelf.

Bij strafrechtelijke vervolging kan de kamer haar beslissing echter opschorten tot de definitieve rechterlijke beslissing.

Indien de kamer van oordeel is dat een magistraat van het openbaar ministerie moet worden afgezet, verzendt de tuchtrechtbank een beslissing van met redenen omkleed voorstel tot afzetting naar de Koning.

Van de beslissing van de Koning wordt kennis gegeven aan de betrokkene binnen zestig dagen na de ontvangst van het voorstel tot afzetting.

De Koning kan afwijken van de beslissing inzake het met redenen omkleed voorstel tot afzetting en kan rechtens de bevoegde overheid enige andere tuchtstraf nemen als bedoeld in artikel 405, § 1.

§ 4. De magistraat die een als ordemaatregel verholde tuchtmaatregel betwist die ten aanzien van hem is genomen door een korpschef, kan tegen die beslissing beroep instellen bij de tuchtrechtbank binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing van de korpschef. Dat beroep heeft geen schorsende werking.

Outre l'identité et la qualité du requérant et une copie de la décision attaquée, la requête signée contient un exposé des faits et des moyens et est signée.

Dans les dix jours suivant sa saisine, la chambre adresse copie de la requête au chef de corps avec demande de lui transmettre dans les trente jours le dossier administratif et ses conclusions.

Copie du dossier et des conclusions du chef de corps est transmise au requérant qui peut transmettre des conclusions complémentaires dans les trente jours. Copie des conclusions complémentaires est transmise au chef de corps.

Le chef de corps et le requérant sont convoqués devant la chambre dans les soixante jours suivant la fin du délai prévu pour le dépôt des conclusions complémentaires.

La chambre peut entendre le chef de corps, le requérant et des témoins.

La chambre rend son jugement dans les trente jours suivant la date de comparution devant le tribunal.”.

Art. 31 (ancien art. 30)

L'article 419 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 419. Dans les cas où le tribunal disciplinaire a été saisi par le ministère public lorsque l'autorité visée à l'article 412, § 1er, n'a pas transmis de décision au plaignant ou à l'intéressé ou informé le Conseil supérieur de la Justice dans un délai de quatre mois à dater du dépôt de la plainte, le tribunal disciplinaire peut soit:

a) s'il constate que l'enquête du chef de corps n'est pas encore ouverte, est encore en cours ou n'est pas complète, inviter le chef de corps à terminer cette enquête dans un délai qu'il détermine, ou demander la désignation d'un magistrat chargé d'instruire la plainte;

b) refuser, le cas échéant après instruction, de donner suite à une plainte;

c) le cas échéant après instruction, appeler la personne mise en cause à comparaître à la date qu'il fixe.

Naast de identiteit en hoedanigheid van de verzoeker en een kopie van de bestreden beslissing bevat het ondertekend verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen.

Binnen tien dagen na de aanhangigmaking verzendt de kamer een kopie van het verzoekschrift naar de korpschef, met het verzoek haar binnen dertig dagen het administratief dossier en zijn conclusies te bezorgen.

Een kopie van het dossier en van de conclusies van de korpschef wordt verzonden naar de verzoeker, die binnen een termijn van dertig dagen aanvullende conclusies kan toezenden. Een kopie van de aanvullende conclusies wordt verzonden naar de korpschef.

De korpschef en de verzoeker worden opgeroepen voor de kamer binnen zestig dagen na afloop van de vastgestelde termijn voor de neerlegging van de aanvullende conclusies.

De kamer kan de korpschef, de verzoeker en getuigen horen.

De kamer doet uitspraak binnen dertig dagen na de dag van verschijning voor de rechtbank.”.

Art. 31 (vroeger art. 30)

Artikel 419 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 419. In de gevallen waar een zaak bij de tucht-rechtbank aanhangig is gemaakt door het openbaar ministerie wanneer de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid geen kennis gegeven heeft van een beslissing aan de klager of de betrokkene, of de Hoge Raad voor de Justitie niet ingelicht heeft binnen een termijn van vier maanden na de indiening van de klacht, kan de tuchtrechtbank hetzij:

a) indien zij vaststelt dat het onderzoek door de korpschef nog niet geopend is, nog lopende is of nog niet volledig is, de korpschef verzoeken dat onderzoek te voltooien binnen een termijn die zij bepaalt, of de aanwijzing vragen van een magistraat die de klacht moet onderzoeken;

b) weigeren, in voorkomend geval na onderzoek, gevolg te geven aan een klacht;

c) in voorkomend geval na onderzoek, de aangeklaagde persoon oproepen om te verschijnen op een datum die zij bepaalt.

Le jugement du tribunal disciplinaire est définitif pour le plaignant.”

Art. 32 (ancien art. 31)

L'article 420 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 420. § 1er. À l'exception de la révocation des magistrats du ministère public, l'appel contre les peines disciplinaires majeures visées à l'article 405 et contre les mesures visées aux articles 407 et 408 est introduit devant le tribunal disciplinaire d'appel dans les trente jours de la notification du jugement par requête signée et motivée adressée au greffe.

L'appel suspend l'exécution immédiate de la sanction disciplinaire.

L'appelant est appelé à comparaître dans les trente jours suivant le dépôt de l'appel au greffe.

La convocation de l'intéressé mentionne le lieu, la date et l'heure de l'audience ainsi que la composition de la chambre.

En cas de suspicion légitime, la personne faisant l'objet de poursuites disciplinaires peut récuser les membres de la chambre par un acte transmis au greffe dans les huit jours suivant la notification prévue à l'alinéa 4. La récusation est jugée en dernier ressort par la Cour de cassation.

Le ministère public près le tribunal disciplinaire, l'autorité visée à l'article 412, § 1er, et le ministère public près la juridiction dont est issue la personne concernée peuvent également introduire un appel contre la sanction ou l'absence de sanction décidée par le tribunal disciplinaire.

L'arrêt du tribunal disciplinaire d'appel est notifié à l'intéressé, au chef de corps, au ministère public près la juridiction dont est issue la personne en cause ou, lorsque la personne en cause est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, au ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix, au ministre de la Justice et au tribunal disciplinaire dans les soixante jours suivant le dépôt de la requête d'appel.

§ 2. Le recours contre une mesure ou l'absence de mesure visée à l'article 406 est introduit devant le

Het vonnis van de tuchtrechtbank is definitief voor de klager.”

Art. 32 (vroeger art. 31)

Artikel 420 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 420. § 1. Behoudens de afzetting van de magistraten van het openbaar ministerie, wordt het hoger beroep tegen de in artikel 405 bedoelde zware tuchtstraffen en tegen de in de artikelen 407 en 408 bedoelde maatregelen ingesteld voor de tuchtrechtbank in hoger beroep binnen dertig dagen na de kennisgeving van het vonnis bij een ondertekend en met redenen omkleed verzoekschrift dat gericht is aan de griffie.

Het hoger beroep schorst de onmiddellijke uitvoering van de tuchtstraf.

De eiser in hoger beroep wordt opgeroepen te verschijnen binnen dertig dagen na de aantekening van het hoger beroep bij de griffie.

De oproepingsbrief van de betrokkene vermeldt de plaats, de datum en het uur van de terechtzitting alsook de samenstelling van de kamer.

In geval van gewettigde verdenking kan de persoon tegen wie tuchtvervolging is ingesteld de leden van de kamer wraken middels een akte die toegezonden wordt aan de griffie binnen acht dagen na de in het vierde lid bedoelde kennisgeving. De wraking wordt in laatste aanleg beoordeeld door het Hof van Cassatie.

Het openbaar ministerie bij de tuchtrechtbank, de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid en het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is, kunnen eveneens hoger beroep aantekenen tegen de straf of tegen het gebrek aan straf waartoe de tuchtrechtbank beslist heeft.

Van het arrest van de tuchtrechtbank in hoger beroep wordt kennis gegeven aan de betrokkene, aan de korpschef, aan het openbaar ministerie bij de rechtbank waarvan de aangeklaagde persoon afkomstig is of, wanneer de aangeklaagde persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, aan het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, aan de minister van Justitie en aan de tuchtrechtbank, zulks binnen zestig dagen na de indiening van het hoger beroepschrift.

§ 2. Beroep tegen een maatregel of tegen het gebrek aan een maatregel bedoeld in artikel 406 wordt bij de

tribunal disciplinaire d'appel, dans les dix jours de la notification de la décision, par la personne suspendue ou le ministère public près la juridiction dont est issue la personne concernée.

Le recours introduit contre une mesure ou l'absence de mesure visée à l'article 406 n'est pas suspensif.

L'appelant est convoqué devant le tribunal disciplinaire d'appel dans les quinze jours suivant le dépôt de la requête d'appel au greffe.

Un appel peut être interjeté dans le mois par le chef de corps contre le jugement du tribunal disciplinaire qui annule une mesure disciplinaire déguisée en mesure d'ordre.

L'arrêt du tribunal disciplinaire d'appel est notifié à l'intéressé, à l'autorité visée à l'article 412, § 1er, au ministère public près la juridiction dont est issue la personne en cause ou, lorsque la personne en cause est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, au ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix, au ministre de la Justice et au tribunal disciplinaire dans les sept jours suivant la clôture des débats.

§ 3. Le recours de la personne concernée ou du ministère public près la juridiction dont elle est issue ou, lorsque la personne en cause est un membre d'une justice de paix ou de son personnel, le ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix, contre une décision disciplinaire prononcée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, est introduit devant le tribunal disciplinaire dans les dix jours suivant la notification visée à l'article 413, § 2, alinéa 1er, par requête signée et motivée adressée au greffe.

Le recours n'est pas suspensif.

La personne concernée est convoquée devant le tribunal disciplinaire dans les quinze jours suivant le dépôt de la requête d'appel au greffe.

Le jugement est rendu en dernier ressort par le tribunal disciplinaire dans les sept jours suivant la clôture des débats. Il n'est susceptible d'aucun recours.

tuchtrechtbank in hoger beroep binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing ingesteld door de geschorste persoon of door het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is.

Het beroep dat ingesteld wordt tegen een maatregel of tegen het gebrek aan een maatregel bedoeld in artikel 406 heeft geen schorsende werking.

De eiser in hoger beroep wordt opgeroepen te verschijnen voor de tuchtrechtbank in hoger beroep binnen vijftien dagen na de indiening van het hoger beroepschrift bij de griffie.

Hoger beroep kan binnen een maand worden aangekondigd door de korpschef tegen het vonnis van de tuchtrechtbank die een als ordemaatregel verholde tuchtmaatregel vernietigt.

Van het arrest van de tuchtrechtbank in hoger beroep wordt kennis gegeven aan de betrokkene, aan de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid, aan het openbaar ministerie bij de rechtbank waarvan de aangeklaagde persoon afkomstig is of, wanneer de aangeklaagde persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, aan het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, aan de minister van Justitie en aan de tuchtrechtbank, zulks binnen zeven dagen na de sluiting van de debatten.

§ 3. De betrokken persoon of het openbaar ministerie bij het rechtscollege waarvan de betrokkene afkomstig is, of, wanneer de aangeklaagde persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen, kan bij de tuchtrechtbank hoger beroep instellen tegen een tuchtrechtelijke beslissing uitgesproken door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid, binnen tien dagen na de in artikel 413, § 2, eerste lid, bedoelde kennisgeving door middel van een ondertekend en met redenen omkleed verzoekschrift dat gericht is aan de griffie.

Het beroep heeft geen schorsende werking.

De betrokken persoon wordt opgeroepen te verschijnen voor de tuchtrechtbank binnen vijftien dagen na de neerlegging van het verzoekschrift bij de griffie.

Het vonnis wordt in laatste aanleg gewezen door de tuchtrechtbank binnen zeven dagen na de sluiting van de debatten. Tegen dit vonnis staat geen rechtsmiddel open.

Le jugement du tribunal disciplinaire est notifié à l'intéressé, à l'autorité visée à l'article 412, § 1er, et au ministère public près la juridiction dont est issue la personne concernée ou, lorsque la personne concernée est un membre ou un membre du personnel d'une justice de paix, au ministère public près le tribunal de première instance de l'arrondissement sur le territoire duquel est située cette justice de paix et au ministre de la Justice.”.

Art. 33 (ancien art. 32)

L'article 421 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 421. L'effacement des peines disciplinaires se fait d'office après:

- 1° six mois pour le rappel à l'ordre;
- 2° neuf mois pour le blâme;
- 3° un an pour la retenue de traitement;
- 4° deux ans pour la suspension disciplinaire;
- 5° trois ans pour la régression barémique et la rétrogradation.

L'effacement vaut pour l'avenir.”.

Art. 34 (ancien art. 33)

L'article 422 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 422. Celui qui a été sanctionné par une peine disciplinaire peut adresser une demande en révision au tribunal disciplinaire pour autant qu'il justifie d'un élément nouveau.

La personne concernée joint à sa demande un rapport complet quant aux motifs et preuves qu'elle détient pour obtenir une révision du jugement ou de l'arrêt. Le tribunal disciplinaire peut déclarer la demande de la personne concernée irrecevable pour manque de motifs ou de preuves sans audition préalable de la personne concernée.

En cas de révocation, le tribunal disciplinaire transmet un avis au Roi.”.

Van het vonnis van de tuchtrechtbank wordt kennis gegeven aan de betrokkene, aan de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid en aan het openbaar ministerie bij het rechtcollege waarvan de betrokken persoon afkomstig is of, wanneer de betrokken persoon een lid of een personeelslid is van een vrederecht, aan het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin dit vrederecht is gelegen en aan de minister van Justitie.”.

Art. 33 (vroeger art. 32)

Artikel 421 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 421. De tuchtstraffen worden ambtshalve uitgewist na:

- 1° zes maanden in geval van terechtwijzing;
- 2° negen maanden in geval van blaam;
- 3° een jaar in geval van inhouding van wedde;
- 4° twee jaar in geval van tuchtschorsing;
- 5° drie jaar in geval van lagere inschaling en terugzetting.

Uitwissing geldt voor de toekomst.”.

Art. 34 (vroeger art. 33)

Artikel 422 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 422. Degene die een tuchtstraf heeft gekregen, kan een verzoek tot herziening richten aan de tuchtrechtbank voor zover hij aantoonde over een nieuw element te beschikken.

De betrokken persoon voegt bij zijn verzoek een volledig verslag over de redenen en de bewijzen waarover hij beschikt om de herziening van het vonnis of het arrest te verkrijgen. De tuchtrechtbank kan het verzoek van de betrokken persoon onontvankelijk verklaren bij gebrek aan redenen of bewijzen, zonder de betrokken persoon voorafgaandelijk te hebben gehoord.

In geval van afzetting zendt de tuchtrechtbank een advies aan de Koning.”.

Art. 35 (ancien art. 34)

L'article 423 du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 423. Les juridictions disciplinaires rédigent chaque année un rapport d'activités respectant l'anonymat des personnes concernées. Le rapport est transmis au Conseil supérieur de la Justice, à la Chambre des représentants et au Sénat. Les décisions rendues par les juridictions disciplinaires sont communiquées au ministre de la Justice dès leur notification.”

Art. 36 (ancien art. 35)

Les articles 424 à 427 du même Code, modifiés par la loi du 7 juillet 2002, sont abrogés.

Art. 37 (ancien art. 36)

Dans la deuxième partie, livre II, titre V, du même Code, le chapitre V contenant les articles 427bis à 427quater, inséré par la loi du 7 mai 1999 et modifié par la loi du 7 juillet 2002, est abrogé.

Art. 38 (ancien art. 37)

Dans l'article 770, § 5, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 26 avril 2007, les mots “peine majeure de 1er degré” sont remplacés par les mots “retenue de traitement”.

CHAPITRE 3 (NOUVEAU)**Retrait du mandat**

Art. 39 (ancien art. 38)

Le retrait du mandat de chef de corps entraîne la perte du maintien du traitement visé à l'article 102, § 1er, alinéa 3, de la loi du 22 décembre 1998 modifiant certaines dispositions de la deuxième partie du Code judiciaire concernant le Conseil supérieur de la Justice, la nomination et la désignation de magistrats et instaurant un système d'évaluation pour les magistrats et à l'article 18 de la loi du 18 décembre 2006 modifiant les articles 80, 259quater, 259quinquies, 259nonies, 259decies, 259undecies, 323bis, 340, 341, 346 et 359 du Code judiciaire, rétablissant dans celui-ci l'article 324 et modifiant les articles 43 et 43quater de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire.

Art. 35 (vroeger art. 34)

Artikel 423 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 423. De tuchtrechtscolleges stellen jaarlijks een activiteitenverslag op met inachtneming van de anonimiteit van de betrokken personen. Het verslag wordt overgezonden naar de Hoge Raad voor de Justitie, de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat. De beslissingen vanwege de tuchtorganen worden meege-deeld aan de minister van Justitie na de kennisgeving ervan.”

Art. 36 (vroeger art. 35)

De artikelen 424 tot 427, gewijzigd bij de wet van 7 juli 2002, van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.

Art. 37 (vroeger art. 36)

In het tweede deel, boek II, titel V, van hetzelfde Wetboek, wordt hoofdstuk V, dat de artikelen 427bis tot 427quater bevat, ingevoegd bij de wet van 7 mei 1999 en gewijzigd bij de wet van 7 juli 2002, opgeheven.

Art. 38 (vroeger art. 37)

In artikel 770, § 5, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 26 april 2007, worden de woorden “zware straf in eerste graad” vervangen door de woorden “inhouding van de wedde”.

HOOFDSTUK 3 (NIEUW)**Intrekking van het mandaat**

Art. 39 (vroeger art. 38)

De intrekking van het mandaat van korpschef leidt tot het verlies van het behoud van wedde bedoeld in artikel 102, § 1, derde lid, van de wet van 22 december 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van deel II van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de Hoge Raad voor de Justitie, de benoeming en aanwijzing van magistraten en tot invoering van een evaluatiesysteem, alsook bedoeld in artikel 18 van de wet van 18 december 2006 tot wijziging van de artikelen 80, 259quater, 259quinquies, 259nonies, 259decies, 259undecies, 323bis, 340, 341, 346 en 359 van het Gerechtelijk Wetboek, tot herstel in dit Wetboek van artikel 324 en tot wijziging van de artikelen 43 en 43quater van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

CHAPITRE 4 (NOUVEAU)

Disposition transitoire et entrée en vigueur

Art. 40 (ancien art. 39)

Les autorités disciplinaires visées à l'article 412, § 2, ancien du Code judiciaire restent compétentes pour les procédures en cours dans lesquelles le Conseil national de discipline a rendu un avis à la date d'entrée en vigueur intégrale de la présente loi.

Les autorités visées à l'article 410 ancien saisissent sans délai le tribunal disciplinaire des procédures disciplinaires en cours non visées à l'alinéa 1er.

Toute autorité ayant prononcé une mesure d'ordre visée à l'article 406, en cours lors de l'entrée en vigueur intégrale de la loi, saisit le tribunal disciplinaire d'une demande de comparution en lui transmettant une copie de la décision et du dossier.

Le renouvellement des mesures d'ordre prononcées avant l'entrée en vigueur intégrale de la présente loi reste soumis à l'ancien article 406. Le recours contre ces mesures d'ordre est introduit devant le tribunal disciplinaire d'appel.

Le cas échéant, l'appel contre les décisions rendues sur la base des articles 405 et 406 avant l'entrée en vigueur intégrale de la présente loi est introduit par l'intéressé ou par le ministère public devant le tribunal disciplinaire d'appel endéans le délai non écoulé visé à l'article 425 ancien.

Les magistrats et les membres du personnel désignés dans le Conseil national de discipline sont à leur demande, désignés pour siéger dans les juridictions disciplinaires comme membre assesseur. Ils s'ajoutent aux personnes désignées sur la base de l'article 18.

L'article 32 s'applique aux sanctions disciplinaires prononcées après l'entrée en vigueur de cet article.

Art. 41 (ancien art. 40)

À l'exception du présent article qui entre immédiatement en vigueur, la date d'entrée en vigueur de chacune des dispositions de la présente loi est fixée par le Roi. Au plus tard, celle-ci entrera en vigueur le 1er septembre 2014.

HOOFDSTUK 4 (NIEUW)

Overgangsbepalingen en inwerkingtreding

Art. 40 (vroeger art. 39)

De in het vroegere artikel 412, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde tuchtoverheden blijven bevoegd voor de lopende procedures waarin de Nationale Tucht-raad een advies verstrekt heeft op de datum van de volledige inwerkingtreding van deze wet.

De in het vroegere artikel 410 bedoelde overheden maken de lopende tuchtprocedures die niet bedoeld zijn in het eerste lid, onverwijld aanhangig bij de tuchtrechtbank.

De overheden die een in artikel 406 bedoelde ordemaatregel hebben uitgesproken, die lopende is bij de volledige inwerkingtreding van de wet, maken een verzoek tot verschijning aanhangig bij de tuchtrechtbank middels de verzending van een kopie van de beslissing en van het dossier.

De hernieuwing van de ordemaatregelen die uitgesproken zijn voor de volledige inwerkingtreding van deze wet, blijft onderworpen aan het vroegere artikel 406. Het beroep tegen die ordemaatregelen wordt ingesteld voor de tuchtrechtbank in hoger beroep.

In voorkomend geval wordt het hoger beroep tegen de beslissingen die genomen zijn op grond van de artikelen 405 en 406 voor de volledige inwerkingtreding van deze wet, ingesteld door de betrokkene of door het openbaar ministerie voor de tuchtrechtbank in hoger beroep, binnen de in het vroegere artikel 425 bedoelde nog niet verstreken termijn.

De magistraten en de personeelsleden die aangewezen zijn in de Nationale Tuchtraad worden op hun verzoek aangewezen om zitting te hebben als lid-assessor in de tuchtorganen. Zij worden gevoegd bij de personen die aangewezen zijn op grond van artikel 18.

Artikel 32 is van toepassing op de tuchtstraffen uitgesproken na de inwerkingtreding van dit artikel.

Art. 41 (vroeger art. 40)

Met uitzondering van dit artikel dat onmiddellijk in werking treedt, wordt voor iedere bepaling van deze wet door de Koning een datum van inwerkingtreding bepaald. Ze treedt ten laatste in werking op 1 september 2014.